

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوالات آزمون تفسیر از جزء بیست ونهم (ترجمه تفسیر شریف المیزان)

۱- غرض سوره مبارکه ملک چیست؟

- (الف) غرض سوره بیان عمومیت مالکیت خدای تعالی برای تمامی عالم است.
- (ب) غرض سوره بیان عمومیت خالقیت خدای تعالی برای تمامی عالم است.
- (ج) غرض سوره بیان عمومیت ربوبیت خدای تعالی برای تمامی عالم است.
- (د) غرض سوره بیان الوهیت خدای تعالی برای همه عالم است.

۲- کدام گزینه زیر در مورد مسلک وثنی ها درست تر است؟

(الف) وثنی‌ها معتقدند برای هر يك از نواحی عالم ربی جداگانه است که یا از خیل فرشتگان است، و یا از مخلوقات دیگر

- (ب) مسلک وثنی‌ها که معتقدند برای هر يك از نواحی عالم ربی جداگانه است که یا از خیل فرشتگان است، و یا از مخلوقات دیگر، و خدای عز و جل رب همه عالم نیست، بلکه تنها رب آن ارباب است و بس.
- (ج) وثنی‌ها معتقدند برای هر يك از نواحی عالم ربی جداگانه است که عالم را تدبیر می کنند.
- (د) وثنی‌ها معتقدند خدای عز و جل رب همه عالم نیست، بلکه تنها رب ارباب است و بس.

۳- ذکر نعمت‌ها، استدلال بر کدام یک از مراتب توحید می باشد؟

- (الف) ذکر نعمت‌ها استدلالی است بر الوهیت عامه الهی.
- (ب) ذکر نعمت‌ها استدلالی است بر خالقیت عامه الهی.
- (ج) در حقیقت ذکر این نعمت‌ها استدلالی است بر ربوبیت عامه الهی.
- (د) ذکر نعمت‌ها استدلالی است بر مالکیت عامه الهی.

۴- چرا سوره ملک با کلمه " تبارک " آغاز شده است؟

- (الف) به علت توجه بیش از حد به نعمت ها.
- (ب) چون نعمت های زیادی در سوره بیان شده است.
- (ج) بدلیل زیاد نام بردن از هدایت های خدا.
- (د) چون این کلمه به معنای کثرت صدور برکات از ناحیه خدای عز و جل است.

۵- «رحمت» چیست؟

- (الف) رحمت، همان توجه خاص است.
- (ب) رحمت، همان عطیه در قبال استدعای حاجتمند است.
- (ج) رحمت، یعنی مهربانی در قبال خدمت .
- (د) رحمت، یعنی ترحم و توجه به درخواست کسی است.

۶- مضامین آیات سوره ملک در چند چیز خلاصه می شود؟

(الف) مضامین آیات آن به دو مساله خلاصه می‌شود: یکی دعوت به اینکه یگانگی او در ربوبیت را بپذیرند، و دوم اینکه به معاد معتقد شوند.

(ب) مضامین آیات آن در یک چیز خلاصه می‌شود: دعوت به اینکه یگانگی او در ربوبیت را بپذیرند.

(ج) مضامین آیات آن در سه چیز خلاصه می‌شود: ۱- دعوت به توحید ۲- دعوت به نبوت ۳- دعوت به معاد

(د) مضامین آیات آن در چهار چیز خلاصه می‌شود: ۱- دعوت به توحید ۲- دعوت به نبوت ۳- دعوت به معاد

۴- دعوت به عدل

۷- سوره ملک در کجا نازل شده است؟

الف) آیات آن باتوجه به شواهد تاریخی، شأن نزول های مختلف دارند. (ب) این سوره در مدینه نازل شده است.

ج) بخشی در مکه و بخشی دیگر در مدینه نازل شده است. (د) سوره به شهادت سیاق آیاتش در مکه نازل شده است.

۸- وقتی "کلمه" تبارک در باره هر چیزی استعمال شود از چه خبر می دهد؟

الف) این کلمه از ریشه بروک بوده ودلالات برقلت می کند. (ب) این کلمه دلالت بر کمیت دارد.

ج) "کلمه" تبارک در باره هر چیزی استعمال شود از کثرت صدور خیرات و برکات از آن چیز خبر می دهد.

د) "کلمه" تبارک بر صدور نعمت های افزونتر از تصور خبر می دهد.

۹- چرا جمله "الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ" شامل تمامی ملكها می گردد؟

الف) چون عام می باشد. (ب) بدلیل مطلق بودن

ج) چون الف لام استغراق دارد. (د) چون مقید به زمان و مکان نشده است.

۱۰- این تعبیر یعنی "خدایی که ملك به دست اوست" چه نوع استعاره ایی است؟

الف) استعاره به کنایه (ب) استعاره ی مصرحه (ج) استعاره اصلیه (د) استعاره مرکبه یا تمثیلیه

۱۱- این تعبیر یعنی "خدایی که ملك به دست اوست" کنایه از چیست؟

الف) می خواهد به طور کنایه از کمال تسلط خدا بر ملك خبر دهد.

ب) می فهماند که ملك آن چنان در مشیت او است که به هر نحو خواهد در آن تصرف می کند.

ج) با این تعبیر حاکمیت مطلق خدا در جهان ثابت می شود. (د) الف و ب

۱۲- توصیف خدای عز و جل به اینکه ملك به دست اوست، توصیفی است وسیع تر از توصیف او به:

الف) ملئک در جمله "عِنْدَ مَلِيْكَ مُقْتَدِرٍ وَالْمَلِكُ" در "لَهُ الْمُلْكُ"

ب) صریح تر و مؤکدتر است از توصیف او در جمله "لَهُ الْمُلْكُ"

ج) ملئک در جمله "عِنْدَ مَلِيْكَ مُقْتَدِرٍ" (د) ج و ب

۱۳- جمله "وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" به کدام گزینه زیر اشاره دارد؟

الف) اشاره دارد به اینکه ملك (که از صفات فعل است) لوازم اطلاق قدرت است.

ب) اشاره است به اینکه قدرت خدای تعالی محدود به هیچ حدی و منتهی به هیچ نهایتی نیست.

ج) اشاره است به قدرت خدای تعالی. (د) اشاره دارد به اینکه ملك از صفات ذات است.

۱۴- کدام گزینه زیر در مورد آیه شریفه "تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" درست است؟

الف) آیه شریفه به تفضلی بودن آفرینش جهان نیز اشاره دارد.

ب) این آیه دلالت دارد به اینکه همه عالم در سیطره قدرت مطلقه خداست.

ج) این آیه شریفه مبین مالکیت خدا در جهان است.

د) این آیه شریفه علاوه بر آنچه افاده نمود، اشاره ای هم به حجتی دارد که با آن حجت بر امکان معاد استدلال می شود.

۱۵- باتوجه به ذیل آیه کریمه " الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ " به نظر

مؤلف (رض) کلمه "حیات" در مورد چه چیزی بکار می‌رود؟

(الف) این کلمه بر درک ذاتی دلالت می‌کند. (ب) معنای این کلمه عبارت از زنده بودن.

(ج) کلمه "حیات" در مورد چیزی بکار می‌رود که آن چیز حالتی دارد که به خاطر داشتن آن حالت دارای شعور و اراده شده است.

(د) کلمه حیات در مقابل موت و به معنی چیزی که آثار زنده بودن را نشان دهد.

۱۶- معنای "موت" از نظر قرآن چیست؟

(الف) از بین رفتن موجو زنده. (ب) انتقال موجود دارای شعور و اراده از یکی از مراحل زندگی به مرحله‌ای دیگر.

(ج) نداشتن حالت زنده. (د) از هاق روح.

۱۷- به چه دلیل نباید در آیه : " خدا موت و حیات را آفریده" سؤال از آفرینش مرگ شود؟

(الف) چون به معنای عدم حیات نیست. (ب) چون مرگ به معنای انتقال است.

(ج) چون مرگ امری است وجودی که مانند حیات خلقت‌پذیر است. (د) همه گزینه های الف، ب و ج صحیح است.

۱۸- مرگ چه نوع عدمی می‌باشد؟

(الف) مرگ مانند کوری و تاریکی، عدم ملکه است. (ب) تفاوت مرگ با زندگی در میان نسبت‌ها مثل تضاد است.

(ج) نسب مرگ با زندگی از قبیل تناقض است.

(د) اصلاً مرگ عدم و نیستی نیست و اینگونه توهمات ناشی از قصور ادراک است.

۱۹- جمله " لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا " بیانگر چه هدفی است؟

(الف) بیانگر هدف از خلقت موت و حیات است. (ب) این جمله تبیین‌کننده ماهیت مراحل زندگی است.

(ج) جمله فوق الذکر نقش امتحان در مراحل مختلف زندگی را بیان می‌کند.

(د) از جمله مذکور استنباط می‌شود که ابتلاء فلسفه مهمی دارد.

۲۰- معنای "بلاء" چیست؟

(الف) کنار رفتن کف‌های روی آب است. (ب) در معرض سختی قرار گرفتن است.

(ج) ذوب شدن در آتش است. (د) به معنای امتحان است.

۲۱- آیه شریفه " الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ " به کدام نکته زیر اشاره دارد؟

(الف) اشاره به این نکته دارد که مرگ و زندگی ابزار آزمایش انسانها می‌باشند.

(ب) اشاره به این نکته دارد که مقصود بالذات از خلقت رساندن جزای خیر به بندگان بوده است.

(ج) آیه کریمه به فلسفه زندگی که هدفمندی است اشاره دارد.

(د) آیه کریمه به شکست‌ناپذیری و بخشاینده‌گی خداوند اشاره دارد.

۲۲- علت اینکه مقصود بالذات از خلقت رساندن جزای خیر به بندگان می باشد کدام گزینه زیر است؟

- (الف) چون فرموده خلقت حیات و موت برای این است که معلوم شود کدامیک عملش بهتر است.
(ب) چون در این آیه سخنی از گناه و کار زشت و کیفر نیامده، تنها عمل خوب را ذکر کرده است.
(ج) چون تنها عمل خوب را ذکر کرده است.
(د) چون صاحبان عمل نیک مقصود اصلی از خلقتند.

۲۳- چرا خداوند متعال عزیز است؟

- (الف) چون ملك مطلق و قدرت مطلقه خاص او است.
(ب) چون هیچ کس نیست که بر او غالب شود.
(ج) هیچ کس یارای مقابله با او را ندارد.
(د) الف و ب

۲۴- علت غفور بودن خداوند کدام گزینه است؟

- (الف) چون از بسیاری گناهان در دنیا عفو می‌کند، و بسیاری از آنها را به طوری که وعده داده در آخرت می‌آمرزد.
(ب) ، چون از بسیاری گناهان در دنیا عفو می‌کند .
(ج) بسیاری از گناهان را به طوری که وعده داده در آخرت می‌آمرزد.
(د) چون مهربان است.

۲۵- وقتی این دو نام «الْعَزِيزُ الْغَفُورُ» در سیاق دعوت ذکر شوند، را می‌رساند.

- (الف) پیروزی بدون شکست
(ب) عزت و بخشایش
(ج) قدرت و بخشش
(د) تخویف و تطمیع

۲۶- به نظر راغب معنای "فوت" کدام گزینه می باشد؟

- (الف) از بین رفتن
(ب) دور شدن چیزی است از انسان
(ج) به معنای دور شدن چیزی است از انسان، به طوری که دست یافتن به آن دشوار باشد.
(د) هلاک شدن به گونه ای که اثری از آن باقی نماند.

۲۷- معنای عبارت «ما تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ» کدام گزینه است؟

- (الف) در آفرینش دوری از حکمت بی معناست.
(ب) در خلقت خدا بی هدفی معنا ندارد.
(ج) بی غرضی در آفرینش نامفهوم است.
(د) در خلقت خدا چیزی که از مقتضای حکمت خارج باشد وجود ندارد.

۲۸- منظور از نبودن تفاوت در خلق چیست؟

- (الف) این است که موجودات همدیگر را خنثی نمی کنند.
(ب) این است که تدبیر الهی در سراسر جهان زنجیروار متصل به هم است.
(ج) این است که تدبیر الهی در سراسر جهان زنجیروار متصل به هم است، و موجودات بعضی به بعض دیگر مرتبطند.
(د) این است که موجودات بعضی به بعض دیگر مرتبطند.

۲۹- در عبارت «ما تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ» مخاطب جمله "ما تَرَى - نخواهی دید" چه کسی می باشد؟

- (الف) هر کسی است که می‌تواند ببیند.
(ب) شخص رسول خدا (ص) است.
(ج) همه مؤمنین می باشند.
(د) کفار می باشند.

۳۰- چرا خداوند متعال در عبارت « ما تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ كَلِمَةً خَلَقَ » را به کلمه "رحمان" اضافه کرده، و به نام مقدس رحمان نسبت داده است؟

الف) تا اشاره کند به اینکه غایت و هدف از خلقت، رحمت خاص او است.

ب) تا اشاره کند به اینکه غایت و هدف از خلقت، رحمت عام او است.

ج) تا قدرت و رحمت خود را به انسان بشناساند.
د) تا عظمت و رحمت خود را در تدبیر عالم نشان دهد.

۳۱- بانکره-بدون الف ولام- آوردن کلمه "تفاوت" در عبارت «ما تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاوُتٍ بِادْرَنظَرِ كَرَفْتَنِ اَيْنِ كِه اَيْنِ نَكْرَه دَر سِيَاقِ نَفِي قَرَار دَارِدُونَكْرَه دَر سِيَاقِ نَفِي عَمُومِيَتِ رَامِي سَانَدَمَعْنَايِ عِبَارَتِ مَذْكُورِ كَدَامِ كَزِينَه زِيرَاسْت؟

الف) در آفرینش اختلاف وجود ندارد.

ب) در سراسر جهان تفاوتی نمی‌بینی.

ج) در جهان تفاوتی نمی‌بینی.

د) در سراسر جهان هیچ تفاوتی نمی‌بینی.

۳۲- معنای کلمه "فطور" در "فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ" عبارت است از:

الف) اختلال و بی‌نظمی

ب) سستی

ج) فاصله زمانی

د) بی‌استحکامی و نامنظمی

۳۳- مراد از "ارجاع بصر" چیست؟

الف) برگشت نگاه است.

ب) تکرار نظر است.

ج) نگاه آگاهانه است.

د) توجه جدی است.

۳۴- «فَارْجِعِ الْبَصَرَ» در عبارت "فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ" کنایه از چیست؟

الف) کنایه از توجه جدی در اندیشه و عمل است.

ب) این کنایه است از اینکه اگر بخواهی حقیقت را دریابی باید دقت نمایی.

ج) این کنایه است از اینکه اگر بخواهی یقین کنی که در سراسر خلقت تفاوتی نیست باید با دقت نظر کنی.

د) این امر کنایه از تفکر عمیق در آفرینش است.

۳۵- به قول راعب کلمات "حاسی" و "حاسر" در آیه شریفه «ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ» چه معنایی دارند؟

الف) بی توجهی - ملالت و دل‌تنگی

ب) گذشتن - خستگی

ج) مذمت شده - حسرت و ندامت

د) سرسری دیدن و گذشتن - خستگی در اثر تمام شدن نیرو

۳۶- در آیه شریفه «ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ» معنای کلمه "کرتین" چیست و چرا تثنیه آورده شده است؟

الف) به معنای تکرار است - برای این بوده که تکثیر را برساند.

ب) به معنای دور زدن است - برای این بوده که اهمیت موضوع را برساند.

ج) به معنای برگشت است - برای این بوده که تکرار را برساند.

د) به معنای رجعت و برگشتن است - صرفاً برای این بوده که تکثیر و تکرار را برساند.

۳۷- معنای دقیق آیه شریفه «ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ» کدام گزینه زیر می باشد؟

(الف) در خلقت آسمانها و زمین بنگر، آیا هیچ تفاوت و ناسازگاری در بین موجودات آن می بینی؟ و دوباره و سه باره و چند باره برگرد و نظر بیفکن، که اگر چنین کنی نظرت خسته می شود و از کار می افتد، و هیچ تفاوتی نخواهی دید.

(ب) در خلقت آسمانها و زمین بنگر، آیا هیچ تفاوت و ناسازگاری در بین موجودات آن می بینی؟

(ج) در خلقت آسمانها و زمین بنگر و دوباره و سه باره و چند باره برگرد و نظر بیفکن، که اگر چنین کنی نظرت خسته می شود و از کار می افتد، و هیچ تفاوتی نخواهی دید.

(د) در خلقت آسمانها و زمین بنگر، آیا اختلاف و ناسازگاری می بینی؟

۳۸- در دو آیه شریفه «الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَانِ مِنْ تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ» و «ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ» به کدام نکته اشاره شده است؟

(الف) به این نکته اشاره شده که نظام جاری در عالم دارای علت بوده و بی هدف نیست.

(ب) به این نکته اشاره شده که نظام جاری در عالم نظامی است مستحکم و باثبات.

(ج) به این نکته اشاره شده که نظام جاری در عالم نظامی است واحد و متصل الاجزاء و مرتبط الأبعاض.

(د) به این نکته اشاره شده که نظام جاری در عالم حکیمانه است.

۳۹- کلمه "مصاییح" در آیه کریمه «وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ

عَذَابَ السَّعِيرِ» چه معنایی داشته و چرا ستارگان را چراغ نامیده است؟

(الف) "مصاییح" یعنی روشنایی ها و نامگذاری ستارگان به مصاییح به دلیل روشنایی های آنهاست.

(ب) "کلمه "مصاییح" جمع مصباح (نوردهنده) است و علت چراغ نامیدن ستارگان، نورانی بودن آنهاست.

(ج) "کلمه "مصاییح" نوردهنده هاست و علت نامگذاری ستارگان به مصاییح خاصیت نوردهندگی آنهاست.

(د) "کلمه" مصاییح" جمع مصباح (چراغ) است، و اگر ستارگان را چراغ نامیده به خاطر نوری است که از آنها تَلَوُّ می کند.

۴۰- کدام یک از نظرات ارائه شده از سوی مفسران در تفسیر آیه کریمه «وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَ

جَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ» با نظریه های علمی امروز موافق تر است؟

(الف) جمله مورد بحث دلالت دارد بر اینکه مراد از کواکب که آسمان را زینت داده تمامی ستارگان آسمان است، چه ثوابت و سیارات، و چه شهابها، چون ثوابت و سیارات هر يك در جای خود، و در مدار خود قرار دارد، و نمی تواند منظور از رجوم باشد، و دو کلمه "کواکب" و "نجم"، همانطور که بر ستارگان فعلی اطلاق می شود، بر شهابها نیز اطلاق می شود

(ب) شهابها تکه هایی هستند که از کواکب جدا می شوند، و به وسیله آنها شیطانها رجم می شوند، و اما خود کواکب به هیچ وجه فرو نمی ریزند، مگر وقتی که خدا بخواهد همه را فانی سازد.

(ج) مراد از کواکب که آسمان را زینت داده تمامی ستارگان آسمان است، چه ثوابت و سیارات، و چه شهابها.

(د) دو کلمه "کواکب" و "نجم"، همانطور که بر ستارگان فعلی اطلاق می شود، بر شهابها نیز اطلاق می شود.

۴۱- معنای عبارت "وَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ" کدام گزینه زیر است؟

الف) یعنی ما برای شیطانها دوزخ را تهیه کرده‌ایم که آتشی است مشتعل.

ب) یعنی ما برای شیطانها عذاب دوزخ را تهیه کرده‌ایم.

ج) یعنی ما برای شیطانها که همانا اشرار از جنیان هستند عذاب دوزخ را تهیه کرده‌ایم که آتشی است مشتعل.

د) یعنی ما برای جنیان معصیت کار عذاب دوزخ را تهیه کرده‌ایم.

۴۲- در آیه کریمه "وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ" مراد از "الَّذِينَ كَفَرُوا" چه کسانی می‌باشند؟

الف) مراد عموم کسانی هستند که به ربوبیت خدا کافر باشند، چه وثنی‌های بت‌پرست، که به کلی ربوبیت خدا را برای عالم منکرند و می‌گویند خدای تعالی تنها رب اربابهای ایشانست و چه آنهایی که اصلاً منکر ربوبیت هستند و چه آنهایی که مثل یهود و نصاری بین خدا و پیامبرانش جدایی انداخته، یکی آن خدایی را قبول دارد که موسی را فرستاده و آن دیگری خدایی را می‌پرستد که عیسی را فرستاده، و هر يك به خدا و پیغمبر دیگری کافر شدند.

ب) مراد کسانی هستند که به خدا کافر باشند. (ج) مراد عموم کسانی هستند که منکر خدا

و پیامبرانند.

د) مراد کسانی هستند که بت پرست بوده و در مقابل پیامبر (ص) ایستادگی کرده و با او به قتال برخاسته باشند.

۴۳- قرار سوره ملک بر کدام منوال است؟

الف) قرار این سوره بر همین منوال است که تهدیدها را با حجت‌ها آمیخته نماید.

ب) قرار این سوره بر همین منوال است که حجت‌ها را آمیخته با بشارت بیاورد.

ج) قرار این سوره بر همین منوال است که حجت‌ها را آمیخته با تهدید و انذار بیاورد.

د) در این سوره دلایل و براهین عقلی با تهدیدها و بشارت‌ها توأمان می‌باشند.

۴۴- در مورد کیفیت جنبه تعمیم بعد از تخصیص آیه شریفه "وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ" نسبت به آیه قبلیش «وَ لَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَ جَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ

السَّعِيرِ» کدام گزینه زیر صحیح می‌باشد؟

الف) در آیه قبلی عذاب سعیر را در خصوص جنیان ذکر می‌کرد و در این آیه عذاب جهنم را شامل عموم کافران می‌داند.

ب) در آیه قبلی عذاب سعیر را در خصوص شیطانها ذکر می‌کرد، و در این آیه عذاب جهنم را شامل عموم کافران می‌داند.

ج) در آیه قبلی عذاب سعیر را در خصوص شیطانها ذکر می‌کرد، و در این آیه عذاب جهنم را شامل عموم می‌داند.

د) در آیه قبلی عذاب سعیر را در خصوص عاصیان ذکر می‌کرد، و در این آیه عذاب جهنم را شامل عموم مشرکان می‌داند.

۴۵- چگونگی اتصال آیه شریفه "وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ" با آیه کریمه "الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ

وَ الْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ" مطابق کدام گزینه می‌باشد؟

الف) در آن آیه بر حیات تأکید شده و در این آیه بر عذاب.

ب) در آن سخن از مغفرت رفته، و در این سخن از جهنم رفته است.

ج) در آن سخن از عزت رفته، و در این سخن از ذلت در جهنم بودن رفته است.

د) در آن سخن از مرگ و مغفرت رفته، و در این سخن از عذاب جهنم رفته است.

۴۶- در آیه کریمه " إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهيقًا وَ هِيَ تَفُورٌ تَكَادُ تَمَيَّرُ مِنَ الْغَيْظِ " معنای کلمات " شهیق "، " زفیر "، " تفور " و " تمیز " کدام یک از گزینه های زیر می باشد؟

- (الف) ناله، فریاد بلند، سرازیری و پاکی
(ب) ارتفاع جوشش، بازدم، تفرق و جدایی
(ج) طولانی شدن زفیر، بازدم، ارتفاع جوشش و تقطع و تفرق
(د) صدای بلند، فریاد با درد، جوشش و جدایی

۴۷- معنای آیه کریمه " كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ " کدام گزینه زیر است؟
(الف) از جهنمیان سؤال می شود مگر شما از عذاب جهنم مطلع نبودید؟

(ب) هر کسی داخل جهنم می شوند از آنان می پرسند: مگر شما متوجه نبودید که پیامبری برای اذارتان از چنین عذابی آمده است؟

(ج) هر دسته ای که داخل جهنم می شوند خازنان جهنم از ایشان می پرسند: مگر برای شما پیامبری نیامد، و شما را از چنین عذابی اذار نکرد؟

(د) از جهنمیان سؤال می شود مگر برای شما پیامبری نیامد؟

۴۸- کلمه "فوج" در آیه کریمه " كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ " چه معنایی داشته و به چه چیزی اشاره می کند؟

(الف) گروهی که از جایی عبور کنند - اشاره است به ورود گروهی به دوزخ.

(ب) جماعتی است که به سرعت از جایی عبور کنند - اشاره است به اینکه کفار دسته دسته داخل دوزخ می شوند.

(ج) دسته ایی که باشتاب می گذرند - اشاره به ورود دسته جمعی کفار است.

(د) به معنای گروه است - به ورود اجتماعی اشاره دارد.

۴۹- آیه کریمه " وَ سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا " به کدام گزینه زیر اشاره دارد؟

(الف) اشاره به وارد شدن کفار به جهنم دارد.
(ب) اشاره است به ورود گروهی به دوزخ.

(ج) اشاره دارد به اینکه ورودیهای دوزخ کفارند.
(د) این آیه اشاره است به اینکه کفار دسته دسته داخل دوزخ می شوند.

۵۰- با توجه به اینکه هر متبوعی با تابعین گمراه خود داخل جهنم می شوند، کدام آیه زیر اشاره به معنای آیه کریمه " وَ سِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا " دارد؟

(الف) قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ

(ب) وَ يَجْعَلُ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

(ج) قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ

(د) أَنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَ إِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ اللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ

۵۱- کلمه " خزنة " در آیه کریمه " كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ " چه معنایی داشته و منظور از چیست؟

(الف) کلمه " خزنة " به معنای بازداشت کنندگان است - منظور از خزنة بازداشت کنندگان در جهنم می باشند.

(ب) کلمه " خزنة " جمع خازن است، که به معنای نگهبان است - منظور از خزنة ملائکه ای است که موکل بر آتشند.

(ج) کلمه " خزنة " جمع خازن است، که به معنای انبار دار است - منظور از خزنة نگهدارندگان می باشند.

(د) کلمه " خزنة " جمع خازن است، که به معنای نگهبان چیزی است که ذخیره اش کرده باشند - منظور از خزنة ملائکه ای است که موکل بر آتشند، و انواع عذابهای جهنم را تدبیر می کنند.

۵۲- این آیات: "عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ" و "وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ... عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ وَ مَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً" درباره چه کسانی می باشد؟

الف) درباره نگهبانان جهنم (ب) درباره فرشتگان (ج) در باره عذاب کنندگان (د) در باره مأموران جهنم

۵۳- کدام گزینه زیرمعنای آیه کریمه "قَالُوا بَلَى قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ" می باشد؟

الف) می گویند: «آری، بیمدهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را قبول نکردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده، و شما در گمراهی بزرگی هستید!

ب) می گویند: بیمدهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم.

ج) می گویند: آری، بیمدهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را تکذیب کردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده، و شما در گمراهی بزرگی هستید!

د) گویند: بیمدهنده به سراغ ما آمد، ولی ما او را رد کردیم و گفتیم: خداوند هرگز چیزی نازل نکرده است.

۵۴- در رابطه با موارد اطلاق کلمه "سمع" کدام گزینه زیر صحیح می باشد؟

الف) کلمه "سمع" به معنای شنیدن است و بس.

ب) کلمه "سمع" گاهی در معنای شنیدن صدا و سخن اطلاق می شود، و گاهی در غرضی که عقلا از شنیدن سخن دارند.

ج) کلمه "سمع" در معنای شنیدن صدا و سخن اطلاق می شود.

د) کلمه "سمع" به معنای گوش دادن با دقت است.

۵۵- غرض عقلا از شنیدن سخن چیست؟

الف) غرض عقلا از شنیدن سخن این است که به مقتضای آن ملتزم شوند، اگر مقتضای آن این است که کاری را انجام دهند یا ترک کنند انجام داده و یا ترک کنند.

ب) غرض عقلا از شنیدن سخن این است که به مقتضای آن ملتزم شوند.

ج) غرض عقلا از شنیدن سخن این است که از آن تبعیت کنند.

د) غرض عقلا از شنیدن سخن عمل کردن برابر فهم خودشان می باشد.

۵۶- موارد استعمال و به کار گیری ماده "عقل" کدام یک از گزینه های زیر می باشد؟

الف) ماده "عقل" در نیروی تشخیص حق از باطل بکار می رود.

ب) ماده "عقل" در نیروی تشخیص خیر از شر و نافع از مضر استعمال می شود.

ج) ماده "عقل" در نیروی تشخیص خیر از شر استعمال می شود، گاهی هم در غایت و غرض از این تشخیص به کار می رود،

د) ماده "عقل" بیشتر در نیروی تشخیص خیر از شر و نافع از مضر استعمال می شود، البته گاهی هم در غایت و غرض از این تشخیص به کار می رود

۵۷- غرض از تشخیص خیر و شر چیست؟

- (الف) غرض از تشخیص خیر و شر این است که آدمی به مقتضای آن عمل کند.
- (ب) غرض از تشخیص خیر و شر این است که آدمی به مقتضای آن عمل کند و به آن ملتزم و معتقد باشد، در مقام به دست آوردن خیر و نافع برآید، و شر و مضر را ترک کند.
- (ج) غرض از تشخیص خیر و شر این است که آدمی به آن ملتزم و معتقد باشد.
- (د) غرض از تشخیص خیر و شر این است که آدمی راه درست را از نادرست بشناسد و به راه راست رود.
- ۵۸- کدام گزینه زیر در خصوص استعمال عقل و سمع در آیه شریفه «لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ» درست می باشد؟
- (الف) در غرض از عقل و سمع استعمال کرده است.

- (ب) عقل در نیروی تشخیص خیر از شر و نافع از مضر و سمع در معنای شنیدن صدا و سخن استعمال شده است.
- (ج) عقل در نیروی تشخیص خیر از شر و نافع و سمع در معنای شنیدن استعمال شده است.
- (د) عقل در غرض و سمع در تشخیص.
- ۵۹- چرا در آیه شریفه «لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ» اول، کلمه "سمع" و سپس "عقل" را آورد؟

- (الف) چون شنیدن و گوش کردن با توجه و دقت بالا امکان درک حقایق بوسیله عقل میسر می شود.
- (ب) چون شنیدن مقدمه تعقل و تفکر است.
- (ج) به دلیل اینکه بیشتر مردم تنها از نیروی سمع استفاده می کنند، نه از نیروی عقل، چون از درک دقائق امور و ادراک حقیقت آن و رایایی به مصالح و مفاسد واقعی عاجزند، و از نیروی عقل تنها خواص از مردم بهره مند می شوند.
- (د) به دلیل اینکه سمع یکی از ابزارهای اولیه و اساسی در تعقل محسوب می گردد.

۶۰- در عبارت "لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ" منظور از "سمع" و "عقل"، چیست؟

- (الف) منظور از "سمع"، استجابت دعوت رسولان و منظور از "عقل"، التزام به مقتضای دعوت ایشان است.
- (ب) منظور از "سمع"، استجابت دعوت رسولان، و التزام به مقتضای سخن ایشان است، که خیرخواهان امینند، و منظور از "عقل"، التزام به مقتضای دعوت به حق ایشان است، تا آن را تعقل کنند و با راهنمایی عقل بفهمند که دعوت ایشان حق است، و باید انسان در برابر حق خاضع شود.
- (ج) منظور از "سمع"، شنیدن گفتار رسولان و منظور از "عقل"، تفکر و اندیشیدن در گفتار آنان می باشد.
- (د) منظور از "سمع"، گوش دادن به سخنان انبیاء الهی و منظور از "عقل"، تعقل در نتیجه عمل نکردن به دعوت پیامبران می باشد.

۶۱- چرا در عبارت "فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ... " کلمه "ذنب" را مفرد آورد؟

- (الف) برای اینکه معنای مصدری دلالت بر ثبوت و تأثیر دارد.
- (ب) از بابت اینکه معنای جنس گناه را بیان نماید.
- (ج) برای اینکه دلالت بر اهمیت تأثیر ذنب داشته باشد.
- (د) از این بابت است که منظور از آن معنای مصدری است، هر چند که در اصل مصدر است.

۶۲- کلمه "سحق" در جمله «فَسُحِقًا لِّلصَّاحِبِ السَّعِيرِ» چه معنایی داشته و مضمون این جمله چیست؟

(الف) کلمه "سحق" یعنی نابودی و مضمون جمله تباهی کفار را می‌رساند.
(ب) به معنای از بین بردن است و جمله فوق الذکر مبین تباهی آنان می‌باشد.
(ج) به طوری که راغب گفته- به معنای آن است که چیزی را با دست تکه تکه و خرد کنی، و این جمله نفرینی است به آنان.

(د) کلمه "سحق" یعنی به هم مالیدن و مضمون جمله برخورد توأم با هلاکت کفار را می‌رساند.
۶۳- چرا آیه کریمه «إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ» را که تبیین حال مؤمنین به غیب می‌باشد، بعد از آنکه حال کفار و جزایی که در برابر کفر دارند بیان کرد؟

(الف) تا انسانها رابه ایمان ترغیب نماید.
(ب) تا تقسیم را تمام کرده باشد.
(ج) تا نتایج ایمان به غیب را ارائه نموده باشد.

(د) تا به انسانها بفهمانند در صورت مومن به غیب بودن پاداش عظیمی در انتظارشان است.
۶۴- چرا در آیه کریمه «إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ» از اوصاف مؤمنین خصوص خشیت و ترس از خدا را آورد؟

(الف) چون مقام، مقام انذار و وعید بود.
(ب) چون خشیت و ترس از خدا اولین مرتبه ایمان است.

(ج) چون باخشیت و ترس از خدا می‌توان دروادی ایمان قدم نهاد.
(د) چون ایمان بدون خشیت ممکن نیست.

۶۵- در آیه کریمه «إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ» علت اینکه خشیت آنان را خشیت به غیب خواند چیست؟

(الف) چون خشیت به غیب، باعث ترغیب به سوی حق مطلق است.
(ب) چون باخشیت به غیب، ایمان، تکمیل می‌شود.
(ج) چون نسبت دادن خشیت به غیب، منشأ دوری از خشیت به آشکار است.
(د) برای این است که آن عذابی که به آن ایمان آورده‌اند و از آن می‌ترسند عذابی است در پرده غیب، نه عذابی که امروز با حواس خود آن را احساس کنند.

۶۶- کدام گزینه معنای آیه کریمه "وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ" می‌باشد؟

(الف) چه آهسته و چه آشکارا سخن گویند خداوند به همه چیز آگاه است.
(ب) گفتار خود را پنهان کنید یا آشکار (تفاوتی نمی‌کند)، او به آنچه در سینه‌هاست آگاه است!
(ج) خداوند به سخنان درگوشی و آشکار شما آگاه است.
(د) مطالب آشکار و پنهان شما برای خداوند یکسان است و او به همه چیز احاطه دارد.

۶۷- کدام یک از گزینه های زیر مستلزم بعث قیامت برای کفر و پاداش است؟

(الف) الوهیت برای جهان
(ب) خالقیت برای جهان
(ج) ربوبیت برای تمامی موجودات
(د) مالکیت جهان

۶۸- موقع به میان آمدن ملك و قدرت مطلقه خدا و خلقت و تدبیر او و بیان نکردن احاطه او به احوال و اعمال موجودات با اینکه مسأله بعث و جزا بدون علم خدا تصور ندارد، چه توهمی ممکن است مطرح شود؟

الف) ممکن است کسی بگوید مگر می شود بدون خداوند ربوبیت تامه داشته باشد.

ب) ممکن است توهم شود که خداوند چگونه قدرت مطلقه جهان است.

ج) ممکن است توهم شود قیامت چگونه برپا خواهد شد.

د) در این موقع جا دارد کسی توهم کند که اعمال موجودات با کثرت بیرون از شماری که دارد چگونه برای خدا ممکن است همه آنها را ضبط کند.

۶۹- توهم عدم ضبط موجودات با کثرت بیرون از شمار، توسط خداوند، ناشی از چیست؟

الف) این توهم ناشی از این است که انسان هر چیزی را با وضع خودش مقایسه می کند، و با سنگ و ترازوی خودش می سنجد، و چون خودش قادر به چنین آمارگیری و ضبط گسترده ای نیست، تا چه رسد به ضبط نیات درونی که اعمال قلب و پنهان در زوایای دل است، لذا از خود می پرسد خدا چطور اینها را ضبط می کند؟!

ب) ناشی از محدودیت انسان می باشد. ج) ناشی از جهل انسان نسبت به قدرت مطلقه خداوند است.

د) ناشی از تکبر و عناد انسان متمرد نسبت به خداوند متعال می باشد.

۷۰- آیه شریفه "وَ أَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ" کدام یک از شبهه های زیر را دفع می نماید؟
الف) شبهه «محدویت علم خدا».

ب) شبهه «ضبط اعمال همه موجودات با کثرت بیرون از شماری که دارد چگونه برای خدا ممکن است»؟

ج) شبهه «محدویت قدرت خدا».

د) شبهه «نارسایی ربوبیت خدا».

۷۱- سیاق آیه شریفه "وَ أَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ" به چه چیزشهادت می دهد؟

الف) سیاق آیه طردکننده دیدگاه منکران محدودیت خداوند متعال می باشد.

ب) سیاق آیه شهادت می دهد به اینکه همه اعمال در برابر خدای تعالی یکسانند.

ج) سیاق آیه شهادت می دهد به اینکه منظور از این یکسانی، یکسانی همه اعمال ظاهری و پنهانی نسبت به خدای تعالی است چه سخنان و چه اعمال دیگر نه تنها سخنان آهسته و بلند.

د) سیاق آیه مبین و شاهد بر علیم بودن خداوند به باطن امور است.

۷۲- چرا در آیه شریفه "وَ أَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ" ، «وَ أَسْرُوا قَوْلَكُمْ أَوْ اجْهَرُوا بِهِ...» رادر خصوص سخنان ذکر کرد؟

الف) چون سخنان انسانها آشکار و پنهان می باشند.

ب) چون انسان ها با سخنانشان بادیگران بیشتر مواجه می شوند.

ج) به دلیل اینکه گفتارها دلالت آشکاری بر باطنها دارد.

د) اگر آن رادر خصوص سخنان ذکر کرد از این جهت بود که معنای پنهان و آشکار در سخنان روشن تر بود.

۷۲- استفهام درآیه کریمه «أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ» چه نوع استفهامی بوده و چه حجتی را دربر دارد؟

(الف) استفهامی است تقریری و دربردارنده تثبیت علم خداست.

(ب) استفهامی است انکاری، که حجتی را بر علم خدا به اعمال ظاهری و باطنی، و سری و علنی خلق در بر دارد.

(ج) استفهامی است توبیخی و دربردارنده عدم توجه منکران و کفار به علم خداست.

(د) استفهامی است استظهاری و دربردارنده جهل مرکب افراد بی ایمان به ساحت قدس الهی است.

۷۴- چرا و چگونه در حقیقت، خالق اعمال هم، خداست؟

(الف) چون که اعمال با همه آثارش، مخلوق با واسطه خداست.

(ب) چون که صاحب عمل را خدا آفریده است.

(ج) چون او است که صاحب عمل را آفریده، و صاحب عمل با همه آثار و اعمالش و روابطی که بین او و بین آثارش موجود است، و او را به آثارش می‌رساند و آثارش را از او ظاهر می‌کند، همه و همه مخلوق خدایند.

(د) چون که اعمال همه موجودات، مخلوق خدا می‌باشند.

۷۵- آیات شریفه "اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ" و "الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّىٰ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ" به چه چیزی دلالت دارند؟

(الف) دلالت بر احاطه قیومی خداوند به همه عالم داشته و مبین هدایت موجودات از سوی حق تعالی می‌باشند.

(ب) بر وکالت و هدایت خلایق دلالت دارند.

(ج) دلالت دارند بر احاطه خدای سبحان به خلایق، هم به عین و جسم آنها، و هم به آثار و اعمالشان، چه ظاهرش و چه باطنش، چه اینکه پنهان بدارند، و چه آشکار کنند.

(د) آیات فوق الذکر مارا به تقدیر حاکمیت مطلق خدا در جهان راهنمایی می‌کنند.

۷۶- احاطه و آگاهی (علم) خداوند چه نسبتی باهم دارند؟

(الف) نسبت بین احاطه و علم خداوند عموم و خصوص من وجه می‌باشد.

(ب) نسبت بین احاطه و علم خداوند عموم و خصوص مطلق بوده و مبین این است که هر محیطی عالم است.

(ج) این نسبت ها در مورد ممکنات قابل تصور است ولی در رابطه با واجب الوجود معقول نیست طرح گردند.

(د) نسبت بین احاطه و آگاهی خداوند، تساوی است. و چگونه تصور دارد که خداوند محیط باشد ولی آگاه نباشد؟!

۷۷- درآیه شریفه "أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ" به چه چیزی اشاره ضمنی شده است؟

(الف) در این آیه به باریک بینی خداوند اشاره شده است.

(ب) در این آیه اشاره‌ای ضمنی به آفرینش حکیمانه جهان شده و مجموع آفرینش را هدفدار معرفی می‌کند.

(ج) در این آیه اشاره‌ای است به اینکه خلقت خدا تنها شامل جرم موجودات نیست، بلکه آثار و اعمال آنها هم مخلوق او است.

(د) در این آیه به چگونگی علم و احاطه نامحدود خداوند اشاره شده است.

۷۸- در آیه شریفه "أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ" برای اثبات علم خدا به چه چیزی استدلال شده است؟

(الف) به آثار و احوال و اعمال يك مخلوق استدلال کرده است به اینکه به خود آن مخلوق علم دارد، و اگر آثار و احوال و اعمال يك موجود از وجود خود آن موجود خارج بود، این استدلال تمام نبود.

(ب) به وجود مخلوق استدلال کرده است مبني بر احاطه ذات حق به آن.

(ج) به آفرینش یک مخلوق استدلال شده به اینکه ممکن نیست بدون علم بوجود آمده باشد.

(د) به چگونگی پدید آمدن برپدید آورنده استدلال شده است.

۷۹- معنای عبارت "وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ" کدام گزینه زیر است؟

(الف) یعنی خدای تعالی دانا و آگاه است.

(ب) یعنی خدای تعالی در باطن اشیا هم نفوذ دارد، (حتی از نور هم لطیفتر است)، و به جزئیات وجود اشیا و آثارش آگاه است.

(ج) یعنی خدای تعالی نافذ و داناست.

(د) یعنی خدای تعالی نسبت به همه چیز احاطه علمی دارد.

۸۰- کدام گزینه در مورد جمله "وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ" صحیح است؟

(الف) جمله فوق الذکر جمله‌ای است خبریه که از مطالب قبل خود خبر می دهد.

(ب) جمله مذکور جمله‌ای است خبریه که مطالب قبل خود را تعلیل می کند.

(ج) جمله یادشده جمله‌ای است وصفی که مطالب قبل خود را توصیف می کند.

(د) جمله مذکور جمله‌ای است حالیه که مطالب قبل خود را تعلیل می کند.

۸۱- چرا در آخر آیه شریفه "أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ" دو اسم لطیف و خبیر که از اسمای حسناى خدا

است آورده شده است؟

(الف) تا نفوذ غیرقابل وصف خداوند متعال در جهان را تأکید کنند.

(ب) تا بر احاطه علمی خداوند متعال دلالت نمایند.

(ج) در آخر آیه آمده، تا مضمون آن را تأکید کند.

(د) در آخر آیه آمده، تا بر قدرت علمی خداوند دلالت نمایند.

۸۲- منظور آیه شریفه "لِيُبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا" با توجه به فرمایش امام صادق (ع) در ذیل آن، کدام یک از

گزینه های زیر می باشد؟

(الف) منظور آیه این است که مسئله ابتلاء و آزمایش بسیار مهم بوده و باید مورد توجه ویژه قرار گیرد.

(ب) منظور این بوده است که معلوم کند کدامیک بیشتر عمل می کنید.

(ج) منظور این است که معلوم کند عمل شما کدامش صوابتر و درستتر است.

(د) منظور آیه شریفه تنبیه به انتخابی بودن اعمال و تأثیر اختیار انسان در شکل گیری آن می باشد.

۸۳- با توجه به فرمایش امام صادق (ع) در ذیل آیه شریفه «لِيُبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا» عمل خالص چه نوع عملی

می باشد؟

(الف) آن عملی است که برای آن مزد و پاداشی گرفته نشود.

(ب) عملی که در آن ریا و خونمائی نباشد.

(ج) عملی که ظاهر او باطناً یکسان بوده و تناقضی نداشته باشد.

(د) آن عملی است که خواهی مردم تورا در برابر آن بستایند، و جز خدا کسی را منظور نداشته باشی.

۸۹- به چه اعتباری در آیه کریمه «هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ» زمین را - چون اسبی - رام خواند، و قطعات آن را «پشت»، (گرده) و منکب (شانه) نامید؟

(الف) به اعتبار اینکه منافع مختلف از طریق زمین عاید انسان می شود.

(ب) به این اعتبار که زمین مسطح است و امکان فعالیت در آن فراهم می باشد.

(ج) به این اعتبار بود که زمین برای انواع تصرفات انسان رام است، نه چموشی - زلزله - دارد، و نه از تصرفات بشر امتناع می ورزد.

(د) به اعتبار اینکه انواع زمینه فعالیتها برای انسان میسور ساخته و امکانات زیادی در اختیار انسان قرار می دهد.

۹۰- در جمله «وَ كُلُوا مِنْ رِزْقِهِ» یعنی بخورید از رزق آن، کدام گزینه زیر در رابطه با «امریعی بخورید» صحیح می باشد؟

(الف) امر وجوبی است. (ب) امر وجوبی نیست، بلکه تنها جواز و اباحه را می رساند.

(ج) امر تنها جواز و اباحه را می رساند. (د) امری استحباب دلالت دارد.

۹۱- معنای کلمات "نشور" و "نشر" در جمله "وَ إِلَيْهِ النُّشُورُ" کدام گزینه زیر می باشد؟

(الف) کلمه "نشور" و همچنین کلمه "نشر" یک ماده دارند و به معنای پهن کردن می باشد.

(ب) کلمه "نشور" یعنی گسترش ها و کلمه "نشر" یعنی گستردن.

(ج) کلمه "نشور" و همچنین کلمه "نشر" به معنای گسترش بعد از جمع می باشد.

(د) کلمه "نشور" و همچنین کلمه "نشر" به معنای احیای مردگان بعد از مردن است.

۹۲- با توجه به آیه کریمه «هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ» در نامیدن زمین به نام ذلول، و تعبیر اینکه بشر روی شانه های آن قرار دارد، اشاره به چیست؟

(الف) اشاره است به اینکه زمین نیز مانند ماه می چرخد.

(ب) اشاره ای است روشن به اینکه زمین نیز یکی از سیارات است، و این همان حقیقتی است که علم هیئت و آسمان شناسی بعد از قرنهای مگو و مگو و بحث به آن دست یافته.

(ج) اشاره به ثابت بودن زمین دارد. (د) اشاره به اینکه زمین ساکن بوده و آرامش بخش انسان می باشد.

۹۳- در آیه کریمه «أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ» مراد از کلمه «مَنْ فِي السَّمَاءِ» آن کس که در آسمان است کیست؟

(الف) موجوداتی که در آسمانها هستند.

(ب) تدبیر کنندگانی که جهان را اداره می کنند.

(ج) فرشتگانی که موکل بر آسمان و حوادث عالمند.

(د) جنیانی که در آنجا ساکنند.

۹۴- چرا در آیه کریمه «أَأَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ» ضمیر مفرد - یخسف - را به کلمه "من" برگردانده، با اینکه این کلمه، در معنا، جمع است؟

(الف) به این جهت است که اهمیت موضوع را تأکید نماید.

(ب) به این جهت است که کلمه "من"، موصول است.

(ج) بدلیل اینکه «من» بر ذی شعور و غیر آن دلالت می کند.

(د) به این جهت است که کلمه مذکور، در لفظ، مفرد است.

۹۵-وقتی گفته می‌شود: "خسف الارض بقوم كذا" معنایش چیست؟

(الف) معنایش این است که زمین، فلان قوم را در شکم خود فرو برد.

(ب) معنایش این است که زمین زیر پای فلان قوم شکافته شد، و همه را در شکم خود فرو برد.

(ج) معنایش این است که زمین، فلان قوم را فروبرد.

(د) معنایش این است که فلان قوم در زمین فرورفتند.

۹۶-در آیه کریمه «أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ» مصدر فعل "تمور" چیست و چه

معنایی دارد؟

(الف) مصدر آن "مار" و به معنای تردد است.

(ب) مصدر آن "مور" و به معنای تردد درآمد و شد است.

(ج) مصدر آن "میر" و به معنای حرکت است.

(د) مصدر آن "مور" و به معنای آمد و شد است.

۹۷-در عبارت "فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ" کلمه "نذیر" چه معنایی دارد؟

(الف) کلمه "نذیر" مصدری با صفت مشابهه به معنای تذکردهنده است.

(ب) کلمه "نذیر" اسم و به معنای بیم‌رسان است.

(ج) کلمه "نذیر" صفت مشابهه به معنای ترساننده است.

(د) کلمه "نذیر" مصدری به معنای انداز است.

۹۸-در آیه کریمه «وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ» مراد از کلمه "نکیر" چیست؟

(الف) مراد از آن عقوبت و دگرگون شدن نعمت است، ممکن هم هست به معنای انکار باشد.

(ب) مراد از آن روی گرداندن است.

(ج) مراد از این کلمه توجه نکردن است.

(د) مراد از این کلمه تکذیب انداز کننده است.

۹۹-آیه کریمه "وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ" چگونه بر صدق جمله "فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ" شهادت

داده و چه چیز آنرا تصدیق می‌کند؟

(الف) رابطه این آیه با جمله "فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ" عام و خاص مطلق است.

(ب) این آیه ارتباط توضیحی با جمله "فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ" دارد.

(ج) این آیه نظیر شاهی است که بر صدق جمله "فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ" شهادت داده، وعید و تهدید آن را تصدیق

می‌کند.

(د) این آیه و جمله مذکور نسبت به همدیگر مطلق و مقید می‌باشند.

۱۰۰- در این آیه "وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ" چه التفاتی به کار رفته و خلاصه نکته آن التفات

چیست؟

(الف) التفاتی از خطاب نزدیک به دور به کار رفته و نکته اش توجه دادن انسانها به نتیجه اعمال کفار است.

(ب) التفاتی از خطاب به غیبی به کار رفته و خلاصه نکته آن التفات این که جهالت و اهمال کفار در تدبیر در آیات

ربوبیت خدا، و بی‌باکیشان نسبت به خشم پروردگارشان، آنرا از عنایت خدا دور کرده است.

(ج) التفاتی از ظاهر به باطن به کار رفته و نکته اش دور کردن کفار از ظاهر بینی و توجه به باطن امور است.

(د) التفات تذکر به نتایج تکذیب مکذبین و اینکه عقوبت ناشی از آن تکذیب بسیار وحشتناک است.

۱۰۱- در آیه کریمه «أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ» منظور از اینکه "طیر فوق انسانها باشند" چیست؟

الف) منظور این بوده است که انسانها به کیفیت پرواز پرندگان تعمق داشته باشند.

ب) منظور این است که به پرندگان توجه کنید. (ج) منظوری بردن به حکمت خداوندی در آفرینش پرندگان است.

د) منظور این است که بالای سر انسان در هوا پرواز می‌کنند.

۱۰۲- در عبارت «أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ» منظور از کلمه "صافات" و کلمه "يقبضن" چیست؟

الف) منظور این بوده که به کیفیت پرواز پرندگان در هوا توجه کنید و بدانید چه حکمت هایی در آنها وجود دارد.

ب) منظور این است که پرندگان در هوا پرواز می‌کنند.

ج) منظور از کلمه "صافات" و کلمه "يقبضن" این است که مرغان در هوا بال خود را باز می‌کنند، و سپس می‌بندند.

د) منظور از کلمه "صافات" و کلمه "يقبضن" این است که دقت کنید مرغان چگونه بال خود را باز می‌کنند، و سپس می‌بندند.

۱۰۳- چرا در عبارت «أَوْ لَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَاتٍ وَيَقْبِضْنَ» دو کلمه (صافات و يقبضن) را به صیغه جمع آورد، با اینکه سخن از طیر - مفرد - داشت نه طیور؟

الف) اگر این دو کلمه را به صیغه جمع آورد بدان جهت بود که مراد از کلمه "طیر" جنس مرغان است، نه يك مرغ. ب) چون غرض تنبیه به اصل پرواز بود.

ج) بدلیل اینکه هدف اصلی توجه دادن به کیفیت پرواز بود.

د) بدان جهت بود که مراد از کلمه "طیر" مرغان است.

۱۰۴- جمله «مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ» به منزله جواب از کدام سؤال تقدیری و فرضی زیر است؟

الف) گویا پرسیده شده: چرا قرآن خواسته است تا توجه مردم را به پرواز پرندگان جلب نماید؟

ب) گویا شخصی پرسیده: منظور قرآن از اینکه توجه مردم را به سوی پرواز طیور جلب کرده چیست؟

ج) گویا شخصی پرسیده: منظور قرآن از اینکه توجه مردم را به سوی پرواز طیور و باز و بسته شدن بالهای آنها در هوا جلب کرده چیست؟

د) مثل اینکه سؤال شده: علت توجه دادن قرآن به پرواز پرندگان در هوا چیست؟

۱۰۵- عبارت «إِنَّ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ» یعنی غرور آن چنان به آنان حمله‌ور شده که از هر طرف احاطه‌شان کرده، خیال کرده‌اند اعتقادشان به الوهیت آلهه اعتقاد درستی است. جواب از کدام سؤال ملامت‌آمیز در رابطه با کفار می‌باشد؟

الف) جواب از این سؤال ملامت‌آمیز می‌باشد که فرمود: «أَفَمَنْ يَمَسُّ مَكِبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

ب) جواب از این سؤال ملامت‌آمیز می‌باشد که فرمود: «أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ»

ج) جواب از این سؤال ملامت‌آمیز می‌باشد که فرمود: «أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَ نُفُورٍ»

د) جواب از این سؤال ملامت‌آمیز می‌باشد که فرمود: «أَمَّنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَ الْأَرْضِ أَلِلَّهِ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ»

۱۰۶- باتوجه به توضیحات مؤلف در ذیل عبارت «أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ» یعنی آیا

این کسی که لشکر شماست می‌تواند شما را در برابر خداوند یاری دهد؟ این بیان اشاره به چیست؟

الف) این بیان اشاره است به اینکه نباید از غیر خدا یاری جست.

ب) این بیان اشاره است به اینکه مشرکین دریاری جستن از بتها به جایی نمی‌رسند.

ج) این بیان اشاره است به اینکه پندار مشرکین خطا است.

د) این بیان اشاره است به اینکه فقط خداوند قادر است انسان را نجات دهد.

۱۰۷- باتوجه به توضیحات مؤلف در ذیل آیه کریمه «أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» مثل آورده شده در آیه چگونه مثلی است؟

الف) مثلی است که دربرگیرنده حال هر انسان مکلفی می‌باشد.

ب) مثلی است که حال هر کافر جاهل و لجوج را که به جهل خود ادامه می‌دهد، ممثل می‌سازد.

ج) مثلی است برای افراد خاص بگونه ایی که حال هر مؤمن طالب بصیرت و جویای حق را ممثل می‌سازد.

د) مثلی است برای عموم، حال هر کافر جاهل و لجوج را که به جهل خود ادامه می‌دهد، و حال هر مؤمن طالب

بصیرت و جویای حق را ممثل می‌سازد.

۱۰۸- باتوجه به روایت کافی از ابی جعفر (ع) در ذیل آیه «أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ ...» قلب چند قسم است؟

الف) دو قسم است، قلبی است که در آن هم نفاق است و هم ایمان، و قلبی است ازهر.

ب) سه قسم است، قلبی است که در آن هم نفاق است و هم ایمان، و قلبی است به کلی منکوس و زیر و رو شده، و قلبی است مطبوع و مهر شده.

ج) چهار قسم است، قلبی است که در آن هم نفاق است و هم ایمان، و قلبی است به کلی منکوس و زیر و رو شده، و

قلبی است مطبوع و مهر شده، و قلب ازهر، قلبی که در آن نوری چون چراغ هست.

د) قلب یک مفهوم نومراتب و دارای اقسام دوگانه بنامهای ازهر و اظلم است.

۱۰۹- ابی جعفر (ع) کدام آیه زیر را در معنای قلب منکوس تلاوت کرد؟

الف) آیه شریفه "أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ" را تلاوت کرد.

ب) آیه شریفه خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَ عَلَى سَمْعِهِمْ وَ عَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ را تلاوت کرد.

ج) آیه شریفه وَ لَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَ لَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَ لَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ را تلاوت کرد.

د) آیه شریفه أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَ لَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ را تلاوت کرد.

۱۱۰- اینکه در آخر آیه "قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ" بشر را عتاب

کرده به اینکه "قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ" چه کم است شکرگزاریتان" بر چه چیزی دلالت دارد؟

الف) دلالت دارد بر اینکه خلقت انسان و دادن نعمت های بی حد به او لازمه اش سپاسگزاری است.

ب) دلالت دارد بر اینکه انشای بشر و ایجاد او و مجهز کردنش به جهاز حس و فکر، از اعظم نعمت های الهی است، که با هیچ مقیاسی نمی‌توان عظمت آن را اندازگیری کرد.

ج) دلالت بر عظمت آفرینش دارد.

د) این عتاب برای توجه دادن به نعمت هاست.

۱۱۱- در عبارت « قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ » منظور از انشای بشر چیست؟

(الف) منظور از انشای بشر، بوجود آوردن او از روی حکمت و قدرت لایزال خداوندی است.

(ب) منظور از انشای بشر، آفرینش از عدم است.

(ج) منظور عبارت است از آفرینش بدون تقدیر و اندازگیری.

(د) منظور از انشای بشر صرف خلقت او نیست، بلکه منظور خلقت بدون سابقه او است یعنی حتی در ماده هم سابقه نداشت، و در ماده چیزی به نام انسان نبود.

۱۱۲- آیه شریفه «قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْإِنْفِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ» نظیر کدام یک از

آیات زیر می باشد؟

(الف) نظیر آیه شریفه " وَ مِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ "

(ب) نظیر آیه شریفه « فَاسْتَفْتِهِمْ أَ هُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ »

(ج) نظیر آیه شریفه « أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا »

(د) نظیر آیه شریفه « خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَ أَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآتَى تُصْرُفُونَ »

۱۱۳- عبارات " هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ " و " وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْإِنْفِدَةَ " به ترتیب به چه چیزهایی اشاره دارند؟

(الف) به اندیشیدن و آفرینش بالبداهه انسان.

(ب) به از عدم بوجود آمدن و اندیشیدن انسان.

(ج) به خلقت انسان و مجهز شدن انسان به جهاز حس و فکر.

(د) به جهاز حس و خلقت انسان.

۱۱۴- در جمله " وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْأَبْصَارَ وَ الْإِنْفِدَةَ " منظور از کلمه " افئدة " چیست؟

(الف) قلب صنوبری است که خون را تلمبه می کند.

(ب) دل آدمی است که مرکز عواطف می باشد.

(ج) نفس متفکر آدمی است که انسان با این امتیاز از سایر حیوانات ممتاز می شود.

(د) مجموع دل و قلبی است که انسان را از سایر موجودات ممتاز می کند.

۱۱۵- تقدیر کلام در عبارت " قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ " یعنی کم شکر می گزارید، شکرى که شایسته این نعمت و یا همه

نعمت‌های عظمای الهی باشد» [کدام یک از گزینه های زیر می باشد؟

(الف) با در نظر گرفتن اینکه کلمه " ما " زایده و کلمه " قلیلا " مفعول مطلق است، تقدیر کلام " تشکرون شکرا قلیلا " می باشد.

(ب) تقدیر کلام " تشکرون قلیلا " است.

(ج) تقدیر کلام " تشکرون شکرا " است.

(د) تقدیر کلام " شکرا قلیلا " می باشد.

۱۱۶- مصدر و معنای «نرأکم» در آیه شریفه «قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ» کدام یک از گزینه

های زیر است؟

(الف) مصدر آن " ذری " و به معنای گسترده است.

(ب) مصدر آن " ذرو " و به معنای پراکندن است.

(ج) مصدر آن " ذرء " و به معنای خلقت است.

(د) مصدر آن " ذرو " و به معنای کشیدن است.

۱۱۷- در عبارت "قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ" منظور از خلق کردن ایشان در زمین چیست؟

(الف) منظور این است که زمین منشأ بوجود آمدن آنها می باشد.

(ب) منظور این است که خلقتشان وابسته به زمین است.

(ج) منظور این است که از زمین روییده شده اند.

(د) منظور این است که خلقتشان وابسته به زمین است، و کمال آنان جز به اعمالی وابسته به ماده زمینی تمام نمی شود.

۱۱۸- جمله "وَ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ" به چه چیزی اشاره می کند؟

(الف) جمله فوق الذکر به برپایی حساب و کتاب اشاره دارد.

(ب) اشاره به جمع شدن در پیشگاه خدا دارد.

(ج) اشاره است به مسأله بعث و جزا و قیامت و وعده ای است قطعی.

(د) این جمله به اهمیت مسأله مرگ اشاره دارد.

۱۱۹- باتوجه به معنای آیه کریمه «وَ يَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ» یعنی «و می گویند: اگر راستگویند

این وعده وقوع (رستاخیز) کی خواهد بود؟» استعجال کفار و منکرین معاد به چه منظوری بوده است؟

(الف) به منظور استفهام بوده است.

(ب) به منظور استنهاز بوده است.

(ج) برای اینکه آبروی پیامبر اکرم (ص) را ببرند اینگونه سؤالات را مطرح کرده اند.

۱۲۰- این جمله «قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ» بگو: «علم آن تنها نزد خداست؛ و من فقط بیم دهنده

آشکاری هستم» جواب از چه چیزی می باشد؟

(الف) این جمله، جواب از استعجال ایشان (کفار و منکران معاد) است که می گفتند "پس این وعده کی می رسد ..."

(ب) این جمله مبین منحصر بودن علم تحقق قیامت، در نزد خداوند متعال می باشد.

(ج) در این جمله پاسخ منکران قیامت داده شده است.

(د) این جمله جواب از سؤال مربوط به قیامت است.

۱۲۱- در جمله "إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ" لام در کلمه "العلم" چه نوع لایمی بوده و مراد از علم نیز چیست؟

(الف) لام معرفه است و مراد، علم به وقت مرگ است.

(ب) لام عهد است و مراد، علم به وقت حشر است.

(ج) لام جنس است و مراد، علم به جنس مرگ است.

(د) لام زائد است و مراد، علم و آگاهی مطلق است.

۱۲۲- باتوجه به تفسیر مؤلف (رض) در ذیل عبارت «فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا.»، کدام گزینه

زیر، درست ترین معنای آن عبارت می باشد؟

(الف) موقع رویت مرگ، چهره کفار سیاه می شود.

(ب) هنگام دیدن قیامت، چهره کفار زشت می گردد.

(ج) زمانی که عذاب را ببینند چهره ها تیره می شود.

(د) وقتی آن وعده و یا عذاب را نزدیک ببینند آن وقت روی کسانی که کفر ورزیدند ترش می شود، و در سیمایشان

اثر خسران و نومیدی هویدا می گردد.

۱۲۲- باتوجه به ظاهر سیاق عبارت " وَ قِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ " گوینده این کلام چه کسانی هستند؟

(الف) گوینده این کلام ملائکه‌اند، که به امر خدا به اهل دوزخ خطاب می‌کنند.
(ب) گوینده این کلام خازنان جهنمند.

(ج) گوینده این کلام مأموران آتش دوزخ می‌باشند

(د) گوینده این کلام نگهبانان دربهای جهنم می‌باشند.

۱۲۴- درآیه کریمه " قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَ مَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ " کدام گزینه

زیر شرط و جزا می‌باشند؟

(الف) شرط آن جمله " قُلْ أَرَأَيْتُمْ " و جزایش " مَنْ عَذَابِ أَلِيمٍ " است.

(ب) شرط آن جمله " أَهْلَكْنِي اللَّهُ " و جزایش " وَ مَنْ مَعِيَ " است.

(ج) شرط آن، جمله " أَهْلَكْنِي اللَّهُ " و جزایش جمله " فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ ... " است.

(د) شرط آن " وَ مَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمْنَا " و جزایش " مَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ " است.

۱۲۵- در آیه کریمه « قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ »، معانی کلمات " غور " و " معین " به

ترتیب کدام یک از گزینه‌های زیر می‌باشد؟

(الف) " کلمه " غور " به معنای دگرگونی است. و کلمه " معین " به معنای آب زلال است.

(ب) کلمه " معین " به معنای آب جاری است. " کلمه " غور " به معنای فرو رفتن آب است.

(ج) کلمه " معین " به معنای آب گواراست و " کلمه " غور " به معنای فرو رفتن است.

(د) " کلمه " غور " به معنای فرو رفتن آب در زمین است و منظور از این مصدر اسم فاعل - غائر - است. و کلمه " معین " به معنای آب جاری در روی زمین است.

۱۲۶- خلاصه محتویات سوره مبارکه قلم کدام گزینه زیر می‌باشد؟

(الف) تسلیم و دلداری به رسول خدا (ص) به دنبال تهمت‌های ناروای مشرکین به آن حضرت

(ب) دلخوش ساختن آن حضرت با وعده‌های جمیل و پاسداری از خلق عظیمش

(ج) نهی نمودن آن حضرت به شدیدترین وجه از اطاعت مشرکین و مدافعت با آنان و امر اکید برصبردر برابر حکم

پروردگارش

(د) الف، ب و ج

۱۲۷- نظر اولیه مؤلف (رض) در خصوص کیفیت نزول سوره مبارکه قلم با کدام گزینه زیر تطابق دارد؟

(الف) سیاق همه آیات این سوره سیاق آیات مکی است.

(ب) این سوره در مدینه نازل شده است.

(ج) بخشی از آن در مکه و بخشی دیگر در مدینه نازل شده است.

(د) اوایل این سوره تا آیه " سَنَسِيْمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ " که شانزده آیه است - در مکه نازل شده و ما بعد آن در مدینه.

۱۲۸- معنای مصدر " سطر " (که فعل " یسطرون " مشتق از آن است) به فتحه سین و سکون طاء - و بنا به گفته

راغب گاهی به دو فتحه نیز خوانده می‌شود کدام گزینه زیر می‌باشد؟

(الف) صفی از درختان کاشته شده (ب) صفی از کلمات نوشته شده

(ج) چیزی که نوشته شده (د) الف و ب

۱۲۹- خدای سبحان در آیه شریفه " وَ الْقَلَمِ وَ مَا يَسْطُرُونَ " به چه چیزی سوگند یاد کرده است؟

(الف) خدای سبحان در این آیه به قلم و آنچه با قلم می‌نویسند سوگند یاد کرده است.

(ب) به قلم و محتوایش قسم یاد کرده است.

(ج) به ن و القلم سوگند یاد کرده است.

(د) به قلم و آنچه می‌نویسد سوگند یاد کرده است.

۱۳۰- به نظر مؤلف (رض) در آیه شریفه " وَ الْقَلَمِ وَ مَا يَسْطُرُونَ " منظور از قلم چیست؟

(الف) منظور از قلم، وسیله ایی است که با آن می‌نویسند.

(ب) از ظاهر سیاق برمی‌آید که منظور از قلم مطلق قلم، و مطلق هر نوشته‌ای است که با قلم نوشته می‌شود.

(ج) در آیه شریفه به چیزی قسم یاد شده که آشکارکننده ما فی الضمیر است.

(د) منظور از قلم در آیه مذکور عبارت است از قلم اعلی.

۱۳۱- چرا خدای سبحان به قلم سوگند یاد کرده است؟ (کامل ترین گزینه مشخص شود)

(الف) از این جهت این سوگند را یاد کرده که قلم و نوشته از عظیم‌ترین نعمت‌های الهی است.

(ب) چون خدای تعالی بشر را به آن هدایت کرده است.

(ج) چون قلم و نوشتن هم در عظمت، دست کمی از کلام ندارد.

(د) هر سه گزینه درست است.

۱۳۲- چرا خدای سبحان در اول سوره مبارکه قلم، به قلم و آنچه می‌نویسند، سوگند یاد کرد؟

(الف) برای اثبات جمله " مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ " سوگند یاد کرد.

(ب) برای اثبات حقانیت رسول خدا (ص) قسم یاد کرد.

(ج) برای اثبات توحید و نبوت قسم یاد کرد.

(د) برای اینکه باطل بودن گفتار کفار را ثابت کند قسم یاد کرد.

۱۳۳- خطاب در آیه کریمه " مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ " به کیست و حرف باء در کلمه " بنعمه " چه نوع "بایی" می

باشد؟

(الف) خطاب در آن به رسول خدا (ص) است، و حرف باء در کلمه " بنعمه " بای مصاحبت است.

(ب) خطاب در آن به رسول خدا (ص) است، و حرف باء در کلمه " بنعمه " بای سببیت است.

(ج) خطاب در آن به رسول خدا (ص) است، و حرف باء در کلمه " بنعمه " بای سببیت و یا مصاحبت است.

(د) خطاب در آن به رسول خدا (ص) است، و حرف باء در کلمه " بنعمه " بای تعلیل است.

۱۳۴- به نظر مؤلف (رض) در آیه کریمه « مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ » مراد از نعمت چیست؟

(الف) مراد از این نعمت، نعمت هدایت است.

(ب) سیاق آیه دلالت دارد بر اینکه مراد از این نعمت، نعمت نبوت است.

(ج) مراد از این نعمت، سیرت مرضیه است. (د) با توجه به مفهوم آیه، مراد از این نعمت، عقل کامل است.

۱۳۵- آیه کریمه " مَا أَنْتَ بِنِعْمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ " در مقام رد چه تهمتی می‌باشد؟

(الف) این آیه در مقام رد تهمتی است که به آن جناب می‌زدند و مجنونش می‌خواندند. و در آخر همین سوره تهمت

ایشان را حکایت کرده، می‌فرماید: " وَ يَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ".

(ب) در مقام رد تهمت ناسپاس بودن آنحضرت نسبت به نعمت‌های خداوند می‌باشد.

(ج) آیه کریمه به پیامبر اکرم (ص) دلداري داده و او را از هرگونه نقص بري مي‌داند.

(د) این آیه با تکریم پیامبر اکرم (ص) او را بندگان خاص خدا نیز معرفی می‌نماید.

۱۳۶- درآیه کریمه "وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ" ماده، اسم مفعول و مصدر کلمه "ممنون" کدام یک از گزینه های زیر می باشد؟

- (الف) کلمه "ممنون" از ماده "منی" و اسم مفعول آن است، و مصدر "مُنِي" به معنای خستگی است.
(ب) کلمه "ممنون" از ماده "من" و اسم مفعول آن است، و مصدر "من" به معنای بی منت است.
(ج) کلمه "ممنون" از ماده "من" و اسم مفعول آن است، و مصدر "من" به معنای قطع است.
(د) کلمه "ممنون" از ماده "من" اسم مفعول آن است، و مصدر "مُنِي" به معنای ملال است.

۱۳۷- کدام یک از گزینه های زیر معنای "مَنْتَ" می باشد؟

- (الف) اگر کسی در مقابل نعمتی که به او داده شده دیگری ببازارد آن دیگر نیز به او آزار برساند، منت محقق می شود.
(ب) منت به معنای آن است که نعمتی را که به کسی داده‌ای با زبان خود آن را بر آن شخص سنگین سازی.
(ج) منت یعنی دادن چیزی به کسی به همراه آزار و اذیت.
(د) منظور از منت عبارت است از تحقیر کسی که نعمتی به او داده شده است.

۱۳۸- باتوجه به جمله "وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ"، کدام یک از گزینه های زیر در بردارنده مراد از "اجر" و مقام جمله مذکور می باشد؟

- (الف) مراد از "اجر"، اجر است که رسالت نزد خدا دارد، و این جمله در مقام دلخوش ساختن رسول خدا (ص) است.
(ب) مراد از "اجر" پاداش نتایج زحمات پیامبر اکرم (ص) بوده و این جمله در پی ارزش نهادن به تلاش های رسول مکرّم اسلام (ص) می باشد.
(ج) مراد از "اجر"، اجر است رسول مکرّم اسلام (ص) بخاطر هدایت مردم از خدا دریافت کرده و این جمله نیز در مقام بیان جایگاه هدایتگری آنحضرت می باشد.
(د) مراد از "اجر"، دریافت پاداش دنیایی و اخروی آنحضرت در ازاء نبوت بوده و جمله فوق الذکر در مقام تبیین ارزش این پاداش است.

۱۳۹- باتوجه به تفسیر مصنف (رض) در ذیل آیه شریفه "وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ" چرا «مَنْتَ» تنها برای خداست ؟

- (الف) زیرا منت درجایی معنادار دارد که اصل نعمت در دست نعمت دهنده باشد.
(ب) از آنجاییکه رسول خدا از خود اختیاری ندارد بنابراین منت فقط مختص خداست.
(ج) زیرا رسول خدا (ص) هم مانند همه خلایق بنده و مملوک خدا است، آن هم مملوک به حقیقت معنای ملك، هم ذاتش مملوک او است و هم صفاتش و هم اعمالش و بنده خدا آنچه را که دارد موهبت و عطیه خدا است.
(د) بدلیل اینکه خداوند آفریننده همه خلایق می باشد.

۱۴۰- به نظر مؤلف (رض) کلمه "خلق" درآیه کریمه "وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ" چه معنایی داشته و اگر مطلق ذکر شود چه چیزی از آن فهمیده می شود؟

- (الف) کلمه "خلق" به معنای آفرینش ویژه می باشد که در هر صورت (مطلق و مقید) این معنا متبادر است.
(ب) کلمه "خلق" به معنای ملکه نفسانی است ولی اگر مطلق ذکر شود، فضیلت و خلق نیکو از آن فهمیده می شود.
(ج) کلمه "خلق" به معنای آفرینش ملکات نفسانی بوده و در صورت مطلق حمل بر مفید می شود.
(د) کلمه "خلق" به معنای اخلاق پسندیده است و شامل همه فضائل می شود.

۱۴۱- کدام گزیمه زیرمعنای آیه کریمه "إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ" می باشد؟

(الف) ای پیامبر توبهترین اخلاق را داری.

(ب) تو - ای پیامبر - از اخلاق برتری برخورداری.

(ج) تو - ای پیامبر - سجایای اخلاقی عظیمی داری.

(د) بدرستی که تو بر برترین آفرینش هستی.

۱۴۲- نظریه راغب، در مورد "خَلَقَ" (بافتحه) و "خُلِقَ" (باضمه) چیست؟

(الف) اگر به فتحه خاء استعمال شود معنای صورت ظاهر و قیافه و هیئت را که با بصر دیده می شود می رساند، و اگر به ضمه خاء استعمال شود معنای قوا و سجایای اخلاقی را که با بصیرت احساس می شود افاده می کند.

(ب) اگر به فتحه خاء استعمال شود معنای آفرینش ظاهری را که با بصر دیده می شود می رساند، و اگر به ضمه خاء استعمال شود معنای خلقیات را که با بصیرت احساس می شود افاده می کند.

(ج) ایشان می گوید که خَلَقَ یعنی هیئت و خُلِقَ یعنی سجایا.

(د) به نظر راغب خَلَقَ و خُلِقَ با هم فرق چندانی ندارند.

۱۴۳- آیه کریمه "إِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ" هر چند فی نفسها و به خودی خود حسن خلق رسول خدا (ص) را

می ستاید، لیکن با در نظر گرفتن خصوص سیاق، به کدام یک از اخلاق پسندیده آنحضرت نظر دارد؟

(الف) به اساسی ترین جنبه اخلاقی آنحضرت که تزکیه و خودسازی می باشد نظر داشته و از این حیث در آیات دیگر نیز او را الگو معرفی کرده است.

(ب) به اخلاق پسندیده فردیش نظر دارد، از قبیل عبادت خالصانه، سپاسگزاری و

(ج) به اخلاق پسندیده فردی و هم اجتماعی آنحضرت نظر دارد.

(د) به خصوص اخلاق پسندیده اجتماعیش نظر دارد، اخلاقی که مربوط به معاشرت است، از قبیل استواری بر حق، صبر در مقابل آزار مردم و

۱۴۴- معنای آیات شریفه "فَسْتَبْصِرُ وَ يُبْصِرُونَ بِأَيُّكُمْ الْمُفْتُونُ" کدام گزیمه زیر می باشد؟

(الف) و بزودی معلوم خواهد شد که چه کسی دیوانه است!

(ب) و بزودی تو می بینی و آنان نیز می بینند، که کدام یک از شما مجنونند!

(ج) بزودی بر خلائق آشکار خواهد شد که چه کسی جن زده است!

(د) جنون و عقل آنان و تو در جهان برای اهل بصیرت روشن خواهد شد.

۱۴۵- به نظر مؤلف (قدس سره) به چه دلیل خداوند متعال در آیه کریمه "إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَ

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ" فرموده است که خدابهتر می داند چه کسی از راه او به بیراهه رفته، و چه کسی راه او را

یافته است؟

(الف) چون امر هدایت به دست اوست.

(ب) چون آفریننده اوست و می داند راه هدایت کدام است.

(ج) به دلیل اینکه از مکنونات همه چیز آگاه است.

(د) چون راه، راه او است و امر هدایت هم به دست او است، و معلوم است که صاحب راه و راهنما بهتر می داند چه کسی در راه او است، و چه کسی در آن نیست.

۱۴۶- درآیه کریمه "فَلَا تُطِيعُ الْمُكذِبِينَ" یعنی حال که چنین است از تکذیب‌کنندگان اطاعت مکن! الف و لام "المكذبین" چه نوع الف و لامی بوده و منظور از کلمه "فَلَا تُطِيعُ" چیست؟

الف) الف و لام عهد ذکری است، و منظور از کلمه "فَلَا تُطِيعُ" عدم اطاعت است.

ب) الف و لام جنس است، و منظور از کلمه "فَلَا تُطِيعُ" موافقت مقید است.

ج) الف و لام عهد است، و منظور از کلمه "فَلَا تُطِيعُ" مطلق موافقت است.

د) الف و لام زائده است، و منظور از کلمه "فَلَا تُطِيعُ" اطاعت نکردن است.

۱۴۷- درآیه کریمه "وَدُّوا لَوْ تَدَّهْنُ فَيُدْهِنُونَ" کدام گزینه زیر معنای ادهان و مداهنه و همچنین معنای کنایه آن را در بردارد؟

الف) ادهان و مداهنه به معنای ماست مالی و کنایه از محافظه کاری است.

ب) ادهان و مداهنه به معنای روغن کشی، که کنایه است از روی خوش نشان دادن.

ج) ادهان و مداهنه به معنای چرب کردن و کنایه از سازش می باشد.

د) ادهان و مداهنه به معنای روغن مالی، که کنایه است از نرمی و روی خوش نشان دادن

۱۴۸- درآیه کریمه "وَدُّوا لَوْ تَدَّهْنُ فَيُدْهِنُونَ"، متعلق مودت کفار چه چیزی بوده، و همچنین حرف "فاء" در کلمه دوم (فَيُدْهِنُونَ)، چه نوع فایمی باشد؟

الف) متعلق مودت کفار مجموع "لَوْ تَدَّهْنُ فَيُدْهِنُونَ" بوده، و حرف "فاء" در کلمه دوم فای نتیجه‌گیری است، نه سببیت.

ب) متعلق مودت کفار مداهنه بوده و فاء نیز فای سببیت است.

ج) کفار دوست داشتند پیامبر اکرم (ص) با آنان کنار بیاید. در ضمن فاء دوم نیز فای ترتب است.

د) علاقه کفار به سازش، آنها را وادار به مداهنه کرده بود و فاء نیز فای نتیجه است.

۱۴۹- باتوجه به آیه شریفه "وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ" کدام گزینه زیر در مورد کلمه "حلاف" درست می باشد؟

الف) کلمه "حلاف" به معنای کسی است که بسیار سوگند می‌خورد.

ب) لازمه بسیار سوگند خوردن در هر امر مهم و غیر مهم و هر حق و باطل، احترام قائل نشدن برای صاحب سوگند است.

ج) کلمه "حلاف" به معنای کسی است که سوگند می‌خورد. (الف و ب)

۱۵۰- در آیه شریفه "وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ" کلمه "مهین" چه معنایی داشته و منظور از آن چیست؟

الف) کلمه "مهین" از مصدر مهانت یعنی حقارت است، و منظور از آن، حقارت رأی و کوتاهی فکر است.

ب) معنای کلمه مذکور کوچک کردن است و منظور از آن، تحقیر می باشد.

ج) : به معنای کسی است که بسیار زشت باشد و منظور از آن، زشتی در افکار است.

د) به معنای کذاب است. و منظور از آن، اخلاق مبتنی بر دروغ است.

۱۵۱- به نظر مؤلف (رض) با توجه به آیه کریمه «هَمَّازٌ مَشَاءٌ بِنَمِيمٍ» معانی کلمه "هماز" و جمله «مَشَاءٌ بِنَمِيمٍ» به ترتیب، کدام گزینه زیر است؟

الف) صیغه مبالغه و به معنی عیبجویی - بسیار دوبه هم زن (ب) خصوص طعنه زدن با اشاره چشم - سخن چینی

ج) غیبت کردن - سخن پراکنی (د) بسیار عیبجو و طعن‌زن - سعایت و دوبه هم زنی

۱۵۲- در آیه شریفه "مَنَعَ لِّخَيْرٍ مُّعْتَدٍ أَثِيمٍ" معانی "مناخ خیر"، "معتد" و "اثیم" به ترتیب کدام یک از گزینه های زیر می باشد؟

(الف) منع کننده خیر از مردم - از حد گذشتن - دنباله دار

(ب) بازدارنده از نیکی - تجاوزگر - گناهکار

(ج) کسی که منع خیرش بسیار باشد - از حد گذراندن ظلم و بیداد - کسی که اثم و گناه بسیار کند.

(د) نرساندن خیر به اهلس - تجاوز کردن - خطاکار

۱۵۳- در آیه شریفه «عُتِلُّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ» کلمه "عتل" چه معنایی داشته و به چه کسی تفسیر شده است؟

(الف) کلمه "عتل" - با ضمه عین و ضمه تاء و تشدید لام - به معنای اشتلم فارسی است، یعنی سخن خشن و درشت - و در آیه مورد بحث به شخص بد اخلاق و جفاکار تفسیر شده کسی که در راه باطل به سختی خصومت می کند.

(ب) کلمه "عتل" یعنی سخن خشن و درشت (همان اشتلم فارسی است) - به کسی تفسیر شده که خود بسیار می خورد، و از خوردن دیگران جلوگیری می نماید.

(ج) الف و ب

(د) "عتل" یعنی جفاکار، بدعنق و درشتگو - به کسی تفسیر شده که مردم را با بهانه گیریهای خود به زندان و شکنجه می کشاند.

۱۵۴- به نظر مصنف (قدس سره) کلمه "زنیم" در آیه شریفه "عُتِلُّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ" به چه کسی گفته شده است؟

(الف) به کسی گفته می شود که اصل و نسبی نداشته باشد.

(ب) به معنای کسی است که از زنا متولد شده، و خود را به قومی ملحق کرده باشد.

(ج) کسی است که به لئامت و پستی مشهور باشد.

(د) الف، ب و ج

۱۵۵- در جمله "عُتِلُّ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٌ" به چه چیزی اشاره شده است؟

(الف) این جمله اشاره دارد به سرکشی و طغیانگری شخص زنیم بگونه ای که هرگز نباید با او مامشات کرد.

(ب) اشاره است به بی اصل و ریشه بودن آدمی که زنیم است.

(ج) ظاهراً در این جمله اشاره ای است به اینکه شخص مورد نظر آن قدر دارای صفات خبیث است که دیگر جا ندارد در امر حق از او اطاعت شود و....

(د) جمله مذکور مبین تباهی عقل و قلب شخص زنیم و بی اصل و نسب می باشد.

۱۵۶- آیه شریفه "أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ" در افاده مذمت و تهکم، جاری مجرای کدام یک از آیات زیر است؟

(الف) "أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ"

(ب) "مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرُكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ"

(ج) "وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ"

(د) "وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ مُنذِرِينَ وَ يُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَ اتَّخَذُوا آيَاتِي وَ مَا أَنْزَلْنَا هُنَا ."

۱۵۷- معنای "اساطیر" در آیه "إِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالِ اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ" چیست و این آیه کدام کلمه را تعلیل می کند؟

(الف) اسطوره به معنای گفتارهای بی پایه و آیه ذامال و بنین را تعلیل می کند.

(ب) "اساطیر" یعنی اسطوره، و آیه عتل را تعلیل می کند.

(ج) اسطوره به معنای داستانها و آیه زنیم را تعلیل می کند.

(د) کلمه "اساطیر" جمع اسطوره است، و اسطوره به معنای داستانهای خرافی است، و آیه شریفه جنبه تعلیل دارد و کلمه "لا تطع" را تعلیل می کند.

۱۵۸- معنای آیه شریفه "سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ" کدام گزینه زیر است؟

(الف) بزودی بر او نشانی خواهیم گذاشت.

(ب) ما بزودی بر او داغ ننگ می‌نهمیم!

(ج) ما بزودی بر بینی او علامت و داغ ننگ می‌نهمیم!

(د) بزودی بر بینی او علامت زده می‌شود.

۱۵۹- باتوجه به آیه شریفه "سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُطُومِ" منظور از علامت‌گذاری در بینی او چیست؟

(الف) ظاهرا منظور از علامت‌گذاری در بینی او این باشد که بی‌نهایت او را خوار می‌کنیم.

(ب) ذلتی نشاندار به او می‌دهیم، به طوری که هر کس او را ببیند با آن علامت او را بشناسد.

(ج) ظاهرا عمل علامت‌گذاری در دماغ آن شخص در دنیا واقع می‌شود نه در قیامت.

(د) الف و ب

۱۶۰- معنای کلمات "بلاء" و "صرم" در آیه "إِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ ... كَالصَّرِيمِ" کدام گزینه زیر می‌باشد؟

(الف) "کلمه" بلاء" که مصدر "بلونا" است به معنای امتحان، و نیز به معنای پیش آوردن مصیبت است، و کلمه "صرم" به معنای چیدن میوه از درخت است.

(ب) "بلاء" به معنای امتحان، و کلمه "صرم" به معنای چیدن است.

(ج) "بلاء" به معنای آزمودن، و "صرم" یعنی قطع کردن است.

(د) "بلاء" یعنی کهنگی و "صرم" یعنی بریدگی.

۱۶۱- در آیه کریمه "وَلَا يَسْتَنْتُونَ" معنای کلمه "استثناء" که مصدر فعل "یستنتون" است کدام گزینه می‌باشد؟

(الف) به معنای این است که بعضی از افراد کل را از حکم کل کنار بگذاریم.

(ب) به معنای گفتن کلمه "ان شاء الله" در هنگام وعده قطعی و یا هر سخن قطعی دیگر است.

(ج) الف و ب

(د) به معنای این است که حکم مابعد را از ماقبل جدا کنیم.

۱۶۲- در آیه کریمه "طَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَ هُمْ نَائِمُونَ" کدام یک از گزینه های زیر به ترتیب منظور از

طائف عذاب" و معنای "صریم" را در بر دارد؟

(الف) منظور از "طائف عذاب"، آن عذابی است که در شب رخ دهد و "صریم" به معنای درختی است که میوه‌اش را چیده باشند.

(ب) منظور از "طائف عذاب"، عذاب گروهی است و "صریم" یعنی شب تاریک و سیاه.

(ج) طائف عذاب یعنی شکنجه دورانی و صریم یعنی بریده بریده.

(د) منظور از "طائف عذاب"، آن عذابی است که در شبانه روز رخ دهد و "صریم" به معنای منع شده است.

۱۶۳- معنای آیه کریمه "فَتَنَادُوا مَصْبِحِينَ" کدام گزینه زیر می‌باشد؟

(الف) درحالی‌که همدیگر را صدا می‌کردند داخل صبح می‌شدند.

(ب) یکدیگر را صدا زدند، در حالی که داشتند داخل صبح می‌شدند.

(ج) در صبح یکدیگر را صدا کردند.

(د) صبحگاهان به همدیگر ندا دردادند.

۱۶۴- با توجه به نظر مؤلف (رض) ذیل آیه شریفه "أَنْ اَعْدُوا عَلَيَّ حَرْثَكُمْ"، کدام یک از گزینه های زیر در بردارنده موارد مرتبط با کلمه "اغدوا" می باشد؟

- (الف) کلمه "اغدوا" که صیغه امر و به معنای صبح زود به طرف کار و کسب رفتن است.
(ب) کلمه "اغدوا" متضمن معنای "اقلوا" - روی آورید" نیز هست.
(ج) به جهت تضمن معنای "اقلوا" با حرف "علی" متعدی شده، و گرنه با حرف "الی" متعدی می شد.
(د) همه گزینه های بالا درست می باشند.

۱۶۵- کدام یک از گزینه های زیر بامعنای آیه کریمه "فَانطَلَقُوا وَ هُمْ يَخَافَتُونَ" تطابق دارد؟

- (الف) درحالی که به طور آهسته و مخفیانه بایکدیگر مشورت می کردند. روانه شدند و به سوی باغشان رفتند.
(ب) درحالی که ترس داشتند، رها شده و به سوی باغشان رفتند.
(ج) درحال رهایی و آزادی مطلق، ترس داشتند.
(د) مخفیانه و از ترس باهمدیگر مشورت کرده و روانه شدند.

۱۶۶- کدام گزینه زیر معنای آیه شریفه "وَ اَعْدُوا عَلَيَّ حُرْدَ قَادِرِينَ" است؟

- (الف) صبحگاهان با تصمیم جدی به سوی باغ رفتند.
(ب) تصمیم داشتند مانع فقرا شوند.

- (ج) آنها صبحگاهان تصمیم داشتند که با قدرت از مستمندان جلوگیری کنند.
(د) درحالی که تصمیم گرفته بودند هنگام صبح مانع مستمندان شوند.

۱۶۷- کدام گزینه معنای "فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَّالُّونَ" می باشد؟

- (الف) هنگامی که (وارد باغ شدند و) آن را دیدند گفتند: «حقاً» ما گمراهیم!
(ب) زمان دیدن آن جریان، به گمراهی خود پی بردند.

- (ج) وقتی که حادثه را مشاهده کردند متوجه شدند که از مسیر گم شده اند.

- (د) هنگامی که (وارد باغ شدند و) آن را دیدند گفتند: نکند راه باغمان را گم کرده ایم.

۱۶۸- در آیه شریفه «قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ»، معنای آیه و همچنین منظور از "أَوْسَطُهُمْ"، چیست؟

- (الف) یکی از آنها گفت: آیا چراتسبیح خدا نمی گوید؟! اوسط یعنی کسی که سن و سال متوسطی داشت.
(ب) یکی از آنها گفت: آیا به شما نگفتم چرا تسبیح خدا نمی گوید؟! اوسط یعنی متوسط القدر.
(ج) یکی از آنها که از همه عاقلتر بود گفت: آیا به شما نگفتم چرا تسبیح خدا نمی گوید؟! منظور از "أَوْسَطُهُمْ" عاقلترین هاست.

- (د) یکی از آنها درحالی که آنها را نصیحت می کرد گفت: چرا خدارا فراموش کرده اید؟

۱۶۹- جمله "قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ" از چه چیزی حکایت می کند؟

- (الف) جمله مورد بحث هم حکایت از تسبیح خدا است، و هم اعترافشان است به اینکه در اثبات شرکا بر نفس خود ستم کرده اند.

- (ب) جمله فوق الذکر مبین توجه آنان به افکار و اعمال شرک آمیز خودشان می باشد و اینکه توبه کردند.

- (ج) این جمله حکایت از این دارد که صاحبان باغ با تذکر یکی از آنها به شرکشان پی بردند.

- (د) با توجه به حکایتگر بودن آیه مذکور از شرک و ظلم آنها همچنین عبرتی است برای دیگران.

۱۷۰- کدام یک از گزینه های زیر معنای آیه «فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتْلَاوَمُونَ» می باشد؟

- (الف) تعدادی از آنان بقیه را ملامت می کردند.
(ب) برخی برخی دیگر را سرزنش می کردند.
(ج) پس رو به یکدیگر نهاده بعضی بعض دیگر را به خاطر ظلمی که مرتکب شدند به باد ملامت گرفتند.
(د) آنان رودر روی همدیگر به سرزنش کسانی پرداختند که باعث گمراهیشان گشته بودند.

۱۷۱- منظور گویندگان این جمله «قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا طَاغِينَ» چه چیزی بوده است؟

- (الف) منظور بیان حالت توبه و انابه به سوی حق تعالی بوده است.
(ب) منظورشان این بوده که امید است پروردگار ما چیزی بهتر از میوه‌هایی که سوختند به ما بدهد.
(ج) منظورشان این بوده است که از درگاه خداوند بخشش طلبیده و خواهان بازگشت به مسیر بندگی بوده اند.
(د) منظورشان این بوده است که او را یگانه در ربوبیت ندانستیم.
- ۱۷۲- علت اینکه فرمود «وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ» هر آینه عذاب آخرت بزرگتر است اگر بفهمند، چیست؟

- (الف) علتش این است که عذاب آخرت از قهر الهی منشا دارد.
(ب) چون چیزی و کسی نمی‌تواند در برابرش مقاومت کند.
(ج) بدلیل اینکه عذابی است که خلاصی از آن نیست، حتی مرگی هم به دنبال ندارد.
(د) همه گزینه های فوق الذكر صحیح می باشد.

۱۷۳- تقدیر عبارت «كَذَلِكَ الْعَذَابُ» کدام یک از گزینه های زیر می باشد؟

- (الف) کلمه "العذاب" مبتدای مؤخر، و کلمه "كذلك" خبر مقدم است، و تقدیرش "العذاب كذلك" است.
(ب) عذاب و کذاک در عبارت بالا جمله اسمیه می باشند.
(ج) تقدیر عبارت فوق الذكر العذاب کذاک عبرة می باشد.
(د) عبارت بالا در حقیقت این طور بوده است: «كَذَلِكَ يَعَذِبُ اللَّهُ»

۱۷۴- کدام یک از گزینه های زیر در بردارنده مضمون حدیث منقول از حضرت امام صادق (ع) در ذیل آیه "هَذَا

كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ" در خصوص کتاب مکنون می باشد؟

- (الف) همه نسخه ها از کتاب مکنون است (ب) کتاب مکنون همان قلمی مهر برده‌ها آن زده شده است.
(ج) الف و ب (د) نور و قلمی از نور است.

۱۷۵- باتوجه به نقل مجمع البیان و منابع دیگر آیات اول سوره قلم در شأن چه کسی نازل شده است؟

- (الف) در شأن امیرالمؤمنین علی ابن ابیطالب علیه السلام.
(ب) در مورد اینکه سبیل خدا همان علی بن ابی طالب است.
(ج) برخی از آیات در مورد بعضی از مؤمنین آن زمان نازل شده است.
(د) الف و ب

۱۷۶- باتوجه به روایات منقول از رسول مکرم اسلام (ص) که در باب روایات ترجمه المیزان وارد شده است

پیامبر اکرم صلی الله علیه وآله وسلم "عُتِلَ زَنِيمٌ" را چگونه معرفی می فرمایند؟

- (الف) فرمودند: آن کسی است که به هیچکس ترحم نکرده و دائماً در حال فحشاء و منکرات است.
(ب) فرمودند: هرکسی که ستمکار و بی اصل و نسب باشد.
(ج) آنحضرت فرمودند: "عُتِلَ زَنِيمٌ" هر شکم باره بد اخلاق است که بسیار می‌خورد و می‌نوشد، و بسیار خشم می‌گیرد و ستم می‌کند و زنیم است.
(د) کسی که پدر و مادر شرعی نداشته و از هیچ ستمی نیز دریغ نمی کند.

۱۷۷- باتوجه به آیه کریمه «إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ» دلایل "عند ربهم" فرمودن و "عند الله" فرمودن و

اینکه اگر متقین چنین نعمتی نزد خدا دارند در کدام گزینه زیر بیان شده است؟

(الف) و اگر فرمود: "عند ربهم" و فرمود: "عند الله" برای این بود که اشاره کند به رابطه‌ای که تدبیر و رحمت بین خدا و متقین دارد، و اینکه اگر متقین چنین نعمتی نزد خدا دارند، به خاطر این است که در دنیا ربوبیت را منحصر در او می‌دانستند، و عبادت را خالص برای او انجام می‌دادند.

(ب) او لارحمت خدا عام است و ثانیاً متقین رابطه ویژه با خدا دارند.

(ج) چون عند ربهم، مبین توجه خاص است و این چنین نعمتی، به هرکسی اختصاص نمی‌یابد.

(د) "عند ربهم" بر تدبیر دلالت دارد و متقین شایسته نعمت خاصند.

۱۷۸- چرا در آیه کریمه "إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ" کلمه "جنت" را به کلمه "نعیم" که به معنای نعمت است

اضافه کرد؟

(الف) چون در بهشت زوال و نیستی وجود ندارد.

(ب) به دلیل اینکه نعمت‌های بهشتی همیشگی می‌باشند.

(ج) چون بهشتی‌ها هرچه بخواهند برایشان فراهم است.

(د) برای این بود که آنچه از نعمت‌ها در بهشت است خالص نعمت است، نه چون دنیا که نعمتش آمیخته با نعمت و لذتش مخلوط با الم باشد.

۱۷۹- حجتی را که آیه شریفه "أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ" می‌خواهد علیه مساوات دو طایفه اقامه کند کدام

گزینه زیر می‌باشد؟

(الف) حجتش اینست که مساوات آن دو با احترامی که مسلمانان نزد خدا دارند منافات دارد، نه اینکه این مساوات با عدالت خدا نمی‌سازد.

(ب) حجتش این است که این مساوات با عدالت خدا نمی‌سازد.

(ج) حجتش این است که این مساوات مخالف حکمت خداوندی است.

(د) ب و ج.

۱۸۰- در آیه شریفه «أَفَجَعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ» مراد از "مسلمین" چه کسانی هستند؟

(الف) مراد از "مسلمین" کسانی هستند که تسلیم فرمان خداینند.

(ب) مراد از "مسلمین" کسانی هستند که جز آنچه خدا اراده کرده پیروی نمی‌کنند.

(ج) مراد از "مسلمین" کسانی هستند که اگر خدا انجام کاری را اراده کرده انجام می‌دهند، و اگر ترك کاری را خواسته ترك می‌کنند.

(د) همه گزینه‌های الف، ب و ج.

۱۸۱- آیه شریفه "مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ" که به صورت استفهام انکاری بیان شده، به کدام یک از احتمالات و پندارهای

باطل کفار و مشرکین مبنی بر تساوی مسلمین با مجرمین، اشاره کرده و آن را رد می‌کند؟

(الف) این پندار باطل را که یکسان بودن مجرمین و مسلمین از طرف خدای تعالی و موهبت و رحمتی از او است. درحالیکه عقل چنین حکم و داوری ندارد

(ب) این پندار و اعتقاد باطل را که خدای تعالی راضی به اعمال کفار و مشرکین می‌باشد.

(ج) این احتمال خرافی را که کفار خیال می‌کردند خداوند اراده کرده است آنها بر کفر بمانند.

(د) آیه شریفه به آنها هشدار می‌دهد که از این خیال پردازی‌های باطل و موهوم دست برداشته و عقلانی فکر کنند.

۱۸۲- آیه شریفه "أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ" یعنی نکند کتابی (و دلیلی نقلی و آسمانی) در دست دارید؟ به نبود چه

نوع دلیلی بردلالت تساوی مسلمین و مجرمین اشاره می نماید؟

(الف) آیه شریفه به نبود دلالت کتاب آسمانی بر این اعتقاد خرافی اشاره می نماید.

(ب) به نبود دلیل نقلی اشاره می نماید.

(ج) اشاره آیه شریفه به رد اعتقاد کفار مبني بر تساوی بین مسلمین و مجرمین با توجه به تأملات تاریخی است.

(د) آیه شریفه اشاره دارد به اینکه عقلا نباید بدون دلایل متقن چیزی را ادعا کنند و چون دلایل کفار واهی و موهوم است پس فاقد اعتبار می باشند.

۱۸۳- آیه شریفه "أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بِالْعَقَّةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ" به چه چیزی اشاره دارد؟

(الف) این آیه اشاره دارد به توهم باطل کفار مبني بر تساوی مسلمین با مجرمان.

(ب) اشاره است به اینکه ما با شما صحبت شفاهی نداشته ایم.

(ج) این آیه اشاره است به اینکه: نه، چنین اختیاری ندارند، و خدا با عهد و سوگندی شفاهی چنین پیمانی با ایشان نبسته.

(د) اشاره است به اینکه خداوند در روز قیامت توجهی به اعتقادات خرافی کفار و مشرکین ندارد.

این آیه اشاره است به اینکه: نه، چنین اختیاری ندارند، و خدا با عهد و سوگندی شفاهی چنین پیمانی با ایشان نبسته.

۱۸۴- "زَعِيمٌ" در آیه شریفه "سَلُّهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ" چه معنایی دارد؟

(الف) زعيم یعنی سرپرست.

(ب) کلمه "زعيم" به معنای کسی است که قائم به امری و متصدی انجام آن باشد.

(ج) زعيم یعنی رئیس.

(د) زعيم یعنی آقا و سرور.

۱۸۵- استفهام در آیه "أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنَّ كَانُوا صَادِقِينَ" چه نوع استفهامي بوده و چه چیزی را می

فهماند؟

(الف) استفهام در آیه انکاری است و می فهماند معبودهای ایشان معبود نیستند.

(ب) استفهام در آیه انکاری است و می فهماند معبودهای ایشان شريك با خدا در ربوبیت نیستند، و چنان شفاعتی نمی توانند بکنند.

(ج) استفهام در آیه ترغیبی است و می فهماند که مشکین باید به خدا راغب باشند.

(د) الف و ب

۱۸۶- به نظر زمخشری در کشاف، معنای "يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ" در آیه شریفه "يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَ يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ" چیست؟

(الف) روزی که شدت امر به نهایت می رسد.

(ب) مثلی است برای افاده نهایت درجه شدت.

(ج) شلوار را بالا کشیدن و کمر را بستن.

(د) ساق پارا عریان کردن.

۱۸۷- در آیه شریفه "وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَ هُمْ سَالِمُونَ" کدام یک از گزینه های زیر مراد از سالم بودن

می باشد؟

(الف) سالم بودنشان از آفات و امراضی است که در آن روز به خاطر استکبار، گریبانشان را گرفت و نگذاشت حق را بپذیرند

(ب) یا منظور مطلق استطاعت و قدرت بر سجود در دنیا است.

(د) منظور از سجود نماز است.

(ج) الف و ج

۱۸۸- در آیه شریفه "فَذَرْنِي وَ مَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ" منظور از کلمه " هذا الحديث" چیست؟

(الف) منظور گفتار حق است.

(ب) منظور از کلمه " هذا الحديث" قرآن کریم است.

(ج) منظور حقانیت خدا و قیامت است.

(د) منظور از این تعبیر توجه دادن به اهمیت قرآن است.

۱۸۹- جمله " فَذَرْنِي وَ مَنْ يُكَذِّبُ ..."، کنایه از چیست؟

(الف) کنایه است از اینکه خدای تعالی به تنهایی برای عذاب آنان کافی است، و دست از ایشان بر نخواهد داشت.

(ب) کنایه است از اینکه خدای تعالی به تنهایی برای عذاب آنان کافی است.

(ج) کنایه است از اینکه خدای تعالی دست از ایشان بر نخواهد داشت.

(د) کنایه است از اینکه خدای تعالی کوچکترین توجهی به کفار و مشرکین ندارد.

۱۹۰- جمله " سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ" چگونه جمله‌ای است؟

(الف) جمله‌ای است تأکیدی، و در آن کیفیت أخذ خدا و عذاب کردنشان را که در آیه قبل اجمالاً ذکر شده بود بیان می‌کند.

(ب) جمله‌ای است عطفی، و در آن کیفیت أخذ خدا و عذاب کردنشان را بیان می‌کند.

(ج) این جمله، جمله‌ای است استینافی و مستقل، و در آن کیفیت أخذ خدا و عذاب کردنشان را بیان می‌کند.

(د) جمله‌ای است توصیفی، و در آن کیفیت أخذ خدا و عذاب کردنشان را وصف می‌کند.

۱۹۱- باتوجه به آیه کریمه " سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ" استدراج چیست؟

(الف) منظور از استدراج، توجه نکردن به کفار در نتیجه اعمال زشتشان، تا در هلاکت ابدی وارد شوند.

(ب) استدراج، فرو بردن صاحب نعمت ناسپاس، به ورطه نابودی است.

(ج) استدراج، مهلت دادن به گناهکاران طغیانگر برای زیاد معصیت و دخول به جهنم.

(د) استدراج، دادن نعمت دنبال نعمت است به متتعم تا درجه به درجه پایین آید، و به ورطه هلاکت نزدیک شود.

۱۹۲- در آیه کریمه " أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ" مراد از غیب چیست؟

(الف) از ظاهر سیاق برمی‌آید که مراد از غیب، غیب عالم است که همه امور با انداز مگیری محدود نازل می‌شود و در منصفه ظهور مستقر می‌گردد.

(ب) از ظاهر سیاق برمی‌آید که مراد از غیب، عالم پنهان است.

(ج) مراد از غیب، آن چیزهایی است که از چشم پنهان می‌باشد.

(د) منظور از غیب در مقابل شهادت است.

۱۹۳- در آیه شریفه " فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَ لَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْتِ إِذْ نَادَى وَ هُوَ مَكْظُومٌ" رسول خدا (ص) را نهی

می‌کند از اینکه مانند یونس (ع) باشد، که در هنگام مناجات با خدا ملامت از خشم بوده، می‌فرماید تو اینطور

مباش. این نهی در حقیقت از چه چیزی بوده است؟

(الف) نهی از خشمگین شدن در برابر ناملایمات می‌باشد.

(ب) منظور از این نهی در حقیقت توجه دادن به نتایج بی حوصلگی است.

(ج) این در حقیقت نهی از سبب خشم است، و سبب خشم این است که آدمی کم حوصله باشد، و در آمدن عذاب برای دشمنانش عجله کند.

(د) این نهی کنایه از عدم بردباری در مقابل مصائب دنیوی است.

۱۹۴- باتوجه به آیه شریفه "وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ" مراد از "ازلاق به ابصار" کدام گزینه زیر است؟

- (الف) مراد از "ازلاق به ابصار" - به طوری که همه مفسرین گفته‌اند - چشم زدن است.
(ب) مراد از "ازلاق به ابصار" - به طوری که همه مفسرین گفته‌اند - چشم زدن است، که خود نوعی از تاثیرات نفسانی است.
(ج) مراد از "ازلاق به ابصار" چشم زدن است، وروایاتی هم بر طبق آن وارد شده است.
(د) همه موارد.

۱۹۵- در "الْحَاقَّةُ" مراد از کلمه "الْحَاقَّةُ" چیست و چرا به این نامش نامید؟

- (الف) مراد از کلمه "الْحَاقَّةُ" تحقق است و علت تسمیه اش به این نام به خاطر تحققش است.
(ب) مراد از کلمه "الْحَاقَّةُ" روز قیامت کبری است و اگر به این نامش نامید، برای این بود که روزی است حق و ثابت، و غیر قابل تخلف و تردید ناپذیر.

(ج) مراد از کلمه "الْحَاقَّةُ" حقیقت داشتن است و دلیل نامیدن به این نام دروغ نبودن آن است.

(د) کلمه "الْحَاقَّةُ" به معنی حق است و اگر به این نامش نامید، به دلیل غیر قابل تخلف بودن است.

۱۹۶- در این جمله "وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ" خطاب متوجه چه کسی بوده و این تعبیر کنایه از چیست؟

- (الف) خطاب در این جمله به هر کسی است که قابل خطاب باشد، و این تعبیر کنایه است از کمال اهمیت آن روز و نهایت درجه عظمتش

(ب) خطاب متوجه مکلفین بوده و تعبیر مذکور کنایه از مهم بودن آن روز است.

(ج) خطاب در آیه خطاب حضوری بوده و عبارت مذکور دلالت بر مجهول مطلق بودن آن روز دارد.

(د) خطاب مذکور متوجه رسول خدا است و کنایه از عظمت دارد.

۱۹۷- چرا قیامت را در آیه کریمه "كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَ عَادٌ بِالْقَارِعَةِ"؛ قارعه - کوبنده" نامیده است؟

- (الف) بدین جهت آن را "قارعه - کوبنده" نامیده که آسمانها و زمین را به هم می‌کوبد و به آسمان و زمینی دیگر تبدیل می‌کند.

(ب) چون کوهها را به راه می‌اندازد.

(ج) چون خورشید را تیره و ماه را منخسف می‌کند، ستارگان را می‌ریزد.

(د) همه گزینه های الف، ب و ج درست است.

۱۹۸- بنابه نظر تفسیر کشاف کدام یک از آیات زیر مؤید آیه کریمه "فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكُوا بِطَاغِيَةٍ" می باشد؟

(الف) "كذبت ثمود بطغويها"

(ب) "فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ"

(ج) "وَ أَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ"

(د) "فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ"

۱۹۹- کلمه "طاغیه" در آیه کریمه "فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكُوا بِطَاغِيَةٍ" صفت کدام یک از کلمات زیر است؟

(الف) صفت مردم ثمود است.

(ب) هم صفت عذاب و هم مردم ثمود است.

(ج) صفت عذاب است.

(د) کلمه "طاغیه" علت هلاکت مردم ثمود است.

۲۰۰- در آیه شریفه "وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلَكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ" معانی کلمات "صرصر" و "عاتیه" کدام گزینه زیر است؟

(الف) بادی سخت سرد و بسیار تند - طغیان و سرپیچی از اطاعت و ناسازگاری

(ب) بادی سخت - طغیان

(ج) تندباد - ناسازگار

(د) طوفان - اطاعت نکردن

۲۰۱- این جمله "فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ" یعنی "من نفس باقیه" کنایه از چیست؟

الف) این جمله کنایه است از اینکه عذاب تمامی آنان را فرا گرفت.

ب) یعنی حتی يك نفر را نمی‌بینی که زنده مانده باشد.

ج) الف و ب

د) این جمله کنایه است از اینکه بفاپی ندارند.

۲۰۲- با توجه به آیه شریفه "وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِئَةِ" مراد از اینکه فرمود: فرعون و

امت‌های قبل از او و قریه‌نشینان قوم لوط خاطنه آوردند، چیست؟

الف) یعنی در برابر انبیاء الهی تمرد کردند. (ب) مراد این است که مرتکب خطا شدند.

ج) یعنی از فرمان خدا سرپیچی کردند. (د) مراد این است که طریق عبودیت را به خطا

پیمودند.

۲۰۳- کدام گزینه زیر در آیه شریفه "فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً" مراد از رسول و منظور از گرفتن

آنان به گرفتاری رابیه را دربردارد؟

الف) مراد از رسول فرد رسول است، و منظور از گرفتن آنان به گرفتاری رابیه شکنجه است.

ب) مراد از رسول شخص رسول است، و منظور از گرفتن آنان به گرفتاری رابیه عذاب است.

ج) مراد از رسول جنس رسول است، و منظور از گرفتن آنان به گرفتاری رابیه عقوبت شدید است.

د) مراد از رسول پیامبر اکرم (ص) است، و منظور از گرفتن آنان به گرفتاری رابیه انواع عذاب‌ها است.

۲۰۴- این آیه "إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ" اشاره به چیست و کلمه "جاریه" چه معنایی دارد؟

الف) اشاره است به طوفانی بزرگ، و کلمه "جاریه" به معنای تخته‌ای که روی آب حرکت می‌کند.

ب) اشاره است به طوفان نوح، و کلمه "جاریه" به معنای کشتی است.

ج) اشاره است به طغیان آب و کلمه "جاریه" نیز به معنای حرکت کننده می‌باشد.

د) این آیه به حادثه عظیم تاریخی اشاره دارد که آب‌های روی زمین طغیان کردند و معنای جاریه نیز همان سرازیری

است.

۲۰۵- در عبارت "وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَاَعِيَّةٌ" مراد از "وَعَى اذن برای آن حمل" چیست؟

الف) مراد این است که: مردم داستان حمل کشتی نوح را در گوش و هوش خود جای دهند و از یادش نبرند، تا اثر و

فایده‌اش که همان تذکر و اندرز گرفتن است مترتب شود.

ب) مراد این است که: مردم داستان حمل کشتی نوح را در گوش و هوش خود جای دهند.

ج) مراد توجه دادن به جریان نجات بشر از نابودی است تا سپاسگزار باشند.

د) منظور از عبارت فوق الذکر بیان این نکته است که انسانها پند گیرند و الطاف خداوندی را فراموش نکنند.

۲۰۶- با توجه به تفسیر مؤلف (رض) در ذیل آیه شریفه "لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَاَعِيَّةٌ" در این آیه با هر دو

جمله‌اش، به چه چیزی اشاره شده است؟

الف) به هدایت ربوبی به هر دو نوعش یعنی "ارائه طریق" و "رساندن به مطلوب" اشاره شده است.

ب) جمله "لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً" به هدایت از نوع ارائه طریق اشاره می‌کند.

ج) جمله "وَتَعِيهَا أُذُنٌ وَاَعِيَّةٌ" به هدایت از نوع "رساندن به مطلوب" اشاره دارد.

د) همه موارد الف، ب و ج

۲۰۷- باتوجه به تفسیر مؤلف (قدس سره)، چه چیزی (به صورت کلی و جزء به جزء) از آیات شریفه "لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ" و "وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ" برمی آید؟

(الف) از این آیات برمی آید که هم حوادث خارجی و هم اعمال انسان در یکدیگر اثر می گذارند.

(ب) از آیه شریفه "لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكَرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ" برمی آید که حوادث خارجی بر اعمال انسان اثر می گذارد.

(ج) از آیه شریفه "وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ" برمی آید که اعمال انسان بر حوادث خارجی اثر دارد.

(د) همه موارد درست است.

۲۰۸- "الدر المنثور" کدام روایت را از مکتول در مورد آیه: "وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ" نقل می کند؟

(الف) مکتول گفت: وقتی آیه: "وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ" نازل شد رسول خدا (ص) فرمود: من از پروردگرم خواستم این اذن و اعیه را علی

بن ابی طالب قرار دهد.

(ب) مکتول می گوید: بعد از این دعای رسول خدا (ص) علی (ع) بارها می گفت: هیچ نشد چیزی از رسول خدا (ص) بشنوم و فراموش کنم.

(ج) الف و ب

(د) روایت کرده اند که گفت: رسول خدا (ص) به علی فرمود: خدایم دستور فرموده تو را نزدیک کنم و دورت ندارم، و به تو تعلیم دهم و تو فراموش نکنی و... دنبال این فرمایش آیه "وَتَعِيَهَا أُذُنٌ وَاعِيَةٌ" نازل شد.

۲۰۹- تعبیر "نُفَخَ فِي الصُّورِ" در آیه شریفه "فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةً وَاحِدَةً" کنایه از چیست؟

(الف) کنایه است از برپایی حساب و کتاب.

(ب) کنایه از دمیدن در شیپور است.

(ج) کنایه است از مساله قیامت.

(د) کنایه از زنده شدن مردگان است.

۲۱۰- منظور از "حمل شدن زمین و جبال" در آیه شریفه "وَحَمَلَتِ الأَرْضُ وَالجِبَالُ فَذُكَّتَا ذُكَّةً وَاحِدَةً" کدام گزینه زیر است؟

(الف) منظور این است که قدرت الهی بر آنها احاطه می یابد.

(ب) منظور این است که آنها به حرکت در می آیند.

(ج) منظور این است که با سرعت غیر قابل وصفی می چرخند.

(د) الف و ب

۲۱۱- به نظر مؤلف (رض) ممکن هم هست آیه شریفه "وَأَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا" در معنای کدام آیه زیر باشد؟

(الف) "وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَانِيَةٌ" (ب) "وَيَوْمَ تَشَقُّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ"

(ج) "الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا"

(د) "وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ"

۲۱۲- کدام گزینه زیر در بردارنده آیه شریفه "يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ" می باشد؟

(الف) "وَعَرَضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا" (ب) "يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ"

(ج) "يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ" (د) همه گزینه های الف، ب و ج

۲۱۳- خطاب در جمله "هاؤمُ اَقْرُوا كِتَابِيَهٗ" متوجه چه کسی بوده و "هَاء" در کلمه "کتابیه" و همچنین آخراًیه های بعدی چه نوع "هایی" می باشد؟

الف) خطاب در آن جمله مشافهه و «هَاءها» سکونی می باشند. (ب) خطاب متوجه خازنان بوده و «هَاءها» را وقفیه گویند.

ج) ظاهراً خطاب در جمله "هاؤمُ اَقْرُوا كِتَابِيَهٗ" به ملائکه باشد، و هاء در کلمه "کتابیه" و همچنین در آخر همه آیات بعدی، های وقف است، که اصطلاحاً آن را های استراحت می نامند. (د) خطاب مذکور، خطابی استظهاری و هاءها سکتی می باشند.

۲۱۴- کلمه "ظن" در آیه شریفه "إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَهٗ" چه معنایی داشته و آیه مورد بحث چه چیزی را تعلیل می کند؟

الف) کلمه "ظن" در اینجا به معنای یقین است، و آیه مورد بحث آنچه را از آیه قبل فهمیده می شد تعلیل می کند. (ب) کلمه "ظن" در اینجا به معنای گمان قریب به یقین است، و آیه مورد بحث تعلیل آیه قبل می باشد. (ج) کلمه "ظن" همان گمان است و آیه مذکور مبین وضعیت خوب مؤمنین در قیامت است. (د) کلمه "ظن" دلالت ضمنی بر یقین دارد و آیه مذکور نیز حالت موقن به حساب و کتاب را بازگو میکند.

۲۱۵- اینکه رضایت را در آیه شریفه "فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ" به عیش نسبت داده این نسبت چگونه نسبتی می باشد؟

الف) این نسبت از باب مجاز لغوی است. (ب) این نسبت از باب مجاز عرفی است. (ج) این نسبت از باب مجاز عقلی است. (د) این نسبت از باب مجاز مرسل است.

۲۱۶- معنای آیه شریفه "فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ كَدَامٌ كَزِينِهٖ" زیر می باشد؟

الف) جایگاه او در بهشت عالی است. (ب) او در بهشتی است که دارای مقامی عالی است. (ج) در باغ های بهشتی جایگاه عالی دارد. (د) او در بهشتی است که قابل وصف نیست.

۲۱۷- در آیه کریمه "ثُمَّ الْجَحِيمِ صَلْوَةٌ" معانی "جحیم" و "صلوا" به ترتیب کدام گزینه زیر می باشد؟

الف) آتش عظیم - ملازم قرار دادن آدمی است با آتش (ب) آتش - داخل آتش شدن (ج) جهنم - ورود به جهنم (د) دوزخ - داخل دوزخ شدن

۲۱۸- کدام گزینه زیر معنای آیه کریمه "ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ" می باشد؟

الف) او را به زنجیری بکشید که درازای آن هفتاد ذراع است. (ب) بعد او را به زنجیر بکشید. (ج) بعد او را به زنجیری بکشید که درازای آن هفتاد ذراع است. (د) او را به بندی بکشید که رنج آور باشد.

۲۱۹- دو آیه "إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَلَا يَحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ" در مقام بیان چه چیزی می باشند؟

الف) از این دو آیه فهمیده می شود که عدم اعتقاد به خداوند و رسیدگی نکردن به امور مساکن عامل اصلی دخول به جهنم است.

(ب) در مقام بیان حالات کفار و مشرکین می باشند.

(ج) این دو آیه نقش اعتقاد و اقتصاد را تبیین می کنند.

(د) در مقام بیان علت دستور قبلی (بگیرید و ببندید و در آتش بیفکنید) می باشند.

۲۲۰- کلمه "غسلین" در آیه "و لا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَسْلِینٍ" چه معنایی داشته و مراد از آن چیست؟

(الف) به معنای چرک است و مراد از آن بروز اعمال زشت گنهکاران می باشد.

(ب) معنای آن عفونت است و مراد از آن کثافات جهنم می باشد.

(ج) کلمه "غسلین" به معنای چرکاب است، و گویا مراد از آن چرک و کثافتاتی است که از تن اهل دوزخ می‌ریزد.

(د) معنای آن خوناب است و مراد از آن تجسمِ عملِ چرکینِ اهل دوزخ می باشد.

۲۲۱- جمله "لا یَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ" کدام کلمه را تعریف کرده و خاطون چه کسانی هستند؟

(الف) این کلمه مفهوم غسلین را توضیح داده و مراد از خاطون همان مرتکبین اعمال زشت و کفرآلود می باشند.

(ب) آنچه را که اهل دوزخ باید بخورند تعریف کرده و منظور از خاطون کسانی هستند که شیوه شان گناه بوده است.

(ج) کلمه "غسلین" را تعریف کرده و خاطون عبارتند از کسانی که گناه و خطا کاری، عادتشان شده باشد.

(د) غذای جهنمیان را توصیف کرده و خاطون یعنی خطاکاران.

۲۲۲- چرا سوگندی که در آیه شریفه "فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ وَ مَا لَا تَبْصِرُونَ" خورده شده، شامل ذات متعالیه

خدای تعالی نمی‌شود؟

(الف) چون صحیح نیست خدای تعالی به خودش سوگند بخورد.

(ب) چون سوگند مذکور شامل عالم شهادت است.

(ج) زیرا از ادب قرآن به دور است که خدای تعالی و خلائق او را در يك صف قرار دهد، و هر دو را به يك نحو و

در عرض واحد تعظیم کند.

(د) زیرا همه عالم جلوه حق تعالی است.

۲۲۳- در آیه کریمه "إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ" منظور از "رسول کریم" کیست؟

(الف) مراد از رسول کریم، روح الامین است.

(ب) مراد از رسول کریم، جبرئیل است.

(ج) آنچه از سیاق برمی‌آید این است که منظور از "رسول کریم" پیامبر اسلام (ص) است.

(د) مراد از رسول کریم، میکائیل است.

۲۲۴- باتوجه به آیه شریفه "وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ" چرا قرآن شعر نیست؟

(الف) شعرا غالباً تخیلی می باشند ولی قرآن کریم از حقایق جهان سخن می گوید.

(ب) چون شعر دارای اوزان مشخصی است.

(ج) بدلیل اینکه شعر دارای قافیه ها و اوصاف خاص خودش است ولی قرآن آن اوصاف را ندارد.

(د) چون آورنده آن که رسول خدا (ص) است تا به آخر عمر حتی يك شعر نسرود، تا چه رسد به اینکه شاعر باشد.

۲۲۵- آیات کریمه "وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ - لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ - ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ - فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ

عَنْهُ حَاجِزِينَ" در معنای کدام آیه زیر می باشند؟

(الف) و لَوْ لَا أَنْ تَبْنَتَاكَ لَقَدْ كَذَبْتَ تَرَكَنَّ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا إِذَا لَأَذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَ ضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا

نَصِيرًا

(ب) وَ إِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

(ج) إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ إِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

(د) وَ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَ ادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

۲۲۶- آیه شریفه " وَ إِنَّهُ لَتَذَكَّرَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ " در مقام بیان چیست؟

(الف) درجاتی را که متقین نزد خدا و در آخرت در بهشت دارند یادآوری می‌کند.

(ب) کرامت معارف الهی را بیان می‌کند.

(ج) کرامت معاد و حقائق آن را خاطر نشان می‌کند.

(د) در مقام بیان جنتی است بر اینکه قرآن منزله از تقول و افترا است.

۲۲۷- به نظر مؤلف (قدس سره) در آیه شریفه " سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ " کلمه "سؤال" چه معنایی دارد؟

(الف) به معنای طلب است.

(ب) به معنای دعا است.

(ج) متضمن معنای اهتمام و اعتناست.

(د) گزینه های الف و ب

۲۲۸- آیه شریفه " سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ " چه چیزی را حکایت می‌کند؟

(الف) آیه شریفه درخواست عذاب را از بعضی از کفار حکایت می‌کند، نه خبرگیری از آن را.

(ب) آیه شریفه درخواست خبرگیری از عذاب را از بعضی از کفار حکایت می‌کند.

(ج) این آیه از چگونگی نزول عذاب بحث می‌کند.

(د) آیه حکایتگر حال کسی است که می‌خواهد بفهمد واقعیت عذاب خدا چیست.

۲۲۹- کلمه " واقع " در آیه شریفه " سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ " چگونه جوابی است؟

(الف) کلمه واقع، برحمتی الوقوع بودن عذاب دلالت دارد.

(ب) این کلمه پاسخ کوبنده به سؤال کننده است.

(ج) همین کلمه " واقع " در آیه جوابی است تحقیرآمیز، و اجابتی است نسبت به درخواست سائل.

(د) با این کلمه، جوابی که مبین تحقق عذاب است داده شده است.

۲۳۰- در آیه کریمه " لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ " جار و مجرور " لِّلْكَافِرِينَ " و همچنین جمله " لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ " به چه چیزی متعلق

است؟

(الف) " لِّلْكَافِرِينَ " به عذاب و جمله " لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ " به فعل مقدر متعلق می‌باشد.

(ب) به عذاب متعلق است.

(ج) به فعل مقدر می‌باشد.

(د) متعلق است به عذاب واقع، و صفت آن است.

۲۳۱- در آیه شریفه " مَنْ اللَّهُ ذِي الْمَعَارِجِ " جار و مجرور " مَنْ اللَّهُ " به چه چیزی متعلق است؟

(الف) به کلمه " دافع ".

(ب) متعلق به کلمه عذاب.

(ج) به فعل مقدر متعلق است.

(د) به «ذِي الْمَعَارِجِ» متعلق است.

۲۳۲- باتوجه به نظرمفسرین که معارج را به آلت صعود یعنی نردبان معنا و به مقامات ملکوت که فرشتگان

هنگام مراجعه به خدای سبحان به آن عروج می‌کنند تفسیر کرده‌اند کدام یک از آیات زیر با این تفسیر تطابق دارد؟

(الف) " تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ "

(ب) " إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ "

(ج) " هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ "

(د) " لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ "

۲۳۲- باتوجه به آیه کریمه "فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا"، کدام گزینه زیرتعریف "صبر جمیل" می باشد؟

(الف) صبوری است که هیچگونه گلايه در آن نباشد.

(ب) صبوری که در برابر ناملايمات دنيایي باشد.

(ج) صبوری است خالص که در آن شایبه‌ای از بی‌تابی و شکایت نباشد.

(د) شکیبایی و تحمل هرگونه سختی و ناگواری در راه خدا.

۲۳۴- در آیه شریفه "إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَ نَرَاهُ قَرِيبًا" کدام گزینه، معنای رؤیت خدای تعالی را بیان می کند؟

(الف) چون حق تعالی آشکارکننده موجودات می باشد بنابراین رویت او همان آشکار گری او می باشد.

(ب) منظور از رویت خدای تعالی احاطه او به همه خلایق است.

(ج) رؤیت خدای تعالی به معنای علم آن حضرت است به اینکه قیامت محقق است، و آنچه آمدنی است نزدیک هم هست.

(د) رویت حق تعالی همان تجلی او در روز قیامت است.

۲۳۵- کلمه "مهل" در آیه شریفه "يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ" چه معنایی دارد؟

(الف) به معنای فلزات ذوب شده است، مس ذوب شده و یا طلا و یا غیر آن.

(ب) به معنای ته مانده روغن زیتون است

(ج) به معنای قیر نامرغوب است.

(د) به معنای ماده ایی است که سرخ شده باشد.

۲۳۶- معنای " کلمه "عهن" در آیه" وَ تَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ" کدام گزینه است؟

(الف) به معنای مطلق پشم است.

(ب) به معنای پشم حلاجی شده است.

(ج) الف وب

(د) به معنای پشم الوان است.

۲۳۷- جمله" وَ لَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا" به چه چیزی اشاره دارد؟

(الف) این جمله اشاره است به سختی روز قیامت، به طوری که هیچ حمیمی از حال حمیم خود نمی‌پرسد.

(ب) این جمله اشاره است به مصایب روز قیامت، به طوری که هر انسانی در آن روز به کلی نزدیکان خود را از یاد می‌برد.

(ج) این جمله اشاره است به حالات انسان ها در روز قیامت.

(د) الف وب

۲۳۸- معنای عبارت" يُبْصِرُونَهُمْ" کدام گزینه زیر است؟

(الف) خویشاوند آنها را نشانشان می‌دهند.

(ب) کفار را نشان می‌دهند.

(ج) اعمال آنها را نشان می‌دهند.

(د) پیروان ضلالت پیشوایان ضلالت را نشان می‌دهند.

۲۳۹- چرا در آیه شریفه " كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْيٰءٌ نَّارٌ رَّا" لظی" خوانده است؟

(الف) چون لحظه به لحظه فروزان می شود.

(ب) برای اینکه شعله‌ور می شود.

(ج) برای این است که اندرون را کباب می‌کند و شعله‌ور می‌سازد.

(د) به دلیل اینکه اطراف خود را می سوزاند.

۲۴۰- کدام گزینه زیر معنای "تَدْعُوا مَنْ أَدْبَرَ وَ تَوَلَّى" می باشد؟

الف) یعنی آتش دوزخ کسانی را می طلبد که از اطاعت خدا سرپیچی کردند.
ب) یعنی آتش دوزخ کسانی را می طلبد که به دعوت الهی که آنان را به ایمان به خدا و عبادت او دعوت می کرد پشت کردند.

ج) یعنی می خواند کسی را که به او توجه ندارد.
د) یعنی آتش کفار را دربر می گیرد.

۲۴۱- باتوجه به نقل الدر المنثور از ابن عباس، کدام گزینه زیر در تفسیر جمله "سال سائل" درست است؟

الف) سائل نضر بن حارث بود که گفت: "بار الها اگر خلافت علی حق و از ناحیه تو است سنگی از آسمان بر سر ما ببار".

ب) سائل ابوجهل بود که گفت: "بار الها اگر خلافت علی حق و از ناحیه تو است سنگی از آسمان بر سر ما ببار".
ج) سائل امیه بن خلف بود که گفت: "بار الها اگر خلافت علی حق و از ناحیه تو است سنگی از آسمان بر سر ما ببار".
د) سائل ابوسفیان بود که گفت: "بار الها اگر خلافت علی حق و از ناحیه تو است سنگی از آسمان بر سر ما ببار".

۲۴۲- بنابه نقل مجمع البیان از ابو سعید خدری، رسول خدا (ص) به کسی که از آنحضرت پرسید: بلندی روز قیامت

چقدر است، چه پاسخی داد؟

الف) فرمود: به آن خدایی که جان محمد به دست اوست باندازه یک نماز واجب خواندن طول نمی کشد.
ب) فرمود به آن خدایی که جان محمد به دست اوست برای مرد مؤمن آن قدر سبک است که به قدر يك نماز واجبی که در دنیا بخواند بیشتر طول نمی کشد.

ج) فرمود: برای مرد مؤمن آن قدر سبک است که کمتر از یک به نظر می رسد.

د) پاسخ داد: به اندازه پنجاه هزار روز دنیا.

۲۴۳- سیاق دو جمله "إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا" و "إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا" چه چیز را معنای کند؟

الف) دو جمله فوق الذکر دو حالت انفعالی انسان را بیان می کنند.

ب) این دو جمله حالات انسان را تبیین می کنند.

ج) از سیاق دو جمله "إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا" و "إِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا" پیداست که می خواهد هلع را معنا کند.

د) از سیاق آن دو جمله فهمیده می شود که شروخیر را جز صفات عارضی انسان معرفی می کنند.

۲۴۴- کدام یک از گزینه زیر تعریف فضیلت و رذیله می باشد؟

الف) فضیلت = صفت نفسانی در حد اعتدال رذیله = انحراف صفت نفسانی به طرف افراط و یا تقریط

ب) فضیلت = اخلاق نیکو رذیله = اخلاق زشت

ج) تعادل = تعادل رذیله = عدم تعادل

د) فضیلت = رفتار و کردار متعادل رذیله = رفتار و کردار نامتعادل

۲۴۵- خیر و شر واقعی چیست؟

الف) خیر واقعی عبارت است از کسب کمالات انسانی و شر واقعی عبارت است از محروم شدن از کمالات واقعی

ب) خیر واقعی عبارت است از تبعیت از عقل و شر واقعی عبارت است از نافرمانی عقل

ج) خیر واقعی عبارت است از مسابقه به سوی مغفرت پروردگار، و شر واقعی عبارت است از نافرمانی خدای تعالی.

د) خیر واقعی عبارت است از کسب خیرات و شر واقعی عبارت است از کسب شرور و بدیها

۲۴۶- جهت استثنای مؤمنین از آیه شریفه "إِنَّ النَّاسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا" کدام گزینه زیر است؟

(الف) استثنای آنان از این جهت است که مؤمنین حرص خود را به همان صورت کمال و فضیلت اصلی باقی گذاشتند، و به صورت رذیله و نقیمت مبدل نکردند.

(ب) استثنای مؤمنین از این جهت است که این صفت (هلوع و حرص) در آنان وجود ندارد.

(ج) استثنای منقطع و بدون مستثنی منه است. (د) چون حرصشان را عقلانی کرده اند.

۲۴۷- چرا در آیه شریفه "إِلَّا الْمُصَلِّينَ" از میان همه امتیازات مؤمنینی که در آیات بعد ذکر می‌شود نماز را اختصاص به ذکر داد؟

(الف) برای این بود که شرافت نماز را رسانیده، و بفهماند نماز بهترین اعمال است.

(ب) نماز اثر روشنی در دفع رذیله هلع مذموم دارد.

(ج) نماز بازدارنده از هر فحشاء و منکر است.

(د) همه گزینه های الف، ب و ج درست است.

۲۴۸- چرا در آیه شریفه "الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ" کلمه "صلاة" را به ضمیر "هم" اضافه کرده است؟

(الف) این اضافه دائم الذکر بودن آنها را می‌رساند.

(ب) این اضافه دلالت دارد بر اینکه اهل نماز بوده اند.

(ج) این اضافه دلالت دارد بر اینکه برخواندن نمازشان مداومت داشته‌اند، نه اینکه دائماً در نماز بوده‌اند.

(د) این اضافه نشانگر توجه مستمر آنها به سپاس‌گزاری به درگاه خداوند است.

۲۴۹- در آیه شریفه "وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ" مراد از "تصدیق یوم الدین" چیست؟

(الف) مراد از "تصدیق یوم الدین" این است که مصلین علاوه بر تصدیق قلبی روز جزا عملاً هم آن را تصدیق می‌کنند.

(ب) یعنی سیره زندگی‌شان سیره کسی است که معتقد است هر عملی که انجام دهد به زودی در مورد آن بازخواست، و بر طبق آن جزا داده می‌شود.

(ج) آنان معتقدند چه اینکه عملشان خیر باشد و چه شر، اگر خیر باشد جزای خیرش می‌دهند، و اگر شر باشد جزای شرش می‌دهند.

(د) همه گزینه های فوق الذکر درست است.

۲۵۰- با توجه به آیه کریمه "وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ" مراد از کلمه "عهد" در آن، کدام گزینه می‌باشد؟

(الف) ظاهر امر از کلمه "عهد" در آیه مورد بحث قراردادهای زبانی و عملی است که انسان با غیر می‌بندد.

(ب) تمامی قراردادهایی است که انسان ملتزم به آن باشد.

(ج) ایمان بنده خدا به خدا هم عهدی است که او با پروردگارش بسته.

(د) منظور از آن قراردادهایی است که انسان با خود بسته است.

۲۵۱- باتوجه نظر مؤلف (رض) در آیه کریمه " وَ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ " منظور از " محافظت بر صلاة چیست؟

الف) محافظت بر نماز، غیر مداومت بر آن است، چون دوام مربوط به خود نماز و نفس عمل است، و اما محافظت مربوط به کیفیت آن است.

ب) منظور از " محافظت بر صلاة " این است که صفات کمال نماز را رعایت کند، و آن طور که شرع دستور داده نماز بخواند.

ج) یعنی تمام شرایط را رعایت می کنند.

د) منظور این است که موقع ادای آن باتوجه تام ادا می کنند.

۲۵۲- چرا در آیه شریفه " أَ يَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ " داخل شدن در بهشت را به صیغه مجهول از باب افعال آورد ؟

الف) برای آن بود که اشاره کند به اینکه داخل شدنشان در بهشت به اختیار و خواست خودشان نیست.

ب) خدای سبحان در این آیات توبیخشان کرده که از احاطه کردن رسول خدا (ص) و همواره با آن جناب بودن سودی نخواهند برد.

ج) اشاره است به اینکه نه می توانند قضا و قدر خدا را لغو کنند، و نه خدا را به ستوه آورند.

د) اشاره است به اینکه ورود به بهشت بی حساب و کتاب نیست.

۲۵۳- کدام گزینه زیر معنای آیه شریفه " إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ " می باشد؟

الف) ما ابتدای خلقت آنان را از نطفه ای چرکین که هیچ تناسی با عالم قدس و طهارت ندارد آغاز کردیم، تا به وسیله ایمان و اطاعت طاهر شود و به اخلاق ملائکه متخلق گردد و داخل بهشت شود، و اینان که کافرنند کجا می توانند چنین شوند.

ب) ما آنان را برای آنچه می دانند خلق کردیم.

ج) ما ایشان را از چیزی خلق کرده ایم که خودشان می دانند.

د) ما این کفار را از جنس آدمیان که خودشان می دانند خلق کردیم، و یا از جنس آنچه خود می دانند خلق کردیم، نه از جنس حیواناتی که عقل و فهم ندارند، پس حجت ما بر آنان تمام است.

۲۵۴- در آیه شریفه " وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ " منظور از " سبقت " چیست؟

الف) یعنی اینکه هیچ قدرتی نمی تواند مانع حاکمیت خدا شود.

ب) منظور از آن بیان عجز کفار است.

ج) منظور از " سبقت " غلبه است که به طور استعاره سبقت خوانده شده.

د) منظور از آن تسلط خداوند بر همه امور عالم است.

۲۵۵- از اینکه وضع آنان (کفار) را در آیه شریفه " فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَ يَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ " خوض و لعب نامیده، دلالت بر چه چیزی دارد؟

الف) دلالت دارد بر اینکه طایفه مورد بحث از اصرار و لجبازی که دارند خیر نمی بینند.

ب) دلالت دارد بر اینکه اصرار طایفه مورد بحث نظیر بازی است که جز در عالم خیال هیچ سود حقیقی در آن نیست.

ج) الف و ب

د) دلالت دارد بر اینکه کفار هیچ ارزشی نداشته و شایسته نابودی می باشند.

۲۵۶- درآیه کریمه "يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِضُونَ" کدام گزینه زیر به ترتیب معانی کلمات "اجداث"، "سراع" و "نصب" می باشد؟

- (الف) قبر-باسرعت - علامت
(ب) باسرعت - علامت - قبر
(ج) علامت - باسرعت - قبر
(د) جدید- زمین خورده- بت

۲۵۷- کلمه "ذلك" درآیه "ذَلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ" اشاره به چیست؟

- (الف) این کلمه اشاره است به اوصافی که قبلا برای قیامت ذکر کرده بود.
(ب) این کلمه اشاره است به بیرون شدن از قبر و سرگردان دویدن و هویدا شدن آثار خشوع قلبی در دیدگان.
(ج) الف وب
(د) این کلمه اشاره است به روزی که حساب و کتاب مورد بررسی قرار می گیرد.

۲۵۸- بنا به نقل تفسیر قمی امام معصوم در معنای "تَرَهُهُمْ ذِلَّةً"، چه چیزی فرمود؟

- (الف) فرمود: یعنی دچار ذلت می شوند.
(ب) فرمود: یعنی غبار بدبختی بر چهره شان می نشیند.
(ج) فرمود: یعنی ذلیل می شوند.
(د) فرمود: یعنی زمین گیر می شوند.

۲۵۹- درآیه شریفه "إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ"، جمله "أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ..."، چه چیزی را تفسیر کرده و تقدیر کلام چیست؟

- (الف) رسالت نوح را تفسیر می کند، در حقیقت تقدیر کلام "و أوحينا إليه أن أنذر... است.
(ب) وظیفه نوح را تبیین کرده و تقدیر کلام و "أوحينا أن أنذر... است.
(ج) آیه مذکور وضعیت اسفناک قوم نوح را بیان می کند و تقدیر خاصی ندارد.
(د) آیه مذکور مأموریت ویژه ایی به حضرت نوح ابلاغ میکند.

۲۶۰- باتوجه به آیه شریفه "قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوهُ وَ أَطِيعُونَ" جمله "أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ" ایشان (قوم نوح) را به چه چیز می خواند؟

- (الف) به توحید در عبادت می خواند.
(ب) به خدا می خواند.
(ج) به پرستش می خواند.
(د) به توحید ربوبیت می خواند.
- ۲۶۱- در آیه شریفه "قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوهُ وَ أَطِيعُونَ" جمله "وَ اتَّقُوهُ"، دعوت به چه چیزی است؟

- (الف) جمله "وَ اتَّقُوهُ" دعوتشان به اجتناب از گناهان کبیره و صغیره است.
(ب) دعوتشان به اجتناب از شرک و پایین تر از شرک است.
(ج) دعوتشان به انجام اعمال صالحه ای که انجام ندادنش گناه است.
(د) همه گزینه های الف، ب، ج و د

۲۶۲- درآیه شریفه "قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ اتَّقُوهُ وَ أَطِيعُونَ" جمله "وَ أَطِيعُونَ" دعوت به چیست؟

- (الف) دعوتشان به اطاعت از خودش است.
(ب) دعوتشان به تصدیق اصل نبوت است.
(ج) الف وب
(د) دعوت به اطاعت است.

۲۶۲- کدام آیات زیر مؤید آیه شریفه "يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ" یعنی تا بعضی از گناهانتان را ببامرزد، می باشند؟

(الف) " يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَ آمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ"

(ب) " يَدْعُوكُمْ لِیَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ"

(ج) " قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ"

(د) همه گزینه ها

۲۶۴- حاصل معنای آیه شریفه " يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُجِيبُكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تَجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَ أَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ يُدْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ"

کدام گزینه زیر می باشد؟

(الف) حاصلش این است که ایمان تا آخر عمر، گناهان تا آخر عمر را می‌آمرزد.

(ب) حاصلش این است که در صورت ایمان گناهان بخشیده می شود.

(ج) حاصل معنای آیه مؤید این واقعیت است که ایمان نجاتبخش است.

(د) آنچه از آیه فوق الذکر فهمیده می شود این است که جهاد در راه خدا (اجمالاً) انسان را از عذاب نجات می دهد.

۲۶۵- کلمه "من" در این جمله "يَغْفِرُ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ" برای چیست؟

(الف) به طوری که از سیاق استفاده می‌شود برای تبعیض است.

(ب) زایده است.

(ج) بیانیه است.

(د) برای ابتدای غایت است.

۲۶۶- در آیه کریمه " وَ يُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ" مراد از اجل الله چیست؟

(الف) مطلق اجل حتمی است، حال چه اجل مسمی باشد و چه غیر مسمی

(ب) مراد از اجل الله اجل غیر مسمی است

(ج) مراد از اجل الله روز قیامت است.

(د) مراد از اجل الله اجل مسمی است.

۲۶۷- در آیه کریمه " قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَ نَهَارًا فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا" منظور از اینکه گفت: " شب و روز ایشان را خواندم" چیست؟

(الف) منظور این است که به طاعت رسولشان خواندم.

(ب) منظور این است که به عبادت خدا خواندم.

(ج) منظور این است که به تقوا خواندم.

(د) همه گزینه ها

۲۶۸- باتوجه به آیه کریمه " فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا" - یعنی فرار از اجابت دعوت، تعبیر به " فرار" استعاره

از چیست؟

(الف) استعاره از سرکش و طغان است. (ب) استعاره از معصیت است.

(ج) استعاره از ترمرد و نپذیرفتن است. (د) استعاره از کفر آنان است.

۲۶۹- در عبارت " جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ" یعنی انگشت در گوش خود کردند،، این تعبیر کنایه از چیست؟

(الف) معنایش این نیست که حقیقتاً انگشت در گوش خود کردند، بلکه این تعبیر کنایه است از اینکه از شنیدن دعوت او استکاف ورزیدند.

(ب) کنایه است از سرکشی آنان.

(ج) این تعبیر کنایه از کفرشان است.

(د) این تعبیر کنایه از اطاعت نکردن است.

۲۷۰- کدام گزینه زیر معنای آیه شریفه "ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا" می باشد؟

(الف) در دعوت کوتاهی نکردم.

(ب) من آنان را، هم سری دعوت کردم و هم علنی.

(ج) آنان را به سوی توحید دعوت همه جانبه کردم.

(د) در دعوت به سوی تو تلاش لازم را انجام دادم.

۲۷۱- با توجه به آیات کریمه ["فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا - يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا - وَ يُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يُجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَ يُجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا"] استغفار از گناهان چه تأثیری در زندگی فردی و اجتماعی انسان ها دارد؟

(الف) استغفار از گناهان اثر فوری در رفع مصائب و گرفتاریها و گشوده شدن درب نعمت‌های آسمانی و زمینی دارد.

(ب) این آیات می‌فهماند بین صلاح جامعه انسانی و فساد آن، و بین اوضاع عمومی جهان ارتباطی برقرار است.

(ج) اگر جوامع بشری خود را اصلاح کنند، به زندگی پاکیزه و گوارایی می‌رسند، و اگر به عکس عمل کنند عکس آن را خواهند داشت.

(د) همه گزینه ها

۲۷۲- کدام گزینه زیر معنای آیه کریمه "مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا" می باشد؟

(الف) چه سبب و علتی برای شما حاصل شده که شما معتقد به عظمت خدا نمی‌شوید؟

(ب) چه سبب و علتی برای شما حاصل شده که از عظمت خدا نمی‌ترسید، و این نترسیدن باعث شده که او را عبادت نکنید؟

(ج) الف و ب

۲۷۳- در آیه شریفه "أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا" مطابق بودن هفت آسمان با یکدیگر به چه معنایی است؟

(الف) به این معنا است که (مانند پوسته‌های پیاز) بعضی بر بالای بعضی دیگر قرار گرفته باشد.

(ب) به معنای این است که مثل هم باشند.

(ج) به معنای این است که هم منطبق می‌باشند.

۲۷۴- منظور از اینکه فرمود: "وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا" یعنی قمر را در آسمانها نور قرار داد چیست؟

(الف) منظور این است که بفرماید قمر در ناحیه آسمانها قرار دارد.

(ب) اینکه همه آسمانها را نور می‌دهد.

(ج) یعنی بخشی از نواحی آسمان را نور می‌دهد.

(د) منظور این بوده که به اهمیت ماه اشاره شود.

۲۷۵- جمله "وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا" یعنی خدا شما را از زمین رویانید، رویاندن نبات، در مقام بیان چیست؟

(الف) جمله مورد بحث در مقام بیان يك حقیقت است، نه اینکه بخواهد تشبیه و استعاره‌ای را به کار ببرد.

(ب) در مقام بیان موضوع به صورت تشبیه است.

(ج) می‌خواهد مطلب مورد نظر را در قالب استعاره بیان نماید.

(د) رویاندن انسان را به گیاه تشبیه کرده است.

۲۷۶- در آیه شریفه " ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَ يُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا " منظور از " برگرداندن به زمین چیست؟

(الف) منظور بیان وضعیت برپایی قیامت است.

(ب) منظور این است که شما را می‌میراند، و در قبر می‌کند.

(ج) منظور این است که به مسئله بسیار مهم و تأثیر گذار تربیتی یعنی چگونگی مرگ و زنده شدن اشاره نماید.

(د) در این آیه، کیفیت مرگ را با بیانی لطیف گوشزد می‌نماید تا عبرت گیریم.

۲۷۷- کدام یک از گزینه های زیر معنای آیه کریمه " وَ مَكْرُوا مَكْرًا كَبْرًا " می باشد؟

(الف) یعنی حيله به کار بردند.

(ب) یعنی مکر کردند.

(ج) مکر کردند مکری بسیار بزرگ.

(د) مفهوم آیه در بردارنده بد عهدهی آن قوم است.

۲۷۸- جمله " وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا " چه جمله ایی است؟

(الف) نفرین نوح (ع) به آنان است.

(ب) از خدا می خواهد هلاکشان کند.

(ج) از خدا می خواهد هلاکشان کند.

(د) قاعده کلی مربوط به گمراهی ستمگران را بیان می کند.

۲۷۹- چرا در آیه " مِمَّا خَطِيئَاتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا ... " کلمه " نار " را نکره آورد؟

(الف) نکره بودن برحبه بودن دلالت دارد.

(ب) بخاطر مجهول بودنش.

(ج) به دلیل شعله ور بودنش.

(د) به منظور بزرگ جلوه دادن آن بوده.

۲۸۰- این آیه " إِنَّكَ إِن تَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَ لَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا " چه چیزی را تعلیل می کند؟

(الف) دنیا آمدن فاجران از آنان را تعلیل می کند.

(ب) گمراه کردن بندگان توسط ظالمین را تعلیل می کند.

(ج) درخواست هلاکت تا آخرین نفر آنان را تعلیل می کند.

(د) تولد کفار از کفار را تعلیل می کند.

۲۸۱- در آیه " وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا " مراد از " تبار " چیست؟

(الف) غرض از آن غرق شدن آنان است.

(ب) مراد از آن هلاکت قوم نوح است.

(ج) منظور از آن ریشه کن شدن آنان است.

(د) ظاهراً مراد از " تبار " آن هلاکتی است که در آخرت باعث عذاب آخرت شود.

۲۸۲- مراد از کلمه « نفر » در جمله « اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ » در آیه « قُلْ أُوْحِي إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا

إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا » طبق نظر مشهور چیست؟

(الف) کلمه «نفر» به معنای طایفه است، که شامل از سه نفر تا نه نفر می‌شود.

(ب) کلمه «نفر» به معنای جماعت است، که شامل از سه نفر تا نه نفر می‌شود.

(ج) کلمه «نفر» به معنای جماعت است و از سه تا چهل نفر را شامل می‌شود.

(د) در اینجا منظور یکی از رؤسای آنهاست.

۲۸۳- منظور از « هدایت به سوی رشد » در آیه « يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَ لَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا » چیست؟

(الف) هدایت به سوی رشد همان بستر سازی مناسب جهت رشد و تعالی معنوی بشر می باشد.

(ب) هدایت قرآن به سوی رشد ، همان ایمان و عدم شرک به خداست.

(ج) هدایت قرآن به سوی رشد " همان دعوت اوست به سوی عقاید حق و اعمالی که عاملش را به سعادت واقعی

می‌رساند.

(د) هدایت قرآن به سوی رشد " همان عقاید حق و اعمالی که عاملش را به سعادت واقعی می‌رساند.

۲۸۴- کدامیک از گزینه های در مورد خصوصیات «جن» صحیح نمی باشد. ؟

(الف) این نوع از مخلوقات قبل از نوع بشر خلق شده‌اند.

(ب) این نوع از جانداران مانند سایر جانداران، نر و ماده، ازدواج، توالد و تکثیر ندارند.

(ج) این نوع مخلوق از جنس آتش خلق شده‌اند.

(د) این نوع مانند نوع بشر دارای شعور و اراده هستند.

۲۸۵- جمله « فَأَمَّا بَهِ» در آیه « يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَأَمَّا بِهِ وَ لَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا» بیانگر چه نکته ای است؟

(الف) این جمله از ایمان جنیان به قرآن و معاد خبر می‌دهد.

(ب) این جمله از ایمان جنیان به خدا و معاد خبر می‌دهد.

(ج) این جمله از ایمان جنیان به قرآن و تصدیق آن به اینکه حق است خبر می‌دهد.

(د) این جمله از ایمان جنیان به قرآن و خدا و معاد خبر می‌دهد.

۲۸۶- کلمات « سفه و شطط » در آیه « وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا » طبق نظر راغب به چه معناست؟

(الف) کلمه "سفه" به معنای ضعف خرد است، که از کمی عقل ناشی می‌شود. و کلمه "شطط" به معنای گمان دور از حقیقت است.

(ب) کلمه "سفه" به معنای خفت نفس است، که از کمی عقل ناشی می‌شود. و کلمه "شطط" به معنای سخن دور از حقیقت است.

(ج) کلمه "سفه" به معنای خفت نفس است، که از ضعف اراده ناشی می‌شود. و کلمه "شطط" به معنای پر اکتگی است.

(د) کلمه "سفه" به معنای خفت عزم است، که از ضعف اراده ناشی می‌شود. و کلمه "شطط" به معنای حدس باطل است.

۲۸۷- آیه « وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا » چه ارتباطی با آیه « وَ لَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا » دارد؟

(الف) آیه در مقام تحلیل است.

(ب) آیه در مقام تعلیل است.

(ج) آیه در مقام تفسیر است.

(د) آیه در مقام تأکید است.

۲۸۸- مراد و منظور از « سَفِيهُنَا » در آیه « وَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا » چیست؟

(الف) منظور ابلیس است که او نیز از جنیان بوده.

(ب) منظورشان از جمله "سفيه ما" مشرکینی است که قبل از ایشان در میان جنیان بوده‌اند.

(ج) منظورشان از جمله "سفيه ما" شیطان است که قبل از ایشان در میان جنیان وجود داشت.

(د) منظور مشرکان قریش هستند.

۲۸۹- آیه « وَ أَنَّا ظَنَّنَا أَنَّ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَ الْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا » مبین چه مطلبی می باشد؟

(الف) اعتراف جنیان و در حقیقت تکذیب مشرکین انسی و جنی محسوب می شود.

(ب) اعترافی است از جنیان به اینکه یقین داشتند که انس و جن هر چه می‌گویند راست است، و هرگز علیه خدا

دروغ نمی‌گویند.

(ج) خدعه ای است از طرف مشرکین به اینکه هرگز علیه خدا دروغ نمی‌گویند.

(د) اعترافی است از جنیان به اینکه کسی از جن و انس نمی تواند علیه خداوند دروغ بگویند.

۲۹۰- خطاب در « ظَنَنْتُمْ » متوجه کیست و مراد از « بعث » در آیه « وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا

» ؟

(الف) خطاب ، متوجه اجنه و مراد از "بعث"، بعث انسانها در قیامت است.

(ب) خطاب ، متوجه مشرکان و مراد از "بعث"، بعث انسانها در قیامت است.

(ج) خطاب ، متوجه قوم جنی است، و مراد از "بعث"، بعث رسول به رسالت است.

(د) خطاب ، متوجه اجنه و مراد از "بعث"، بعث رسول به رسالت است.

۲۹۱- مراد از « حرس شدید » در آیه « وَ أَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَتَ حَرَسًا شَدِيدًا وَ شُهَبًا » ؟

الف) مراد از " حرس شدید"، سلاح هائی است که مانع استراق سمع شیاطین است.

ب) مراد از " حرس شدید"، صاعقه و طوفان های سهمگین است که مانع استراق سمع شیاطین می شود.

ج) مراد از " حرس شدید"، کنایه از حجاب ضخیمی است که نمی گذارند شیاطین در آسمانها استراق سمع کنند.

د) مراد از " حرس شدید"، نگهبانان قدرتمندی است که نمی گذارند شیاطین در آسمانها استراق سمع کنند.

۲۹۲- از مجموع دو آیه « وَ أَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَتَ حَرَسًا شَدِيدًا وَ شُهَبًا * وَ أَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ

لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شُهَابًا رَصَدًا » چه نتیجه ای حاصل می شود ؟

الف) با بعثت حضرت رسول(ص) جنیان از تلقی اخبار غیبی آسمان و استراق سمع برای به دست آوردن آن ممنوع شدند.

ب) جنیان خواستند بگویند از امروز هر کس از ما بخواهد در آسمان به گوش بنشیند، با تیرهای شهابی مواجه می شود.

ج) جنیان آزادانه به آسمان بالا می رفتند، و در جایی که خبرهای غیبی و سخنان ملائکه به گوششان برسد می نشستند.

د) بعثت رسول اکرم(ص) همزمان شد با انفتاح ابواب آسمان و نزول اخبار غیبی به زمین.

۲۹۳- چرا در آیه « وَ أَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا » جنیان در این کلام خود ،

فاعل اراده رشد را ذکر کردند ولی در جائب شر ، فاعل را ذکر نکردند؟

الف) تقدم فعل « لاندري » مجوز حذف فاعل می باشد .

ب) از جهت اختصار و رعایت ادب در ادبیات مرسوم است.

ج) تا هم رعایت ادب را نسبت به خدای تعالی کرده باشند، و هم فهمانده باشند خدای تعالی شر کسی را نمی خواهد.

د) تا هم رعایت ادب را نسبت به حضرت رسول(ص) کرده باشند، و هم فهمانده باشند آن جناب شر کسی را نمی خواهد.

۲۹۴- جمله « كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا » در آیه « وَ أَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَ مِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا » به چه چیزی دلالت

دارد؟

الف) عبارت فوق دلالت بر راه روشن و صحیح می کند.

ب) این عبارت بر تفرقه و تشتت دلالت دارد.

ج) دلالت بر همسو بودن راههای مختلف می کند.

د) کلمه « طرائق » اشاره به گروههای مختلف صالحان دارد.

۲۹۵- مراد از « صالحون » در آیه « وَ أَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَ مِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ قَدَدًا » چیست؟

الف) مراد از کلمه "الصالحون" صالحان به حسب طبع اولی است، نه صالحان به حسب ایمان

ب) مراد از کلمه "الصالحون" صالحان به حسب ایمان است، نه صالحان به حسب طبع اولی.

ج) مراد از کلمه "الصالحون" صالحان به حسب اعتقاد است، نه به حسب اعمال.

د) مراد از کلمه "الصالحون" صالحان به حسب ایمان و عمل صالح مد نظر است.

۲۹۹- منظور از جمله «لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ» در آیه «وَ أَنَا ظَنَنَّا أَن لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَ لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا

« چیست ؟

(الف) اشاره به آن است که اجنه معتقد بودند راه افساد در زمین برای آنان بسته ولی همین راه در آسمان برایشان باز است.

(ب) ما تا چندی که در زمین هستیم نمی‌توانیم خدا را عاجز سازیم.

(ج) یعنی این که نمی‌توانیم در زمین از راه فساد در ارض جلوگیری کنیم، و او را عاجز سازیم.

(د) به زعم برخی از جنیان، به خاطر قدرت خارق العاده ای که دارند خداوند آنها را نمی‌تواند عاجز کند.

۳۰۰- جمله «وَ لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا» در آیه «وَ أَنَا ظَنَنَّا أَن لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَ لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبًا» بیانگر چه مطلبی

است؟

(الف) یعنی ما اجنه هیچگاه عاجز نمی‌شویم.

(ب) این که اگر خدا بخواهد ما را دستگیر کند نمی‌توانیم از چنگ او بگریزیم.

(ج) یعنی هیچگاه خدا را با قوی‌ترین سلاح هم نمی‌توان عاجز کرد.

(د) به معنی این که عجز و ضعف از ساحت قدس ربوبی مبری است

۳۰۱- منظور از کلمه «هدی» در آیه «وَ أَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَ لَا رَهَقًا»

چیست؟ و چرا؟

(الف) منظور از کلمه "هدی" قرآن است، چون متضمن هدایت است.

(ب) منظور از کلمه "هدی" تورات است، چون از حیث زمان مقدم بر قرآن است.

(ج) منظور از کلمه "هدی" سخنان انبیاء الهی است، چون همه آنان برای هدایت بشر مبعوث شدند.

(د) منظور از کلمه "هدی" سخنان نبی مکرم اسلام (ص) است، چون از حیث شرافت و علو مرتبه، پیامبر اکرم (ص) بر همه برتری دارد.

۳۰۲- با در نظر گرفتن آیه «وَ أَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَ لَا رَهَقًا» ؛ بیان فرمائید

جمله «فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ» چه نقشی در آیه دارد؟

(الف) جمله فوق یک جمله معترضه است و هیچ ارتباطی با قبل و بعد ندارد.

(ب) جمله فوق تفسیر جمله قبل است تا بفهماند هدایت همان ایمان به قرآن است.

(ج) جمله فوق معلول جمله بعد است تا بفهماند عدم خوف از بخت و رهق علت ایمان است.

(د) جمله فوق معلول جمله قبل است تا بفهماند علت ایمان آوردنشان به قرآن به محض شنیدن آن و بدون درنگ بوده

۳۰۳- با توجه به آیه «وَ أَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا» مراد از آوردن کلمه «حطب» چیست؟

(الف) حتمی بودن عذاب مد نظر است.

(ب) اینکه منحرفین جانشان می‌سوزد.

(ج) سختی عذاب مراد است.

(د) دائمی بودن عذاب مراد است.

۳۰۴- با توجه به آیه « وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَ مِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا » نظر مجمع البیان در مورد کلمه «قسط» کدام گزینه است ؟

الف) دو کلمه "قاسط" و "مقسط" هردو به یک معنی بوده و به معنای اهل باطل می باشد.
 ب) کلمه "مقسط" به معنای عدول کننده از حق است، بر خلاف کلمه "قاسط" که به معنای عدول کننده به سوی حق است.

ج) "قاسط" به معنای عدول کننده از حق است، بر خلاف کلمه "مقسط" که به معنای عدول کننده به سوی حق است.
 د) دو کلمه "قاسط" و "مقسط" هردو به یک معنی بوده و به معنای عدول کننده به سوی حق می باشد.

۳۰۵- با توجه به آیه « وَ أَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَ مِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا » جمله « گشتن برای یافتن چیزی » معنای کدام گزینه زیر است ؟

الف) «رشد» ب) «قسط» ج) «تحری» د) «سلم»

۳۰۶- با توجه به آیه « وَ أَنْ لَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا » جمله « ماءً غَدَقًا » کنایه از چیست؟
 الف) کنایه از توسعه در رزق است.
 ب) کنایه از طهارت رزق است.

ج) کنایه از رزق حلال می باشد.
 د) کنایه از این است که ارزاق از آسمانها نازل می شود.

۳۰۷- با توجه به آیه « وَ مَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْأَلْهُ عَذَابًا صَعَدًا » بیان کنید مراد از « عَذَابًا صَعَدًا » چیست؟

الف) مراد از «عذاب صعدا» عذاب خارکننده و تحقیرکننده است.

ب) «عذاب صعدا» آن عذابی است که بالا رونده، و لاطفه گراست.

ج) «عذاب صعدا» آن عذابی است که دائماً بیشتر می شود، و معذب را مغلوبتر می کند.

د) مراد از «عذاب صعدا» عذاب ویران کننده است و این نوع عذاب اختصاص به اعراض از ذکر خدا دارد.

۳۰۸- با توجه به آیات « وَ أَنْ لَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا لَنَفْتَنَهُمْ فِيهِ - وَ مَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْأَلْهُ عَذَابًا صَعَدًا » بیان کنید اعراض از ذکر خدا لازمه چیست؟

الف) اعراض از ذکر خدا لازمه استقامت نداشتن بر طریقه است.

ب) اعراض از ذکر خدا لازمه لغزش در امتحان الهی است.

ج) اعراض از ذکر خدا لازمه لغزش از طریقه است.

د) اعراض از ذکر خدا لازمه استوار نبودن طریقه است.

۳۰۹- با توجه به آیه « وَ مَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْأَلْهُ عَذَابًا صَعَدًا » وجه آوردن کلمه «رَبِّ» در جمله « عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ » چیست؟ و چرا نفرمود «عن ذکرنا»؟

الف) خواست بفهماند که معرضین از یاد خدا از ولی نعمت و ربّ خود اعراض کردند.

ب) خواست بفهماند صفت ربوبیت مبدأ اصلی عذاب کردن معرضین از یاد خداست.

ج) آوردن کلمه «رَبِّ» در کنار کلمه «عذاب» نشان از سختی عذاب و زشتی عمل اهل عذاب می کند.

د) چون آیه در مقام تهدید بود فلذا با بیان کلمه «رب» خواست هجمه خودش را بیشتر کند.

۳۱۰- با توجه به آیه « وَ أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا » ؛ جمله « أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ » چه ارتباطی با جمله بعد دارد؟

الف) جمله "أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ" تفسیر جمله بعد است.
 ب) جمله "أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ" نتیجه جمله بعد است.

ج) جمله "أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ" به منزله تأکید برای جمله بعد است.
 د) جمله "أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ" به منزله تعلیل برای جمله بعد است.

۳۱۱- با توجه به آیه « وَ أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا » نظر مرحوم علامه در مورد «المساجد» چیست؟

الف) مواضع هفتگانه سجده

ب) مراد از آن نمازهایی است که جز برای خدا خوانده نمی‌شود.

ج) همه سطح زمین ، چون رسول خدا (ص) فرمود : همه زمین را برای من مسجد و طهور کردند.

د) مسجد الحرام و مسجد الاقصی

۳۱۲- با توجه به آیه « وَ أَنْ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا » مراد و منظور از «دعا» چیست؟

الف) مراد از "دعا" مطلق دعا و خواستن است ، و این آیه انسان را از شرک در عبودیت نهی می کند.

ب) مراد از "دعا" همان نماز است، چون روشن‌ترین مصادیق عبادت و تهجد ، نماز است.

ج) مراد از "دعا" همان سجده است، چون روشن‌ترین مصادیق عبادت و یا خصوص نماز همان سجده است.

د) مراد از "دعا" مطلق عبادت است ، و این آیه انسان را از شرک در عبودیت نهی می کند.

۳۱۳- با توجه به آیه «وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا» امام جواد(ع) مراد از «المساجد» را چه می داند؟

الف) مراد از مساجد ، اعضای هفتگانه بدن آدمی است که در هنگام سجده باید روی زمین قرار گیرد.

ب) کعبه

ج) مراد از مساجد ، همه سطح زمین است.

د) مراد از مساجد ، نه تنها مسجدالحرام بلکه همه سرزمین مکه می باشد.

۳۱۴- منظور از « عبد الله » در آیه « وَ أَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَانُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا » چه کسی است؟

الف) منظور از کلمه " عبد الله " مؤمنین از اجنه می باشد.

ب) منظور از کلمه " عبد الله " هرکسی که نماز اقامه کند.

ج) منظور از کلمه " عبد الله " رسول خدا (ص) است.

د) منظور از کلمه " عبد الله " مؤمنین از انسان ها می باشد.

۳۱۵- خطاب در آیه « قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَ لَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا » متوجه چه کسی و هدف آن چیست؟

الف) تک تک مؤمنین ، هدف آیه تنبیین زبان حال همه مؤمنین است .

ب) رسول خدا (ص)، توجه عبادت خود را برای آنان بیان کند به بیانی که حیرت و تعجب آنان را بر طرف سازد.

ج) رسول خدا(ص) ، تا بدینوسیله خوف و ضرر را از خود دور کند.

د) رسول خدا(ص) ، هدف به رخ کشیدن ایمان ایشان است تا بدینوسیله مردم را تشویق به ایمان کند.

۳۱۶- با توجه به آیه « قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَ لَا رَشَدًا » مراد از «مالکیت ضرر» چیست؟

الف) مراد از "مالکیت ضرر" ، عدم تسلط به جهت اضرار می باشد.

ب) مراد از "مالکیت ضرر" ، عدم قدرت بر واقع ساختن ضرر بر مشرکین باشد.

ج) مراد از "مالکیت ضرر" ، قدرت بر واقع ساختن ضرر بر مشرکین باشد.

د) مراد از "مالکیت ضرر" ، مالکیت تشریعی و تکوینی مورد نظر است.

۳۱۷- با توجه به آیه « قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَ لَا رَشَدًا » مراد از «مالکیت رشد» چیست؟

الف) مراد از "مالکیت رشد" ، قدرت بر رساندن نفع به ایشان از راه اصابه واقع باشد.

ب) مراد از "مالکیت رشد".

ج) مراد از "مالکیت رشد".

د) مراد از "مالکیت رشد".

۳۱۸- باتوجه به آیه « قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ لَنْ أَجِدُنُ دُونَهُ مُتِّحِدًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَرِسَالَتِهِ » حکم جوار را

بیان کنید؟

(الف) حکم جوار دادن این است که جوار دهنده باید به پناهنده پناه دهد و جلوگیری از آسیب و ضرر به عهده خود اوست.

(ب) حکم جوار دادن این است که جوار دهنده باید از پناهنده خود حمایت کند، و جلو هر کسی را که بخواهد به او آسیب رساند بگیرد.

(ج) حکم جوار دادن این است که جوار دهنده شرعاً و قانوناً ضامن جان، مال و ناموس پناهنده می باشد.

(د) حکم جوار دادن این است که جوار دهنده مخیر است بین حمایت و یا عدم حمایت از پناهنده.

۳۱۹- وجه عطف «رَسُولُهُ» ب «اللَّهُ» در آیه «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا» چیست؟

(الف) عاصیان از دو جهت عقاب خواهند شد چون هم عصیان خدا را نمودند و هم رسالت پیامبر خدا را نادیده گرفتند.

(ب) از باب تعظیم رسول است چون منتسب به خداست.

(ج) بدین جهت که عصیان رسول هم، عصیان خدا است.

(د) اشاره به این مطلب است که مخلدین در آتش آنهایی هستند که هر دو را عصیان نمودند.

۳۲۰- مراد از «معصیت» در آیه «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا» چیست؟

(الف) مراد انفرمانی خدا در دستوراتی است که درباره اصول دین دارد، مانند توحید و نبوت و معاد و سایر مقررات آن.

(ب) مراد از معصیت، همان سرپیچی از فرامین تشریعی خداست.

(ج) مراد از معصیت در این آیه، عدم پذیرش معاد از طرف مشرکین است.

(د) معصیت در آیه فوق به معنای عدم پذیرش حکومت حقه الهی است.

۳۲۱- وعده خلود در آیه «وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا» متوجه چه کسانی است؟

(الف) آیه فوق، مرتکبین گناهان کبیره را جزء مخلدین در آتش می داند.

(ب) تنها شامل کفار و منکرین اصول دین نمی شود، بلکه هر عاصی و گنهگار را شامل می شود.

(ج) تنها شامل کفار و منکرین اصول دین می شود، نه هر عاصی و گنهگار و متخلف از فروع دین.

(د) هر گونه عصیان، خلود در آتش را به همراه دارد مگر شفاعت شوندگان.

۳۲۲- جمله «مَا يُوعَدُونَ» در آیه «حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفُ نَاصِرًا وَ أَقَلُّ عَدَدًا» اشاره به چه وعده

ای است؟

(الف) نصرت موحدین توسط خداوند متعال مد نظر است.

(ب) منظور، عذاب دنیوی چون طوفان، زلزله و . . . است.

(ج) منظور، آتش جهنم است.

(د) عذاب الهی در عالم برزخ.

۳۲۳- با توجه به آیات « حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفُ نَاصِرًا وَ أَقَلُّ عَدَدًا * قُلْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا قَرِيبٌ مَّا

تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا » آیه « قُلْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا قَرِيبٌ . . . » چه نقشی نسبت به آیه قبل دارد؟

(الف) آیه فوق جواب از توهم مشرکین (وعده عذاب در آیه قبل کی به وقوع خواهد پیوست) است.

(ب) آیه « قُلْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا قَرِيبٌ . . . » تفسیر آیه قبل است.

(ج) آیه « قُلْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا قَرِيبٌ . . . » تعلیل آیه قبل است.

(د) آیه « قُلْ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا قَرِيبٌ . . . » تهدید به عذاب در آیه قبل را بیشتر می کند.

۳۲۴- معنی « اظهار » در آیه « عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا » چیست؟

(الف) اظهار کسی بر هر چیز به معنای آن است که بر او مسط شوی.

(ب) اظهار کسی بر هر چیزی به معنای آن است که او را در رسیدن به آن چیز کمک کنی و او را بر آن مسلط سازی.

(ج) اظهار در مقابل اخفاء است و به معنای اعلان ما فی الضمیر است.

(د) اظهار کسی بر هر چیز به معنای آن است که شخصی را در رسیدن به آمال و آرزوها کمک کنی.

۳۲۵- علت تکرار و اتصال به ضمیر در جمله «عَلَى غَيْبِهِ» در آیه «عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا» چیست؟

(الف) اختصاص غیب به خدا را می خواهد بفهماند.

(ب) تأکید در علم به غیب را می خواهد بفهماند.

(ج) غیب اول اشاره به کلیات و غیب دوم اشاره به جزئیات آن می کند.

(د) غیب اول اشاره به علم تکوینی و غیب دوم اشاره به علم تشریحی می کند.

۳۲۶- سلب در جمله «فَلَا يُظْهِرُ» در آیه «عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا» چگونه سلبی است (طبق نظر مرحوم

علامه)؟

(الف) سلب نسبی (ب) سلب جزئی (ج) سلب کلی (د) سلب ظاهری

۳۲۷- با توجه به آیات عَالَمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا * إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ

رِصْدًا» کدام گزینه صحیح است ؟

(الف) علم غیب به اصالت از آن خدا و اولیاء اوست و بالتبع دیگران هم می‌توانند به هر مقداری که خدایند بخواهد به آنها بدهد.

(ب) علم غیب به اصالت از آن خداست، و به تبعیت خدا دیگران هم می‌توانند به هر مقداری که او بخواهد به تعلیم او داشته باشند.

(ج) علم غیب حقیقی از آن خداست و هیچگاه کسی بدان دست رسی ندارد.

(د) علم غیب الهی تنها به نبی مکرم اسلام (ص) افاضه شد و کسی جز او به علم غیب حقیقی خداوند راه ندارد.

۳۲۸- مراد از دو جمله «مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ» و «مَنْ خَلْفَهُ» در آیه «إِلَّا مَنْ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ

رِصْدًا» چیست؟ (نظر مرحوم علامه)

(الف) (الف) مراد از "ما بین بدیه" بین او و بین مصدر وحی یعنی خدای سبحان، و مراد از "خلفه" مردمی است که به سوی آنان فرستاده شده است.

(ب) مراد از "ما بین بدیه" و مراد از "خلفه" نگهبانان غیب است که از جلو و پشت، وحی را نگهبانی می کنند.

(ج) مراد از "ما بین بدیه" و مراد از "خلفه" جبرئیل امین است که از جلو و پشت، وحی را نگهبانی می کند.

(د) مراد از "ما بین بدیه" مردمی است که به سوی آنان فرستاده شده، و مراد از "خلفه" بین او و بین مصدروحی یعنی خدای سبحان است.

۳۲۹- ترجمه صحیح آیه « لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ . . . » کدام گزینه است؟

(الف) برای این رصد می‌گماریم تا محقق شود که رسولان بدون تغییر و تبدیل رسالات پروردگارش را به مردم ابلاغ کرده‌اند.

(ب) ملائکه خداوحی او را هم چنان نگهبانی می‌کنند تا رسول بدانند که ملائکه رسالت‌های خدا یعنی وحی خدا را همانطور که صادر شده به او رسانده‌اند.

(ج) تا محمد (ص) بدانند که رسولان قبل از وی رسالات پروردگارش را ابلاغ کردند.

(د) تکذیبگران رسولان بدانند که رسولان، رسالات پروردگار خود را به ایشان ابلاغ کردند.

۳۳۰- مراد از « وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدًّا » در آیه « لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدًّا » چیست؟

الف) عمومیت علم خدا به اشیاء را افاده می کند. (ب) احاطه وجودی خداوند بر اشیاء را می رساند.

ج) علم اجمالی خداوند بر همه اشیاء (د) علم تفصیلی خداوند بر همه اشیاء

۳۳۱- با توجه به آیه «عَالِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا» چند گروه از عموم « فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا » استثناء شده اند؟ ص ۸۷

الف) رسول، نبی، امام و ملائکه (ب) رسول، نبی، امام

ج) رسول، امام و ملائکه (د) رسول، امام، ملائکه و اموات

۳۳۲- آیات « . . . فَإِنَّهُ يَسْأَلُكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا * لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدًّا » به چه نکته جامع و مهمی در خصوص وحی اشاره دارد؟

الف) از جمله "لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ" می فهمیم که رسول طوری وحی الهی را دریافت می کند که در گرفتنش اشتباه رخ نمی دهد و ذهنش آن را فراموش نمی کند.

ب) وحی الهی از لحظه صدور تا زمانی که به مردم می رسد و همچنین در طریق نزولش تا وقتی که به شخص مورد وحی برسد از هر دستبرد و تغییری محفوظ است.

ج) از جمله "لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رَسُولَاتِ رَبِّهِمْ" می فهمیم که رسول در رساندن وحی به مردم اشتباه نمی کند و ذهنش آن را فراموش نمی کند.

د) صونیت وحی از حین صدور تا وقتی که به رسول برسد، از دو جمله "مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ" ثابت می شود.

۳۳۳- در خصوص مراحل وحی کدام گزینه صحیح است؟

الف) مرحله گرفتن وحی، مرحله حفظ وحی، مرحله ابلاغ.

ب) مرحله گرفتن وحی، مرحله حفظ وحی، مرحله ابلاغ و مرحله تبلیغ آن به مردم است.

ج) مرحله گرفتن وحی و مرحله تبلیغ آن به مردم است.

د) مرحله گرفتن وحی، مرحله حفظ وحی و مرحله تبلیغ آن به مردم است.

۳۳۴- کدام یک از گزینه های زیر از مظاهر وحی محسوب نمی شوند؟

الف) معارف اعتقادی و شرایع دین و قصص و عبرت ها و حکمت ها و مواظب.

ب) آنچه راکه ملائکه قبل از نزول وحی حمل می کنند، و همچنین آنچه راکه از عالم ملکوت مشاهده می کنند.

ج) معجزات و نشانه های رسالت پیامبران که مردم با دیدن آن به صدق رسول در ادعای رسالتش پی می برند.

د) آیاتی که در باره وعده های رسولان آمده، و پیشگویی هایی که در خود قرآن کریم آمده است.

۳۳۵- گزینه صحیح در مورد خصوصیت سوره مزمل از جهت نزول را مشخص کنید؟

الف) چهارمین سوره ای است که بر قلب مقدس نبی اکرم (ص) نازل شده است.

ب) سوره فوق جزء نخستین سوره هایی است که پس از هجرت نازل شده است.

ج) این سوره از نخستین سوره هایی است که در اول بعثت نازل شده.

د) نخستین سوره ای که در مدینه نازل شده است.

۳۳۶- معنای صحیح «مزل» کدام گزینه زیر صحیح است ؟

(الف) کسی که جامه یا چیزی به خود می‌پیچد تا بخوابد یا مثلاً سرما را دفع کند.
(ب) کسی که با مشقت و دشواری نیوت متزمل شده است.

(ج) کسی که با غم و اندوه پیچیده شده است.

(د) کاری که توأم با سختی و مشقت است.

۳۳۷- مراد از « وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا » در آیه « قُمْ اللَّيْلَ إِنْ أَقْبَلْنَا نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا » چیست؟ (نظر مرحوم علامه)

(الف) منظور، و جوب قرائت قرآن است.

(ج) منظور، و جوب قرائت قرآن در نماز است.

(د) منظور، قرائت قرآن است.

۳۳۸- باتوجه به آیه « قُمْ اللَّيْلَ إِنْ أَقْبَلْنَا نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا » جمله « نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ » چه نسبتی از جهت ادبی با جمله « قُمْ اللَّيْلَ إِنْ أَقْبَلْنَا » دارد؟

(الف) بدل (ب) تأکید لفظی (ج) تأکید معنوی (د) عطف

۳۳۹- معنی صحیح « نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ » در آیه « قُمْ اللَّيْلَ إِنْ أَقْبَلْنَا نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا » کدام گزینه زیر می باشد ؟

(الف) نصف شب یا بخشی از آنرا به پادار.

(ب) شب را بپا خیز الا نصف آن را، و یا از نصف کمی کمتر کن، یعنی بیشتر از نصف را بپا خیز، و یا کمی زیادتر کن، یعنی کمتر از نصف بپا خیز.

(ج) نیمه شب بپا خیز، البته به مقدار کم، و یا اندکی از کم بیشتر !

(د) نیمی از شب را بپا خیز، و یا کمی از نصف کم کن، و یا اندکی بر نصف بیفزای !

۳۴۰- مراد از « وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا » در آیه « قُمْ اللَّيْلَ إِنْ أَقْبَلْنَا نِصْفَهُ أَوْ أَنْقُصْ مِنْهُ قَلِيْلًا أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَ رَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيْلًا » چیست؟ (نظر مرحوم علامه)

(الف) منظور، و جوب قرائت قرآن در نماز است.

(ج) منظور از قرآن، خود نماز است.

(د) منظور قرائت قرآن است.

۳۴۱- مراد از « قَوْلٌ ثَقِيْلٌ » در آیه « إِنْ أَسْنَلْنَا فِيكَ قَوْلًا ثَقِيْلًا » چیست؟

(الف) کنایه از نیوت است.

(ب) منظور از « قَوْلٌ ثَقِيْلٌ »، قرآن عظیم است.

(ج) کنایه از دشواری مسیر و سختی راه پیامبر (ص) می کند.

(د) منظور از « قَوْلٌ ثَقِيْلٌ »، معارف بلند و آسمانی است.

۳۴۲- قرآن کریم از چند حیث سنگین و ثقیل است ؟

(الف) از سه حیث : ۱- از حیث معنی ۲- از حیث تحقق بخشیدن به حقایق معارف در خود ۳- از حیث پیاده نمودن آن در جامعه

(ب) از دو حیث : ۱- از حیث معنی ۲- از حیث تحقق بخشیدن به حقایق معارف در خود

(ج) از دو حیث : ۱- از حیث معنی ۲- از حیث پیاده نمودن آن در جامعه

(د) از سه حیث : ۱- از حیث دریافت ۲- از حیث تحمل ۳- از حیث ابلاغ آن

۳۴۳- با توجه به آیات « فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا * نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا * أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا * إِنَّا

سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا » آیه « إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا » کدام یک از جملات قبل خود را تعلیل می کند؟

(الف) آیه فوق دارد جمله « أَوْ انْقُصْ مِنْهُ » را تعلیل می کند.

(ب) آیه فوق دارد جمله « وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ » را تعلیل می کند.

(ج) این آیه در مقام تعلیل جمله « أَوْ زِدْ عَلَيْهِ » است.

(د) این آیه در مقام تعلیل جمله « فَمِ اللَّيْلِ » است.

۳۴۴- کدام یک از بخش های آیات « فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا * نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا * أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ

تَرْتِيلًا * إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا » آیه « إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا » بر علت تشریح نماز شب اشاره دارد ؟

(الف) « فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا ».

(ب) « إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا »

(د) « أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا »

(ج) « وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ».

۳۴۵- دو آیه « إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيْلًا * إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا » مبین چه مطلبی

درخصوص نماز شب است؟

(الف) آیه اول در مقام بیان علت انتخاب شب برای نماز شب ، و آیه دوم در مقام بیان این که چرا روز را برای آن انتخاب نکردیم.

(ب) آیه اول در مقام بیان علت انتخاب شب برای نماز شب ، و آیه دوم در مقام بیان این که روز وقت تسبیحات دیگر است.

(ج) آیه اول در مقام بیان علت تشریح نماز شب ، و آیه دوم در مقام بیان این که روز وقت تسبیحات است.

(د) آیه اول در مقام بیان اهمیت نماز شب ، و آیه دوم در مقام بیان تأثیر آن در روز در مقابل مشکلات و ناملاهیات است.

۳۴۶- مراد از جمله « وَ أَقْوَمُ قِيْلًا » در آیه « إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيْلًا » چیست؟

(الف) در میان عبادات زبانی نماز شب قوی ترین عبادات است.

(ب) نماز شب استوارترین و صائبترین سخن است اگرچه چنین است ؛ ولی برای بعضی ها ثقیل و گران است.

(ج) نماز شب استوارترین و صائبترین سخن است، برای اینکه در نماز شب حضور قلب بیشتر و توجه به کلام دقیقتر است.

(د) اثرگذارترین عبادات در شب انجام می گیرد چرا که آرامش حاکم بر محیط چنین اقتضائی دارد.

۳۴۷- کلمه « سَبِحَ » در آیه « إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا » به چه معناست ؟ و « سَبِحَ طَوِيلًا » کنایه از

چیست؟

(الف) کلمه «سبح» به معنای زندگی و «سبح طویل» در روز کنایه از غور در معیشت و تدبیر امورات زندگی می باشد.

(ب) کلمه «سبح» به معنای گفتن تسبیح و «سبح طویل» در روز کنایه از غور در تسبیحات و عبادات الهی است.

(ج) کلمه «سبح» به معنای دویدن و تند راه رفتن در آب است و «سبح طویل» در روز کنایه از غور در مهمات زندگی و انواع زدوبندها در برآوردن حوائج زندگی است.

(د) کلمه «سبح» به معنای کار و اشتغال و «سبح طویل» در روز کنایه از سرگرم شدن به امورات مادی می باشد.

۳۴۸- مراد از « قول ثقیل» در آیه « إِنَّا سَأَلْنَاكَ عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا » چیست؟

الف) کنایه از نبوت است.

ب) منظور از « قول ثقیل» ، قرآن عظیم است.

ج) کنایه از دشواری مسیر و سختی راه پیامبر(ص) می کند.

د) منظور از « قول ثقیل» ، معارف بلند و آسمانی است.

۳۴۹- مراد از جمله « وَ أَقْوَمُ قِيلًا » در آیه «إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَ أَقْوَمُ قِيلًا » چیست؟

الف) نماز شب استوارترین و صائبترین سخن است اگرچه چنین است ؛ ولی برای بعضی ها ثقیل و گران است.

ب) در میان عبادات زبانی نماز شب قوی ترین عبادات است.

ج) نماز شب استوارترین و صائبترین سخن است، برای اینکه در نماز شب حضور قلب بیشتر و توجه به کلام دقیقتر است.

د) اثرگذارترین عبادات در شب انجام می گیرد چرا که آرامش حاکم بر محیط چنین اقتضائی دارد.

د) کلمه «سبح» به معنای کار و اشتغال و «سبح طویل» در روز کنایه از سرگرم شدن به امورات مادی می باشد.

۳۵۰- مقصود از « نکر» در آیه « وَ أَذْكَرِ اسْمِ رَبِّكَ وَ تَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا » چیست؟ (نظر مرحوم علامه)

الف) آیه مذکور بر یاد و نام خدا در هر کاری را تأکید می کند.

ب) این جمله می خواهد نماز شب را توصیف کند.

ج) این آیه به مطلق نکر اشاره می کند.

د) آیه فوق به اهمیت هر نوع عبادتی می پردازد.

۳۵۱- مخاطبین آیه «إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا» چه کسانی هستند؟

الف) مخاطبین آیه مذکور مسیحیانی هستند که پیامبر(ص) را تکذیب کردند.

ب) آیه فوق مطلق مکذبین صاحب نعمت را تهدید می کند.

ج) مخاطبین آیه مذکور یهودیان حجازند که پیامبر(ص) را تکذیب کردند.

د) این آیه مکذبین صاحب نعمت از قوم رسول خدا (ص) را تهدید می کند.

۳۵۲- آیه « إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ » به چه نکته مهمی اشاره دارد؟

الف) علم شهودی پیامبران نسبت به اعمال انسانها

ب) ناظر بودن پیامبران بر اعمال مردم در دنیا

ج) شهادت پیغمبران بر اعمال مردم در قیامت.

د) ارسال پیامبران برای تعلیم علوم مبتنی بر شهود

۳۵۳- آیه « يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا » کنایه از چیست ؟

الف) کنایه است از شدت عذاب روز قیامت

ب) کنایه از طولانی بودن زمان عذاب در قیامت است.

ج) کنایه از عمومی بودن عذاب می کند.

د) از هولناک بودن عذاب قیامت کنایه دارد.

۳۵۴- جمله « يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ » در آیه « إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ ... » بیانگر چه

نکته ای است؟

- (الف) وعده پاداش الهی به رسولش
(ب) تشکر خداوند از پیامبرش
(ج) دلگرمی پیامبر به وعده های نصرت الهی
(د) اینکه خداوند در همه حال از او غافل نیست.

۳۵۵- در آیه « إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَ نِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَ اللَّهُ يُقَرِّرُ اللَّيْلَ وَ النَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ . . . » چرا تقدیر لیل و نهار به «رب» نسبت داده نشد بلکه به «الله» نسبت داده شد؟
(الف) چون الله جامع تمام اسماء الهی است.

- (ب) فرقی بین این دو لفظ نیست لکن لفظ الله رساترین نام خداست فلذا بدان انتساب داده شد.
(ج) تکرار دوباره لفظ رب زیبا نبود بنابراین برای رعایت ادب و عدم تکرار ، از لفظ «الله» استفاده شد.
(د) چون اندازه گیری مخلوق از شؤون خلقت است، و خلقت مستند به الله است، که هر چیزی به او منتهی می شود.

۳۵۶- کدام یک از گزینه های زیر جزء مطالب مطروحه در سوره مدثر نیست ؟

- (الف) این سوره رسول خدا (ص) را دستور می دهد به اینکه مردم را انذار کند.
(ب) این سوره به بهشتیان و انواع نعمتهای بهشتی اشاره می کند.
(ج) سوره فوق به عظمت شان قرآن کریم و جلالت قدرش اشاره می کند.
(د) کسانی را که منکر قرآن شوند و نسبت سحر به آن دهند تهدید، و کسانی را که از دعوت قرآن سر بتابند مذمت کرده است.

۳۵۷- نظر مرحوم علامه در مورد نزول سوره مدثر کدام گزینه است ؟

- (الف) اولین سوره ای است که از قرآن نازل شده است.
(ب) اولین آیتی که از قرآن نازل شد، هفت آیه از اول همین سوره بوده، و لازمه این قول آن است که سوره مورد بحث یکباره نزل نشده باشد.

- (ج) این سوره در اوائل بعثت نازل شده و جزو اولین سوره های قرآنی است.
(د) اولین سوره ای است که بعد از مأمور شدن آن جناب به دعوت علنی نازل شد.

۳۵۸- نظر مرحوم علامه در مورد معنای « مدثر » چیست ؟

- (الف) مراد از آن استراحت و فراغت است.
(ب) جامه نبوت به تن پوشیدن آن جناب است، نه جامه ظاهری!
(ج) گوشه گیری و غیبت آن جناب از نظر مردم!
(د) پتو به خود پیچیده

۳۵۹- نظر مرحوم علامه در خصوص مخاطب و یا مخاطبین آیه « قُمْ فَأَنْذِرْ » چیست؟

- (الف) ظاهرا مراد تنها این است که آن جناب را امر به انذار کند، بدون اینکه نظری داشته باشد به اینکه چه کسی را انذار کند، پس در حقیقت معنای جمله این است که به وظیفه انذار قیام کن.
(ب) این دستور به کسانی که باید انذار شوند نیز نظر دارد، چیزی که هست مفعول جمله یعنی انذار شونده از کلام حذف شده، و تقدیر کلام « قُمْ فَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ » است.
(ج) انذار شونده که مفعول جمله « فَأَنْذِرْ » است و در کلام حذف شده، عموم مردم است،
(د) به جهت اینکه هنوز دعوت پیامبر (ص) عمومی و جهانی نشده بود فلذا فقط مردم مکه مخاطبین این خطاب هستند.

۳۶۰- چرا قرآن در آیه « قُمْ فَأَنْذِرْ » فقط به جنبه انذار بسنده کرد و بشارتی به بشر نداد؟

الف) سوره های مکی جنبه انذاری دارند و سوره مدنی جنبه تبشیری، سوره مدثر چون مکی است فلذا بشارتی در آن یافت نمی شود.

ب) بدان جهت بود که سوره منثر از سوره های انذار است که فقط به جهت تهدید و خوف نازل شده است فلذا بشارت در آن جایگاهی ندارد.

ج) بدان جهت بود که سوره منثر از سوره های ابتدای دعوت است، و در ابتدای دعوت بیشتر انذار کاربرد دارد.

د) خواست تا اهمیت و اثرگذاری انذار را تأکید کند به معنای دیگر اثر گذاری بشارت کمتر از انذار است.

۳۶۱- با توجه به آیه « وَرَبِّكَ فَكِّرْ » مراحل تکبیر چندتاست، بیان کنید؟

الف) ۴ مرحله؛ هم در مرحله اعتقاد و هم در باطن دل، و هم در مرحله عمل و هم به زبان پروردگار خود را به عظمت و کبریا منسوب کن.

ب) ۳ مرحله؛ هم در باطن دل و مرحله اعتقاد، و هم در مرحله عمل و هم به زبان پروردگار خود را به عظمت و کبریا منسوب کن.

ج) ۲ مرحله؛ در مرحله اعتقاد و مرحله زبان پروردگار خود را به عظمت و کبریا منسوب کن

د) ۲ مرحله؛ در مرحله باطن دل و مرحله زبان پروردگار خود را به عظمت و کبریا منسوب کن

۳۶۲- مراد از آیه « وَثِيَابِكَ فَطَهِّرْ » چیست (نظر مرحوم علامه)؟

الف) منظور همان معنای ظاهری کلام، یعنی پاک کردن جامه از نجاسات برای نماز است.

ب) این تعبیر کنایه است از تزکیه نفس، و پاک نگه داشتن آن از لکه های گناهان و زشتی ها

ج) مراد از پاک داشتن جامه کوتاه کردن آن است، تا از نجاست (های روی زمین) پاک بماند.

د) این عبارت کنایه است از اصلاح عمل است.

۳۶۳- مراد از آیه « وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ » چیست (نظر مرحوم علامه)؟

الف) مراد از « نوری کردن از عذاب » نوری کردن از سبب آن یعنی گناهان و زشتی ها است.

ب) مراد از نوری از رجز، امر به اجتناب از خصوص اخلاق و عقیده های است که خدا را خوش نیاید.

ج) آیه شریفه دستور می دهد به اینکه عبادت و پرستش بتها را ترك كند و به آنها نزدیک نشود.

د) مراد از « نوری کردن از عذاب » امر به اجتناب از خصوص اخلاق زشت است.

۳۶۴- مراد از آیه « وَلَا تَمُنُّنَ تَسْتَكْتَرُ » چیست (نظر مرحوم علامه)؟

الف) لبلاغ رسالت را بر امت خود منت منه

ب) نعمت نبوت و قرآنی را که خدا به تو داده بر مردم منت مگذار، تا با منت نهادن اجر بیشتری از آنان بگیری.

ج) بر کسی منت مگذار، در حالی که اطاعت خود را بزرگ و بسیار ببینی، و نسبت به آن عجب بورزی.

د) به خیال اینکه طاعات بسیار است و به این بهانه، در انجام وظیفه سست مشو!

۳۶۵- مراد از کلمه «یومئذ» در آیه « فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ غَيْرُ يَسِيرٍ » چیست؟

الف) بعید نیست که هنگام جان دادن و لحظه مرگ باشد چرا که سختی برای کفار از مرگ شروع می شود.

ب) بعید نیست که مراد از کلمه «یومئذ» روزی باشد که خلاق برای حساب و جزا به سوی خدا بر می گردند.

ج) و یا ممکن است منظور روزی باشد که به سوی خدا بر می گردند. (د) گزینه (ب) و (ج)

۳۶۶- نقش کلمه « وَحِيدًا » در آیه « نُرَبِّي وَ مَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا » چیست؟

- (الف) حال از مفعول "خلقت" که حذف شده گرفته‌اند، و آن مفعول ضمیری است که به موصول (من) بر می‌گردد.
(ب) احتمال هم دارد کلمه "وحیداً" حال از مفعول "نربی" باشد.
(ج) کلمه "وحیداً" حال از فاعل "خلقت" است.
(د) کلمه "وحیداً" اصلاً حال نباشد، بلکه منصوب به فعل تقییری (أتم - منمت می‌کنم) باشد.
- ۳۶۷- آیات ۱۱ تا ۳۱ سوره مدثر در مورد چه کسی در صدر اسلام نازل شده است؟
(الف) روایات بسیار زیادی وارد شده که آیات فوق در باره ولید بن مغیره نازل شده است.
(ب) آیات فوق به ابوسفیان اشاره می‌کند.
(ج) روایات بسیار زیادی وارد شده که آیات فوق در باره مغیره بن شعبه نازل شده است.
(د) آیات فوق به ابوجهل اشاره می‌کند.

۳۶۸- آیه « فُقِّلَ كَيْفَ قَرَّرَ » چگونه جمله ای است؟

- (الف) استهزاء (ب) تهدید (ج) نفرین (د) تحقیر
- ۳۶۹- کلمه « سقر » در آیه « سَأْصَلِّيهِ سَقَرًا * وَ مَا أُنْرَاكُ مَا سَقَرًا » به چه معناست؟
(الف) « سقر » نام نوعی از عذاب جهنم است.
(ب) « سقر » درکهای از درکات جهنم است.
(ج) « سقر » در عرف قرآن یکی از نام‌های جهنم است.
(د) گزینه (ب) و (ج)
- ۳۷۰- موکلان بر جهنم چند نفرند و از چه قشری هستند؟

- (الف) ۹ نفر، غیر ملائکه (ب) ۹ نفر، ملائکه (ج) ۱۷ نفر، ملائکه (د) ۲۱ نفر، غیر ملک
- ۳۷۱- معنی صحیح جمله « وَ مَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا » در آیه « وَ مَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَ مَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا . . . » چیست؟

- (الف) ما از عدد آن ملائکه - اینکه نوزده نفرند - به شما خبر ندادیم، مگر برای اینکه همین خبر باعث آزمایش کفار شود.
(ب) ما تعداد ملائکه را - به عدد ۹ نفر - قرار ندادیم، مگر برای اینکه همین خبر باعث آزمایش کفار شود.
(ج) ۱۹ نفر بودن ملائکه آزمایشی است برای کفار.
(د) ما ملائکه - ۹ نفر - را بر جهنم نگماردیم مگر برای اینکه کفار امتحان شوند.

۳۷۲- مجمع البیان به سند خود از زراره و حمران و محمد بن مسلم از امام صادق و امام باقر (ع) در مورد کلمه « وحید » چه فرمودند؟

- (الف) وحید به معنای زناکار است.
(ب) وحید به معنای ولد زنا است.
(ج) وحید به معنای مرد بدکاره است.
(د) وحید به نوع انسان بدکاره تلقی می‌شود.
- ۳۷۳- آیه « لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ » در مقام بیان چه نکته ای است و مخاطبین آن چه کسانی هستند؟
(الف) آیه در مقام انذار مؤمنین است فقط.
(ب) آیه فوق در مقام توبیخ همه کفار است.
(ج) آیه در مقام تبیین علت تقدم و تأخر ایمان همه مؤمنین است.
(د) این جمله در مقام انذار و مخاطب آن عموم بشر هستند

۳۸۰- با توجه به آیه « يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ » با اینکه روز قیامت روز ظهور سلطنت الهی است، و هر انسانی می‌داند مفر و فراری نیست، چطور می‌پرسد «أَيْنَ الْمَفْرُ» ؟

الف) اینگونه سخنان در روز قیامت از باب ظهور ملکات آدمی است، کسی که در دنیا وقتی در شدت قرار می‌گرفت، (بدون توسل به خدای تعالی) در جستجوی مفری می‌گشت، آن روز هم ناخودآگاه می‌پرسد: « أَيْنَ الْمَفْرُ »
ب) اینگونه سخنان در روز قیامت از باب نهایت خوف آدمی است، یعنی از شدت ترس (بدون توسل به خدای تعالی) در جستجوی مفری می‌گردد تا خود را نجات دهد.

ج) برخی از انسانها بخاطر شدت ظلمتی که در درون دارند هنوز واقعیت برایشان کشف نشده فلذا دنبال پناهی می‌گردند.

د) جمله فوق مرهمی است هر چند کوتاه برای مذنبین و گنهکاران که از شدت اندوه می‌گویند.

۳۸۱- منظور از « ما قدم » و « و آخر » در آیه « نَبُؤُوا الْإِنْسَانَ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ » طبق نظر مرحوم علامه چیست؟

الف) مراد از "ما قدم" اعمالی است که انجام داده، و مراد از "آخر" کارهایی است که ترك کرده و انجام نداده است.
ب) منظور از « ما قدم» خوبی و بدیهایی است که انسان در اول عمرش کرده. منظور از « و آخر» کارهای نیک و بد آخر عمر است.

ج) مراد از "ما قدم" گناهان، و مراد از "ما آخر" طاعات است.

د) « ما قدم » عبارت از طاعت خدا، و « ما آخر » عبارت از حقوق ضایع شده خدا می‌باشد.

۳۸۲- معنای بصیرت در آیه « بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ وَ لَوْ أَلْقَى مَعَاذِرَهُ » چیست (طبق نظر مرحوم علامه)؟

الف) مراد از بصیرت، علم و آگاهی می‌باشد.
ب) مراد از بصیرت، حجت است

ج) کلمه « بصیرت » به معنای حقیق قلبی و الهامات باطنی است.

د) کلمه « بصیرت » به معنای رؤیت قلبی و ادراک باطنی است.

۳۸۳- منظور از پیروی قرآن وحی در آیه « فَإِذَا قَرَأْتَ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ » چیست؟

الف) وقتی قرئت وحی آن را تمام کردیم، آن وقت خواندن ما را پیروی کن، و بعد از تمام شدن کار ما تو شروع به خواندن کن.

ب) منظور از پیروی قرآن وحی، پیروی ذهنی آن است، به اینکه لولا سکوت کند، و ثانیاً به طور کامل توجه نماید.

ج) مراد این است که پیروی کن لولمر و نواهی قرآن وحی را !

د) منظور از اتباع تکرار قرئت قرآن است، تا آنجا که در ذهن رسوخ کند.

۳۸۴- مخاطب در آیه «كَلَّا بَلْ تُحَيُّونَ الْعَاجِلَةَ وَ تَتْرُونَ الْآخِرَةَ » چه کسی و یا چه کسانی می‌باشد؟

الف) منافقین
ب) کفار
ج) همه مردم
د) مشرکین قریش

۳۸۵- مراد از «نظر کردن به خدای تعالی» در آیه « إلی رَبِّهَا نَظَرَةٌ » چیست؟

الف) مراد نظر قلبی و دیدن قلب به وسیله حقیقت علم است.

ب) مراد نظر قلبی و دیدن قلب به وسیله حقیقت ایمان است.

ج) مشاهده عرفانی مورد نظر است.

د) منظور، نظر به آثار خداست.

۳۸۶- مراد از آیه « وَ التَّفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ » چیست؟ (نظر مرحوم علامه)

(الف) منظور درهم شدن حال جان دادن با حال زندگی است.

(ب) مراد از این جمله پیچیدن شدت امر آخرت به امر دنیا است.

(ج) مراد از آن پیچیدن ساقهای پای محتضر در یکدیگر است.

(د) پیچیدن ساق دنیا که همان سختی جان دادن است، به ساق آخرت یعنی شدت هول مطلع است.

۳۸۷- معنای آیه « أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ ثُمَّ أُولَىٰ لَكَ فَأُولَىٰ » چیست؟ (نظر علامه) ص

(الف) معنایش این است که خدای تعالی نزدیک کند آنچه را که مکروه تو است.

(ب) معنایش این است که ببختیتان پشت سر هم باد.

(ج) این حال که تو داری برایت بهتر و بهتر است، آری برای تو بهتر آن است که وبال امر خود را بجشی، و عذایی که برایت آماده کرده‌اند تو را بگیرد.

(د) معنایش این است که خدا تو را هلاک کند، به هلاکتی که از هر شر و هلاکت دیگری نزدیکتر باشد.

۳۸۸- امام رضا(ع) در کتاب عیون در مورد آیه « وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاضِرَةٌ » چه فرمودند؟

(الف) یعنی چهره‌هایی با نگاه انتظار گونه، منتظر ثواب و پاداش پروردگارش هستند.

(ب) یعنی چهره‌هایی که در آن روز نورانی است، و منتظر ثواب پروردگارش است.

(ج) یعنی صورت‌هایی که همه نگاه‌ها به آنها دوخته منتظر پاداش الهی هستند.

(د) یعنی چهره‌هایی که در آن روز نورانی است، منتظر حضور در محضر پروردگارش است.

۳۸۹- استفهام در آیه " هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا " برای چیست؟

(الف) استفهام انکاری است.

(ب) برای تثبیت مطلب است.

(ج) استفهام تقریری است.

(د) استفهام استظهاری است.

۳۹۰- در آیه " هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا " مراد از "انسان" کدام گزینه زیر است؟

(الف) جنس بشر است. (ب) آدم ابو البشر است. (ج) جنس انسان است. (د) نسل بشر است.

۳۹۱- در آیه شریفه " هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا " مذکور بودن انسان کنایه از چیست؟

(الف) کنایه است از موجود نبودن او.

(ب) کنایه است از موجود بودن بالقوه او.

(ج) کنایه است از موجود بودن بالفعل او.

(د) کنایه است از عدم بودن او.

۳۹۲- زمینه آیه شریفه " هَلْ أَتَىٰ عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا " و زمینه آیات بعدش چیست و

می‌خواهد چه چیزی را بفهماند؟

(الف) زمینه غفلت زدایی از انسان به علت ناسپاسی وی می‌باشد.

(ب) زمینه استدلال برای اثبات ممکن الوجود بودن انسان است.

(ج) زمینه یادآوری نعمت‌های درک، شعور و هدایت است.

(د) زمینه احتجاج است می‌خواهد بفهماند انسان موجودی است حادث، که در پدید آمدنش نیازمند به صانع است تا او را بسازد و خالق که او را خلق کند.

۳۹۳- درآیه شریفه "إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا" معنای کلمه "ابتلاء" چیست؟

(الف) امتحان او از راه تکلیف است.

(ب) نقل چیزی از حالی به حالی و طوری به طور دیگر است.

(ج) آزمودن او از راه به مشقت انداختن است.

(د) در معرض امتحان قرار دادن است.

۳۹۴- باتوجه به عبارت "فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا" چرا سمیع و بصیر کردن بشر را ذکر کرد؟

(الف) برای این بوده که به وسیله آن تدبیر ربوبی را به باد آورد.

(ب) برای این بوده که بفهماند تدبیر ربوبی اقتضا کرد تا برای رساندن انسان به غایت هستیش، او را سمیع و بصیر کند.

(ج) تا آیات داله بر مبدأ و معاد را ببیند، و کلمه حق را که از جانب پروردگارش و از راه ارسال رسل و انزال کتب می‌رسد بشنود.

(د) الف، ب و ج

۳۹۵- کدام گزینه زیر معنای کلمه "هدایت" درآیه کریمه "إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا" می باشد؟

(الف) هم رساندن به مطلوب و هم راهنمایی کردن

(ب) رساندن به مطلوب

(ج) ارائه طریق

(د) در مسیر حرکت، علامت گذاری کردن

۳۹۶- درآیه شریفه "إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا" کدام گزینه زیر در مورد دو جمله "اما شاکرا" و "و اما

کفورا" صحیح می باشد؟

(الف) دو حال هستند از ضمیر در "هدیناه"

(ب) دو حال هستند از کلمه "سبیل"

(ج) هر دو صفت انسان ها می باشند.

(د) موصوف آنها سبیل می باشد.

۳۹۷- کدام یک از گزینه های زیر در بردارنده مضمون آیه کریمه "إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا" که دلالت

بر اختیار انسان دارد می باشد؟

(الف) " : فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا وَمَا تَشَاوُنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ"

(ب) " ثُمَّ السَّبِيلَ يَسْرَهُ"

(ج) الف و ب

(د) " لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ"

۳۹۸- کدام یک از گزینه های زیر در مورد هدایت تکوینی صحیح تر می باشد؟

(الف) " وَ نَفْسٍ وَ مَا سَوَّاهَا فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَ تَقْوَاهَا"

(ب) " فَأَقَمَ لِالَّذِينَ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ"

(ج) " إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَ النَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ ..."

(د) الف و ب

۳۹۹- کدام گزینه زیر در رابطه با فرق هدایت فطری (تکوینی) و تشریحی انسان صحیح می باشد؟

(الف) هدایت فطری لازمه تکوین است ولی تشریحی ارائه راه است.

(ب) هدایت فطری عام است ولی هدایت تشریحی خاص.

(ج) هدایت فطری عمومی است و به همه می‌رسد. ولی هدایت تشریحی ممکن است به همه نرسد.

(د) هدایت فطری از جانب خداست ولی هدایت تشریحی با عقل است.

۴۰۰- کدام گزینه زیر در مورد هدایتی که در این آیه " أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ " از هواپرستان نفی شده، صحیح می باشد؟
الف) هدایت گمراهان و ستمکاران است.

ب) هدایت به معنای ایصال به مطلوب است چون دنباله آیه آمده: " وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ ".

ج) هدایت کسانی که لجاجت می کنند.

د) هدایت به معنای ارائه طریق است.

۴۰۱- باتوجه به آیه کریمه " إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَ سَعِيرًا " معانی کلمات "اعتاد"، "سلاسل" و "اغلال" به ترتیب کدام گزینه می باشد؟

الف) تهیه کردن - قیدی است که دست و پای مجرم را به گردنش می بندند. - قیدی است که دست و پای مجرم را با آن می بندند.

ب) تهیه کردن - قیدی است که دست و پای مجرم را با آن می بندند - قیدی است که دست و پای مجرم را به گردنش می بندند.

ج) عادت دادن - - قیدی است که دست و پای مجرم را به گردنش می بندند. - قیدی است که دست و پای مجرم را با آن می بندند.

د) بندکشی - قیدی است که دست و پای مجرم را با آن می بندند - قیدی است که دست و پای مجرم را به گردنش می بندند.

۴۰۲- علت تقدم جزای انسان کفور بر جزای انسان شاکر در آیه کریمه " إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَ سَعِيرًا " چیست؟

الف) چون کافرین مستوجب جهنم و عذاب الیم می باشند.

ب) به دلیل اینکه کفور شایستگی خطاب را ندارد نباید معذب شوند.

ج) برای این بود که در مورد کفور کلام را مختصر نموده، سپس به طور مفصل به جزای افراد شاکر بپردازد.

د) چون کفار افرادی معاند و متکبر بوده و در مقابل مؤمنان صف آرای دارند.

۴۰۳- معنای کلمه "بر" - به فتحه باء - در آیه شریفه " إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا " کدام گزینه است؟

الف) کسی است که خیر را بدان جهت که خیر است می خواهد.

ب) کسی است که خیر را بدان جهت که اگر انجام دهد نفعی عایدش می شود.

ج) کسی است که خیر را بدان جهت که برای دیگران نافع است انجام می دهد مانند اطعام طعام به بندگان مستحق خدا.

د) الف و ج

۴۰۴- چرادر آیات شریفه " إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا " و " عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا " از نوشندگان آن کاس، تعبیر به عباد الله کرد ؟

الف) به خاطر این است که به زیور عبودیت آراسته شدند.

ب) چون به لوازم عبودیت عمل کردند.

ج) چون از کسانی بودند که در مسیر بندگی سعی و مجاهدت داشته اند. (د) الف و ب

۴۰۵- باتوجه به آیات شریفه " إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا " و " عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا " ظاهر جملات " یشربون " و " یشرَب بها " چه معنایی را می‌فهماند؟

(الف) می‌فهماندکه ابرار درنعمت های بهشتی غرقند.

(ب) می‌فهماندکه همین حالا مشغول نوشیدنند، نه اینکه در قیامت می‌نوشند و گر نه می‌فرمود " سیشربون "، و " سیشربوا بها ".

(ج) می‌فهماندکه نعمت های بهشتی به صورت دلبخواهی برای ابرار فراهم است.

(د) ازظاهر آنها فهمیده می‌شود که بهشت ونعمت های آن تجسم اعمال دنیایی ابرار می‌باشد.

۴۰۶- درعبارت " يُوْفُونَ بِالنَّذْرِ " مراد از " ایفای به نذر " چیست؟

(الف) مراد از آن پیروی شارع در همه احکام اوست.

(ب) مراد از آن تصمیم قلبی بر عمل به واجبات است.

(ج) همان معنای معروف آن است. (آنها به نذر خود وفا می‌کنند) (د) مراد از آن دوری از محرمات است.

۴۰۷- درآیه کریمه " وَ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أَسِيرًا " ضمیر در جمله " علی حبه " به کدام کلمه برمی‌گردد؟

(الف) به " يطعمون الطعام " برمی‌گردد. (ب) به خدای سبحان بر می‌گردد.

(ج) به اطعام که از جمله " يطعمون " فهمیده می‌شود بر می‌گردد. (د) به کلمه "طعام" بر می‌گردد.

۴۰۸- درآیه شریفه " إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَ لَا شُكُورًا " معنای " وجه خدا " کدام گزینه زیر است؟

(الف) وجه خدای تعالی عبارت است از صفات ذاتی خدای تعالی.

(ب) وجه خدای تعالی عبارت است از صفات فعلی خدای تعالی.

(ج) وجه خدای تعالی عبارت است از اسماء خدای تعالی.

(د) وجه خدای تعالی عبارت است از ذات خدای تعالی.

۴۰۹- در آیه کریمه " إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبَّوْسًا قَمْطَرِيرًا "، عبوس شمرده شدن روز قیامت از چه بابی است و مراد از " عبوس بودن آن " چیست؟

(الف) ازباب استعاره تهکمیة یا عنادیه است، و مراد از " عبوس بودن آن " عذاب شدید است.

(ب) ازباب کنایه است، و مراد از " عبوس بودن آن " شدت عذاب است.

(ج) ازباب استعاره است، و مراد از " عبوس بودن آن " ظهور کمال شدت آن برای مجرمین است.

(د) ازباب مجازاست و مراد از " عبوس بودن آن " شکنجه دادن آن است.

۴۱۰- درآیه شریفه " وَ جَزَاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَرِيرًا " منظور از " صبر " چیست؟

(الف) صبر در برابر مصیبت است. (ب) صبر از معصیت است.

(ج) صبر در برابر اطاعت است. (د) همه گزینه های الف، ب و ج صحیح است.

۴۱۱- معانی کلمات " أَرَانِكَ " و " زَمَهْرِيرٍ " درآیه کریمه " مُتَكِنِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا وَ لَا زَمَهْرِيرًا " به ترتیب کدام گزینه زیر می‌باشد؟

(الف) جمع " آریکه " یعنی هر چیزی که به آن تکیه دهند - " زَمَهْرِيرٍ " یعنی سرمای شدید

(ب) تخت - سرما

(ج) سریرها - گرمای شدید (د) تخت های روان و متحرک - سرمای استخوان سوز

۴۱۲- معنای " تذلیل قطوف برای آنان" در آیه شریفه " وَ دَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَ ذُلَّتْ قُطُوفُهَا تَذْلِيلًا" کدام گزینه است؟

(الف) به این معناست که خدای تعالی میوه‌های بهشتی را برای ایشان مسخر کرده است.
(ب) به این معناست که خدای تعالی میوه‌های بهشتی را تحت فرمان و اراده آنان قرار داده به هر نحو که بخواهند بدون هیچ مانع و زحمتی بچینند.

(ج) به این معناست که خدای تعالی همه امکانات بهشت را در اختیارشان قرار داده و آنها به هر نحوی دوست داشته باشند بهره برداری می‌کنند.

(د) الف و ب

۴۱۳- کدام گزینه زیر معنای آیه شریفه " وَ سَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا" می‌باشد؟

(الف) شرابی پاک نوشیدند.
(ب) خدایشان شرابی به ایشان نوشاند که طهور بود.

(ج) از شراب پاک نوشیدند.
(د) شرابی که طهور بود خوردند.

۴۱۴- چرا در سوره دهر در شمارش نعمت‌های بهشتی از زنان بهشتی یعنی حورالعین نامی به میان نیامده است؟

(الف) ممکن است از ظاهر جریان چنین فهمیده شود که علت آن این بوده که در بین ابرار مورد نظر آیات، کسی از طایفه زنان بوده، (و خدای تعالی برای رعایت حرمت او سخن از حورالعین به میان نیاورده است).

(ب) چون ابرار توجیهی به اینگونه چیزها ندارند.

(ج) در صورت ذکر آنها به ابرار توهین می‌شد.

(د) خداوند سبحان مقام ابرار موصوف در آیات این سوره را برتر از این می‌دانست تا ذکر از حورالعین به میان آورد.

۴۱۵- در این آیه " إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا" مطلب از چند راه تاکید شده است؟

(الف) از دو راه: اول اینکه در آغاز کلام حرف "ان" آمده. دوم اینکه ضمیر متکلم مع الغیر در آن تکرار شده "انا، نحن" (ب) از یک راه: اینکه مفعول مطلق "نزلنا" را در کلام آورده و فرموده: "تنزیلا" تا هم مطلب را تاکید کند و هم مسجل نماید که اگر قرآن به تدریج نازل شده، احتمال مداخله شیطان و هواهای نفسانی در آن نمی‌رود، چون نازل کننده آن خدای تعالی است.

(ج) از طریق تکرار ضمیر متکلم مع الغیر در آن "انا و نحن".
(د) الف و ب

۴۱۶- اینکه در جمله " وَ لَا تَطْعَمُ مِنْهُمْ أَنَّمَا أَوْ كَفُورًا" که سیاق نهی است، تردید آمده، دلیل بر چیست؟

(الف) دلیل بر این است که نباید از کافران تبعیت نمود.

(ب) این نهی دلالت دارد بر باطل بودن آثم و کفور.

(ج) این امر دلالت دارد بر اینکه رسول مکرم اسلام (ص) باید در ابلاغ رسالت پایداری داشته باشد.

(د) دلیل بر این است که حکم نهی عمومیت دارد، و از اطاعت آثم و کفور در هر حال نهی می‌کند.

۴۱۷- دو آیه "وَ اذْکُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ أُصِيْلًا" و "مِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَ سَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيْلًا" نظیر کدام آیات زیر

می‌باشند؟

(الف) آیه " وَ أَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَ زُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ" و آیه " وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ غُرُوبِهَا وَ مِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَ اطَّرَافِ النَّهَارِ".

(ب) " وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ غُرُوبِهَا وَ مِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَ اطَّرَافِ النَّهَارِ".

(ج) " أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ".

(د) " وَ اذْکُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَ أُصِيْلًا".

۴۱۸- درآیه شریفه "وَسَبَّحَهُ لَيْلًا طَوِيلًا" - یعنی در شب طولانی، توصیف "لیل" به "طویل" چگونه توصیفی است؟

(الف) توصیفی توضیحی است. (ب) توصیفی احترازی است.

(ج) توصیفی حالتی است. (د) توصیفی صفتی است.

۴۱۹- درآیه شریفه "إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذْرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا" کدام گزینه منظور از "یوم ثقیل" می

باشد؟

(الف) روزی که اعمال بد کفار بر آنها سنگینی می کند. (ب) روز جزاست.

(ج) روزی است که برانسان سخت می گذرد. (د) همان روز قیامت است.

۴۲۰- معنای کلمه "عرف" - به ضمه عین و سکون راء- در جمله "وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا" چیست؟

(الف) به معنای دسته مویی است که در گردن اسب می باشد. (ب) به معنای مرتب کردن.

(ج) به معنای معروف از هر کار نیز می آید، چه کار نیک و چه کار زشت. (د) الف و ج

۴۲۱- چرا در جمله "وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا" مرسلها را مؤنث آورد، و نفرمود: "و المرسلین عرفا"؟

(الف) چون فرشتگان مؤنث می باشند. (ب) مراد از این جمله بادهای پی در پی است.

(ج) منظور از مرسلات انبیانند. (د) برای این اعتبار بوده که فرشتگان جماعتی بودند.

۴۲۲- معنای آیه "فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا" کدام گزینه زیر می باشد؟

(الف) قسم به اسبان تندرو چون باد. (ب) سوگند به بادهای تند.

(ج) سوگند به روندگان چون بادهای تند.

(د) سوگند می خورم به ملانکه ای که با سرعت سیری که دارند، مانند بادهای تند ماموریت خود را انجام می دهند.

۴۲۳- کدام گزینه زیر به معنای آیه کریمه "وَالنَّاسِرَاتِ نَشْرًا" اشاره دارد؟

(الف) "كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كَرَامٍ بَرَرَةٍ"

(ب) "كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ"

(ج) "فِي صُحُفٍ مُّكْرَمَةٍ" (د) "بِأَيْدِي سَفَرَةٍ كَرَامٍ بَرَرَةٍ"

۴۲۴- درآیه کریمه "فَالْمُلْقِيَاتِ ذِكْرًا عُذْرًا أَوْ نُذْرًا" مراد از "ذکر" چیست؟

(الف) مراد از "ذکر" قرآن است، که او را به رسول خدا (ص) می خواندند.

(ب) ممکن هم هست وحی نازل بر انبیا باشد.

(ج) مراد از آن یادآوری تعهد انسان در اول آفرینش است. (د) الف و ب

۴۲۵- درآیه شریفه "إِنَّمَا تُوَعَّدُونَ لَوَاقِعٍ"، مراد از "إِنَّمَا تُوَعَّدُونَ" کدام گزینه زیر است؟

(الف) وقوع قیامت است. (ب) وعده های قیامت و ثواب و عقاب است.

(ج) عذاب کفار است. (د) رسیدن مومنین به ثواب اعمال نیکشان است.

۴۲۶- کدام گزینه زیر معنای آیه شریفه "فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ" می باشد؟

(الف) در روز قیامت ستارگان نابود می شوند. (ب) در روز قیامت همه چیز محو می شود.

(ج) در آن روز اثر ستارگان، نور و سایر آثار آن محو می شود. (د) در آن روز نور ستارگان دیده نمی شود.

۴۲۷- کدام گزینه زیر کلمه "فُرِجَتْ" در آیه شریفه "وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ" را معنا می کند؟

(الف) یَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ (ب) إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

(ج) السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا (د) وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

۴۲۸- کدام یک از آیات زیر هم معنا با آیه شریفه "وَ إِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتَتْ يَعْنِي وَ رُوزِي كِه زَمَانِ حَضُورِ انبِيَا بَرَايَ

شهادت عليه امتها معین می‌شود، می‌باشد؟

الف) "فَلَنَسْتَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَ لَنَسْتَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ" (ب) "يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِيبْتُمْ"

ج) الف وب (د) هیچکدام

۴۲۹- باتوجه به نقل صدوق (رض) از ابن عباس در کتاب خصال، کدام گزینه زیر در پاسخ پیامبر اکرم (ص) به

سؤال ابوبکر در خصوص زود سفید شدن موهای محاسنش، صحیح می‌باشد؟

الف) سوره هود، واقعه، مراسلات، و عم يتساءلون مرا پیر کرد. (ب) سختی روزگار مرا زودتر پیر کرد.

ج) آزار کفار و مشرکین مرا زودتر پیر کرد.

د) علت پیری زود هنگام من، ترس از هول قیامت است.

۴۳۰- استفهام در آیه شریفه "أَلَمْ نُهَلِكِ الْأَوَّلِينَ ثُمَّ نَنْبِعُهُمُ الْآخِرِينَ كَذَلِكَ نَعْمَلُ بِالْمُجْرِمِينَ" چه نوع استفهامی بوده و

منظور از "اولین" و "آخرین" چه کسانی می‌باشند؟

الف) استفهام استظهاری است و اولین و آخرین همان امت‌های گذشته و حال می‌باشند.

ب) استفهام تقریری است و منظور از اولین، گروه‌های گذشته و آخرین، آنانی هستند که بعداً می‌آیند.

ج) استفهام در این آیه انکاری است، و منظور از "اولین" امثال قوم نوح و عاد و ثمود است، که از امت‌های قدیم

العهدند، و منظور از "آخرین" امت‌هایی است که بعداً به ایشان پیوستند.

د) استفهام تأکیدی بوده و منظور از اولین و آخرین گذشتگان و آیندگان می‌باشند.

۴۳۱- در آیه کریمه "أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ مَهِينٍ" مراد از کلمه "ماء مهین" کدام گزینه زیر است؟

الف) مردا از آن منی است. (ب) مراد از آن مضغه است.

ج) مراد علقه است. (د) مراد از آن نطفه است.

۴۳۲- باتوجه به آیات شریفه "أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا- أَحْيَاءَ وَ أَمْوَاتًا- وَ جَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِي شَامَخَاتٍ وَ أَسْقَيْنَاكُمْ

مَاءً فَرَاتًا" کدام گزینه زیر به ترتیب معانی کلمات "کفات"، "رواسی" و "فرات" می‌باشد؟

الف) دربرگیرنده-بلند- آب زلال (ب) کفه ترازو - پابرجا- گوارا

ج) جمع کردن و ضمیمه کردن - کوه پا بر جا و استوار - آب گوارا (د) فراگیرنده-استوار- زلال

۴۳۳- باتوجه به آیه "انطلقوا إلى ظل ذي ثلاث شعب" کدام گزینه زیر معنای "ظل" می‌باشد؟

الف) ظل همان سایه است. (ب) "وَ ظِلٌّ مِنْ يَحْمُومٍ"

ج) منظور از ظل تاریکی حاصل از سایه است.

د) ظل یعنی ظلمات و تاریکی‌های ناشی از دودهای غلیظ

۴۳۴- در آیه "هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ وَ لَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَرُونَ" کلمه "هذا" به چه چیزی اشاره دارد و مراد از "

يؤذن" چیست؟

الف) اشاره به روز رسیدگی به اعمال- و منظور از "يؤذن" اجازه ندادن است.

ب) به روز جزا- مراد از "يؤذن" اجازه دادن است.

ج) روز قیامت- مراد از "يؤذن" اجازه داده شده است.

د) اشاره به "یوم الفصل" و مراد از "يؤذن" اذن در سخن گفتن و یا عذرخواهی کردن است.

۴۳۵- کدام آیه زیر دربر دارنده معنای آیه " هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَ الْاَوَّلِينَ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوْنَ" می باشد؟

(الف) فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَ اِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ

(ب) اِنَّ رَبَّكَ هُوَ بِفَصْلِ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

(ج) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

(د) ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ

۴۳۶- معنای آیه " فَاِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوْنَ" و همچنین خطاب در آن چیست؟

(الف) اگر شما حیله‌ای علیه من دارید تا با آن حیله عذاب مرا از خود دفع کنید، آن حیله را بکار ببرید، و این خطاب را اصطلاحاً تعجیزی می‌گویند.

(ب) هرگونه مکر دارید بکار برید و این خطاب اقتداری است.

(ج) از هیچ چیزی فروگذار نمی‌کنید و این خطاب نشانگر قدرت فوق العاده است.

(د) اگر توانایی دارید جلو کار مرا بگیرید و این خطاب ناتوان بودن را می‌رساند.

۴۳۷- باتوجه به آیه کریمه " كُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ" خوردن و نوشیدن کنایه از چیست؟

(الف) کنایه بر خورداری از همه مواهب .

(ب) کنایه از بهره مندی رایگان از نعمتهای بهشتی.

(ج) کنایه از مطلق تنعم به نعمتهای بهشتی و تصرف در آن.

(د) این کلمات کنایه اند از جواز خوردن و آشامیدن.

۴۳۸- چرا در آیه کریمه: " كُلُوا وَ تَمَتَّعُوا قَلِيلًا" بخورید، و در اندک زمانی تمتع ببرید، خصوص خوردن و تمتع را

یادآور شد؟

(الف) برای این بود که منکرین معاد برای سعادت معنایی جز سعادت دنیا قائل نیستند.

(ب) منکرین معاد برای سعادت دنیا هم معنایی جز خوردن و شهوترانی کردن نمی‌فهمند.

(ج) آنان عیناً مانند يك حیوان بی‌زبانند، که قرآن کریم ایشان را به آن تشبیه نموده می‌فرماید: " وَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ

وَ يَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْاَنْعَامُ وَ النَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ"

(د) همه گزینه های الف، ب، ج و د صحیح است.

۴۳۹- در آیه شریفه " وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ" مراد از " رکوع" چیست؟

(الف) مراد از این رکوع همان سجده‌ای است که در قیامت مامور بدان می‌شوند، ولی نمی‌توانند انجام دهند.

(ب) مطلق خشوع و خضوع و تواضع برای خدای تعالی است.

(ج) نماز خواندن است، و شاید به اعتبار آن باشد که نماز مشتمل بر رکوع است.

(د) مراد همان رکوعی است که مصداقش خم شدن است.

در ظلّ توجهات حضرت ولی عصر(عجل الله تعالی فرجه الشریف) موفق باشید.